











✠ Ad yllustrissimā re-

ginam Hispanie Tractat⁹ contra hereticā prauitatē p Gundissalū d villadiego sacri palacij aplici auditorē edit⁹. incipit feliciter.



Regina noster Regina clarissima olim in euāgelio pōderat Circa finē seculi p̄sēdo christos: et p̄sēdo pphetas surgere: et multos seducere: et fideles suos multas in mūdo habituros p̄suras: et tū portas inferi nō p̄ualituras Proinde ut dicit apostol⁹. Oportet hereses ēē: ut q̄ p̄bati sunt manifesti fiant. Quia propter oportet nos cū ppheta ex aduerso cōsurgere: et murū opponere p domo israel: et euāgelici meminisse mādati: quo ab ip̄a veritate p̄cipit: q̄ si nos ocul⁹: aut pes: aut dextra scādalizauerit man⁹: a cōpage corporis auferat: cū meli⁹ sit his carere mēbris. Nā superfluo extra eccliam positis resistimus: si ab his q̄ intus sunt i eis quos decipiunt vulneramur. Si enī nec ut infideles discedūt neq; p̄manent ut fideles: sed mysterioꝝ percepta notitia: et fidei n̄re secretioꝝ p̄scrutatis? Conuersi postmodū impugnat nos: et cōtradictionib⁹ suis corda n̄ra disrūpuit: conculcātes verbi dñici margaritas et ornamēta fidei maculātes. Ex q̄bus nouissimis diebus istis multi in prouincijs et regnis tue ditioni suppositis in lucē p̄dierunt: q̄ ante in antris latebāt: legē veterē suscitātes q̄ ab olim sepulta iacet: ac in passione xp̄i cōsumata est: iuxta ip̄ius vocē inter crucifigores emissas: qñ etiā velū (qđ ip̄i secreta tegebāt) scissum est in duas partes a summo vsq; deorsum: ut reuelata facie mysteria iesu p̄spicerem⁹. Quisq; cumulatōres Adopsi se iactant: cū reuera ip̄i capitales existāt inimici: utpote doctrinā ei⁹ ut falsam respūctes. Si enī (ut veritas inquit)

Adopsi crederent: utiq; et xp̄o crederent. De illo enī ip̄e scripsit. Dñi et illud Hieronymi. Procholor p̄uincie tue cōpetere satis video: ibi enī cespice terra secundo: dñici seminis puritatē cetero fructu olim referebat. Nūc autē fulcis obrupta frumēta in loliū auenarq; d̄generāt: ibi quondā sol iusticie xp̄s oriebat. Nūc autē lucifer ille q̄ ceciderat: supra sidera posuit thronū suū. Cū itaq; sceptrū regni de manu altissimi susceperis: et p̄tati honoris fastigio rationē ei iuxta vires: tua celsitudo impēdet teneat. Assurge obsecro viriliter et vestigia redēptoris amplectere: et vbi mulieres hierusalē cū plangebāt et lamētabant cū baiulās sibi crucē egīret in caluariā: tu q̄ iā exanimatū in cruce: et postea resurgētē adoras: fontē aperi lacrimarū: vbi rursus manib⁹ h̄mōi sceleratoꝝ hominū illū expui: blasphemari: crucifigi et lancea perforari dicim vides. Nā iuxta illud Hester. Quis nouit utrū idcirco veneris: ut in tali spe parareris: qđ vbi tua magestas (ut dignū est) pegerit vniuersi ditioni tue subiecti clamabūt: teq; benedicēt dicētes Tu gloria hierusalem: tu leticia israel: tu honorificentia populi n̄ri: q̄ fecisti viriliter et postremo post temporale regnū qđ obtines eterni regni gloriā cōsequeris. Et quo magis iuridice ista peragi queāt presentē tractatū agere institui et materiā p̄sequi ordi ne subsequēti.

¶ Questio prima.



¶ Nūmo quero qđ faciat hereticū et qđ sit heretic⁹. Ad hoc r̄spondet magister. iiii. sen. di. xiiij. inducēdo varias sanctorū sententias: Ait enī Hylari⁹. Extiterūt plures q̄ celestiuū verborū simplicitatē nō veritatis ip̄i absolutionē suscipere aliter interpretātes q̄ dictoꝝ virtus postulare. De intelligēcia enī heresis nō de scriptura est. et sensus nō sermo sit crimē. idē intelligēcie sensus in crimine est. Hieronym⁹ dicit qđ ex verbis inordinate prolatis incurrit be

resis. Augustinus diffiniens qd sit hereticus ait. Hereticus est q pro alicuius temporalis commodi et maxime glorie principatus sui gra falsas ac nouas opiniones vult gignit vel sequit. Gregorius sup Ezechie. Qui in expositione sacre eloquii vt auctoribus placeat aliqd fingit sua verba loquit non dei. Qui aut in verbis dñicis aliter q is q prouult senserit et si sub alio intellectu tñ ad edificatione charitatis tendit dñi sunt vba q dicit hec ille. Int istas aut diffinitiones illa Aug. vñ esse pñtior et hanc securus est Gratianus. xxiii. q. ii. c. hereticus et glo. in cle. vnica de vsur. San. tho. iii. sen. di. xii. arti. iii. dicit q hereticus dicit q a fide diuisus e. et hoc facit ex qd electione ad cuius euidentia consideradu est fm eu q in fide sunt aliq ad q explicate cognoscenda ois ho tenet. vt sunt articuli fidei. Unde si in his aliqs errat infidelis reputat et hereticus si pertinacia adiungat. Si aut circa illa ad que explicate credenda ho no tenet errat: no iudicat hereticus. vt si aliqs simplex credat Jacob patre fuisse abrahe qd e contra veritate scripture qua fides pñtet quousqz sibi innorescat. q fides ecclesie contrariu hz qz no discedit p se loquendo a fide ecclesie nisi ille q scit hoc a quo recedit de fide ecclesie ee. Et qz qdam sunt q in fide ecclesie implicite continent. vt conclusiones in principiis. ideo in his diuerse opiniones sustinent quousqz p ecclesia determinet q aliqd eoz e contra fide ecclesie qz ex eo sequit aliqd contrariu fidei directe. Ioe sequit pñtior doctor scda scde q. xj. arti. ii. vbi subiungit q aliq dicunt p tinere ad fide dupliciter. Vno mo directe et pncipaliter sicut articuli fidei. Alio mo indirecte et secundario sicut ea ex qbus sequitur corruptio alicuius articuli. et circa vtraqz pot ee heresis eo mo quo et fides. Ioe tenet pma parte. b. xxii. arti. iiii. Et inde est q nodu e hereticus q male sentit de articulis fidei s; et ille q no tñ recta fide erga sacramenta ecclesie. d hereticus ad abolenda i pñ.

Ex qbus sequit q si extra pñctos casus reperiat aliq in quo qs dicat hereticus illud erit large et improprie per que modum dñi intelligi id qd dñi q simonia est heresis. i. q. i. eos. de simo. c. quoties. Itē et qlibet excoicatus et q pñctum romane ecclesie infringit et q ei pcepta trasgredit. Itē cotumax et q libet infidelis et plures alii modi q no. per glo. xxiii. q. ii. illi q. et p Juno. de hereticis. missime. per Host. in sum. de here. s. i. c. si papa. xl. di. ita et Gal. pñ. iii. di. de here. Eo firmat etia istud per id qd dicit sanctus Tho. iii. sen. vbi supra. vbi dicit q simonia dñi heretici p similitudine: qz sicut hereticus ptra fide sentit. ita simoniaco opatur. ac si contra fide sentiret dñs pñctio sacra vult adipisci. et p eundem modum intelliges alios modos improprie heresis dñi pñctio est. et qz fides principaliter consistit in corde et etia secundario i ore. iuxta illud Apñ ad rom. x. Corde creditur ad iusticia. ore autem confessio fit ad salutem. Similiter heresis principaliter consistit in corde sedm qd Helarius dicit. Intelligit sensus in crimine e: sed secundario in ore. Vñ Hieronymus dicit q ex verbis inordinate platis incurrit heresis: no qz heresis per se in his consistat: sed qz sunt occasio et causa erroris vt Tho. dicit ibi. Adde etia q per verba sunt signa earum q in aia sunt passionu. vt Philoso. dicit. Ad eni presumit qs dicere q ante aio no cogitavit. de lib. lega. labeo. Sed q ro iuxta hoc. Pone q ille q dicit aliqd contra fide dicit se no seriose nec ex aio: s; potius p lubricu lingue aut ioco illud dixisse an sit puniendus. Lap. et dñs Card. in dicta cle. vnica. s. sane de vsur. Dicit q extra ordinarie puniet arbitrio iudicis et imponet ei aliqua levis penitentia salutaris xvii. di. nec licuit. xxiii. q. i. hec est fides. Augere tñ ego penam ex qualitate pñone et ex qualitate loci et personarum astantium et scandali exinde insurgentis. que omnia et etiam alia in puniendis delictis sunt attendenda. de homi. sicut dignu. in prin. ff. de

pen. aut sacra. Talis enim iocus no est pmittere per que venit ad crimina. ff. ad. l. acquit. Ad ludus. de homi. continebat. et ibi in glo. Itē qñ per lubricu lingue si fuerit in culpa. vt hec lubricitas in eo causaret puniet alias no. Presumeret tñ ego vba seriose fuisse dicta et ex malo aio pcessisse per iura predicta: et etia qz oē male factus prauē presumit actum. vt in. l. si no conuicij. l. de iniur. et de presumpti. c. j. Nisi ex alijs cōiecturis contrariu appareret. Eo tñ casu quo hmoi verba no saperent heresim: sed excusaret ioco vel lubrico lingue no posset pena infligere inqñtor. arti. ca. accusatus. s. sane de here. li. vi. s; ordinarius illud faceret. **Questio. ij.**

Ecundo quero. vnde dicatur heresis. Ad qd dicendu fm Iñ dox q heresis est nomen grecu: et idem qd diuisione importat: Vñ et heretica diuisione dñr. Hieronymus tñ in ep̃la ad Galatas et habet trasumptiue. xxiii. q. ii. heresis Dicit q heresis grece ab electione dicit. qz scz ea sibi qsqz eligat disciplina qua putat ee meliorem. et vtriusqz istoz dicit coueniret. Ex hoc enim quis efficitur hereticus. qz eligit singulare opinionem tenere diuisam et distincta a cōiectura catholice dogmate et determinatione. Vñ si qs nunqz fuisset i vnitate ecclesie vt pote inde vel sarracenus: etia si teneat contraria fidei nostri: no e iudicandus hereticus. non enim potest dici diuisus ab vnitate ecclesie: qui nunqz i ea fuit. vt dicit glo. in cle. vnica de vsur. Similiter etia si qs catholicus teneret contrariu aliqd fidei: non tñ eliges s; per errorem credens illud etia per catholicam ecclesiam tenere parat corrigi vbi in errorem se lapsus cognosceret no esset hereticus. Pro quo est optimus textus xxiii. q. iii. dixit apostolus. ibi cum dicit. Sed qui sententiam suam quis falsam atqz peruersam: nulla pertinaci obstinatione defendit: presertim qz no audacia sue presumptionis pepererint: sed a seductis

atqz in errorem lapsis parentibus acceperunt: querunt autem cauta solitudine veritatem: corrigi parati cum inuenerint: nequaquam sunt inter hereticos deputandi. Eo perit autem et latine hoc nomen eide. Nam pot dici heresis ab heredo: qz sue opinionis vehementer inheret per electionem: vt p diximus: et ex predictis iustificari pot: qd not. Juno. de sum. tri. c. firmiter. dices q si aliqs habet fide catholicam implicite: qz credit quicqd ecclesia credit: s; falso opinatur naturali ratione motus: qz pater maior vel prior sit filio: vel qz tres persone sunt tres res a se inuicem distincte et separate et distantes: qz no est hereticus: dummodo hunc errorem suum non defendat et hoc ipm credit: quia credit sic ecclesiam credere: et suam opinionem fidei ecclesie supponit paratus se submittere iudicio ecclesie vbi ecclesiam sciret contrariu sentire. heresis enim requirit pertinaciam: vt de sum. tri. cle. vnica. s. porro et dicta cle. vnica. s. pe. de vsur. Et tñ ego excusarem hmoi hominem ab heresi: non tñ excusarem illum a pñctio si errauit in his que scire tenebat de pertinentibus ad fide. De qbus per sanctu Tho. scda scde. q. ii. ar. v. qz et ipa ignorantia est peccatu i his que scire quis tenet. xxviii. di. q. ea. et per pñm. ii. et bi. et p magistrum. ii. sen. di. xxi.

Questio. iij.

Ertio qro: an scismatici sint iudicandi heretici. Ad quod rñ det Hier. in ep̃stola ad Galatas et habet trasumptiue. xxiii. q. ii. q inter heresim et scisma hoc interest quod heresis peruersum dogma habeat. Scisma vero post ep̃alem discessionem ab ecclesia separat. Quod qd in principio aliq ex parte intelligi pot diuersum. Ceteru nullu scisma est: nisi sibi aliquam heresim cōfingat vt recte ab ecclesia recessisse videat. Et ad clariorem intellectum huiusmodi considera q heresis et scisma distinguunt fm ea quibus vtrumqz per se directe opponitur. Nam heresis per se opponitur

Fidei. Scisma autem opponit unitati ecclesie
fidei charitatis. Et idem fides et chari-
tas sunt diuerse virtutes quibus quicquid fide
careat charitate. Ita etiam scisma et heresis
sunt diuersa vicia quibus quicquid est hereticus
fit et scismaticus: sed non conuertitur. Verum est ta-
men quod sicut amissio charitatis est via ad a-
mirationem fidei iuxta illud. i. Thimo. A quo
quod aberrantes scilicet a charitate talis homo
conuersus sunt in vaniloquos etc. Ita et scisma
est via ad heresim. Et sic innuit Hieronimus. i.
auctoritate preinducta. ita declarat scismatis
tho. scda scda. q. xxxij. ar. i. et per hoc di-
cit glo. xxxij. q. j. didiscimus. quod scisma inue-
teratum sapit heresim: quasi velut quod si non esset
hereticus non perduraret tadium in scismate.
Et quibus infertur: quod si quis recederet ab obe-
dientia pape quod vices christi quod est caput eccle-
sie. nolens superbe et contumaciter et incorre-
ptum ei subiacere esset scismaticus tamen. Vbi tamen id
recederet ab ipsius obedientia quod crederet quod
ille non habet potestatem condendi canones aut quod po-
testas suprema ecclesie non residet penes ipsum
tamen quod vice gerit ei quod est caput ecclesie quod est
christus. Iuxta illud apostoli ad collo. ij. et ad ephe.
j. Qui dedit ipsum caput supra omnem ecclesiam
Iste hereticus iudicandus foret ut dicit glo.
xij. di. c. nulli. et in. c. generali de elec. li. vj.

Questio. iij.

Quarto quo. Quot sunt species
heresis. Hoc determinat Hieronimus.
rus. viij. li. ethi. c. v. et habet tra-
sumptiue. xxxij. q. iij. c. quodam:
ubi multe enumerantur quibus sic enumeratis
magister Gratianus subinfert aliam heresim
dicens. Sed quicquid aliter sanctam scripturam
intelligit quod sensus spiritus sancti flagitat a
quo scripta est: de ecclesia non recessit tamen
hereticus iudicatur potest. Et habuit hoc a hiero-
nymo ut supra diximus in primo membro.
Et intellige quod ille dicit aliter exponere san-
ctam scripturam quam spiritus sanctus flagitat quod
ad hoc sanctam scripturam retorquet quod con-
trariatur quod per spiritum sanctum est reuelatum.
Ita dicit Thom. scda scda. q. xj. ar. ij. Et

quo sequitur quod si quis daret aliquem intellectum
sacre scripture quod non esset contra veritatem. re-
uelatam per spiritum sanctum sed per illam non ad cor-
ruptionem fidei. sed edificationem fidelium non
esset hereticus iudicandus. Et hoc satis aper-
te innuit Gregorius super Ezechiel. ut per i
auctoritate inducta supra in primo membro.
Augustinus etiam in li. de heresibus comemo-
rat aliquos catholicos tractatores quod he-
resibus scripserunt diuersas causas species enu-
merantes. ipse etiam ibidem notatum plures ex-
primit. Inter omnes autem hereses post christum ad-
uentum prima fuit illa quod quidam discipuli in-
currerunt de sacramento altaris. de quo scribit
Jo. vj. Cum enim christus predigisset. Nisi manducaueritis
carne filii hominis et biberitis eius sanguinem non habebitis vitam in vobis. Et
subiungisset quod alia iuxta hoc illi perditum
homines dixerunt. Durum est hic sermo et quis po-
terit eum audire. et ex illa die abierunt retro.
Et ut dicit ibi Nicolaus. Non est intelligen-
dum hoc de duodecim apostolis vel de septuaginta
duobus discipulis: quia isti christo adhuc serue-
rimus quod per ex discursu euangeliorum. sed multi
alii sequuntur ipsum ad audiendum eius doctrinam
et de istis multi retrocesserunt. et quod ista fue-
rit prima heresis per de consensu. di. ij. prima here-
sis. Et postquam illi sancti patres de quibus predictum
mus predictas hereses conscripserunt. multe
alie suborire sunt nouiter et diuerim suboriri
tur. Et iuxta verbum saluatoris nostri. De quo
in primo themate premisimus. quo magis
finis seculi appropinquat. eo magis here-
ses suberescit. quod partim ex prelatorum ne-
gligentia prouenire conspicuum est. Dormie-
ntibus enim hominibus (ut saluator inquit) ini-
mius homo superseminauit zizania. Et alio
etiam hoc prouenit quoniam post illa tempora quo illi
sancti doctores scripserunt multi articuli fue-
runt per ecclesiam determinati quod sine contra fi-
dem. Unde si quis modo pertinaciter contra
rarium affirmaret hereticus censeretur quod minime
cogitasset ante determinationem ecclesie. ut di-
cit Thom. j. pre. q. xxxij. art. iij. et prodest sci-
re huiusmodi heresim species ut ex illis pos-

fit cognosci quid sit hereticus vel quod faciat
hereticum de quo in primo dubio tactum est.
quod non sine difficultate cognoscitur in aliquibus
articulis. ut dicit Augustinus in li. de heresibus. Il-
lud tamen indubitatum existat quod cum malum infinitum
sit. ut Pythagorici dicunt teste philosopho. ij. Et
ibi. et per consequens infiniti errores pos-
sent occurrere contra fidem. consequenter possent
hereses in infinitum multiplicari. Sed
iuxta predicta querere etiam aliquis curiosus de
scola eorum qui volunt sapere plus quam oportet
sapere. contra doctrinam apostoli. Cur deus
permittat tot hereses esse totque eorum secta-
tores in inferno demergi? Ad hoc respondet
Augustinus. et habet in. c. h. xxxij. q. iij. Ideo di-
uina prouidentia multos diuersi erroris
hereticos esse permittit ut cum interrogant
nos ea que nescimus sic discutiamus pigritiam
et diuinas scripturas cupiamus. Ideo enim
apostolus ait. Opponet hereses esse ut quod probati
sunt manifesti fiant. Hi enim deo probati
sunt quod bene possunt docere. Et quicquid iste
intellectus Augustinus sit bonus ad illam aucto-
ritatem apostoli. supponit tamen littere magis capit
hunc sensum. ut idem deus permittat hereses esse
ut constantia fidelium comprobetur sed utrumque re-
cte dictum fiat. Vel dicas quod ista que secretis
dei consistunt non sunt a nobis inquirenda. iuxta
illud Eccle. iij. Altiora te ne quaeris et for-
tiora te ne scrutatur fueris et in pluribus opi-
bus eius ne fueris curiosus. et postea subdi-
tur. Multos enim subplatanit suspicio il-
lorum et in vanitate derinuit sensus eorum. et Ec-
cle. vij. Quid necesse est homini maiora se-
quere cum ignoret quod conducat sibi in vita
sua? et post pauca. Neque plus sapias quam ne-
cesse est ne obstupescas. Habemus et ex eplum
Apostoli quod cum de predestinatione verba ageret
et peruenisset ad illud. que quosdam eligat: ali-
os autem reprobet iuxta illud. Jacob dilexi.
Esau autem odio habui. sapientissime in-
tulit. Quam altitudo diuitiarum sapientie et scien-
tie dei quam incomprehensibilia sunt iudicia eius
et inuestigabiles vie eius. Et de eodem Au-
gustinus super Jo. in illo verbo. Nemo potest ve-

nire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum
Dicit. quare hunc trahat. et quare illum non
trahat noli inuestigare si non vis errare.
Per idem respondet magister. ij. sent. di.
xxxij. his qui querunt. Cur deus permittit
primum hominem peccare cum posset eius
voluntatem vertere in bonum? quia opus est.
Posset inquit ille reuera. cur non fecit? quia
noluit. Cur noluit? ipse nouit. Non debe-
mus plus sapere quam oportet sapere. hoc enim
in huiusmodi debet nobis abunde sufficere
quod ut dicit Augustinus in enchiridion. Deus om-
nipotens cui rerum est summa potestas cum
summe bonus sit nullo modo fineret aliquid
mali esse in operibus suis nisi quia adeo esset
omnipotens et bonus et bene faceret etiam
de malo. Quomodo autem illud intelligat et
quare ex malis deus eliciat bona latissime
persequitur magister. j. sent. di. xlvj. et per predi-
cta etiam sufficienter respondet ad id quod multi-
perunt. Quare deus permittat legem ma-
chometi in tantum preualere.

Questio. v.

Quinto quero de comparatione
hereticorum ad alios infideles
et infidelium inter se inuicem.
Ad quod dicendum in fine Tho.
scda scda questio decima articulo sexto. quod
in infidelitate duo possunt considerari quo-
rum unum est comparatio eius ad fidem.
et ex hac parte grauius peccat contra fidem
qui remittitur fidei susceptus. Sicut graui-
us peccat qui non implet quod promissus.
quod qui non implet quod nunquam promissus. et se-
cundum hoc infidelitas hereticorum quod per
fidei fidem euangelij et ei remittunt ea
corruptantes grauior est quam infidelitas
et aliorum infidelium qui nunquam fidem euange-
lij susceperunt. Sed quia iudei susceperunt
figuram euangelij in veteri lege quam male
interpretantes corruunt. Ideo etiam
eorum infidelitas est grauius peccatum quam infidelitas
gentium qui nunquam fidem euangelij susce-
perunt. Aliud quod in infidelitate consideratur
est corruptio eorum quod ad fidem pertinet. Et

fm hoc cu in plurib⁹ errēt gentiles qz iudei: iudei qz heretici: grauior est infidelitas gentiliū qz iudeoz: et iudeoz qz hereticoz: nisi forte quorundā puta manicheorū qd ē circo credibilia plus errāt quā gentiles. Hanc tñ duarū granitatū pma pcepō erat secūde quantū ad rōnē culpe ex hoc qd ē enitit fidei quā ex hoc qd non hz ea q sunt fidei. Hoc enim vltimū p magis ad rōnē pene prinere. Dñ simpliciter loqdo infidelitas hereticoz est pessima. Si aut qras ex quo inter infideles peiores sunt heretici vt prime dixim⁹. Quid si cōparem⁹ eos ad ydolatrās. Ad hoc dicendum fm tho. scda scde. q. xciii. ar. iij. qd grauitas alicui⁹ peccati attēdi pōt duplicif. Vno modo ex parte ipi⁹ peccati: et sic peccatum ydolatrie est grauiissimū. Sicut enī in terrena republica grauiissimū ē v⁹ qd aliqz honorem regiū alteri impendat quā vero regi: qz quantū in se est totū reipublice p⁹ turbat ordinē. Ita in peccatis q cōtra deū cōmittunt q tñ sunt maxima: grauiissimū esse v⁹ qd aliqz honores diuinū creaturē impendat: qz quantū in se est facit aliū deū in mūdo minuens principatū diuinū. Alio mō pōt attendi grauitas ipi⁹ peccati ex parte ipi⁹ peccatis: sicut dñ grauius peccatū ē qd peccat scienter quā ei⁹ qd peccat ignoranter: et fm hoc nihil phibet grauius peccare hereticos q scienter corrumunt fidē quā acceperunt: quā ydolatrās ignoranter peccantes. Et ex his tu clare poteris inferre qd cū isti heretici q nouit in Hispania detecti sunt pot⁹ a potestate quā simplices heretici sint iudicādi: cū nō in parte tantū d fide Jesu xpi male sentiant: s; in totū eam abijciāt ad legē Moysiam diu sepultam reuerfi: peiores quam alij heretici sunt iudicādi: qz in pluribus imo in totū aberrāt. Vnde sup illud Apli ad Gal. iij. Quō conuertimini iterū ad egena et infirma elemēta. dicit glo. Hier. Legis obseruātia cui tūc dediti erēt: erat peccatus pene par seruituti ydoloꝝ cui an

te conuersionem vacauerant. et sic appareret quod est crimen pene: par ydolatrie: et ne dum propter atrocitatem delicti: quin etiam propter periculum prodicionis deberent principes eos a suo cōsortio in totum expellere: prefertim ne participes fierent cōsilioꝝ suoz: aut eoz q statū regni cōcernunt: qd aperte dicit cōciliū Tolera nēsis. De quo habet. ij. q. viij. nō pōt. cui⁹ vba sunt. Nō pōt erga hoies ēē fidelis: q deo extiterit infidelis. Vñ subiūgit d qui busdā iudeis q duduz xpi facti fuerāt et de mū in xpi fide sunt puaricati: vt a testimonio repellant: Nō est enim eis credendum q fidei veritatē a se abiecerunt. et istud stat in aperto. q enim fidē xpi susceptā ad quā strictissime tenet sefellit. quō fidē quā principi terreno d; firmaz tenere poterit: Ad qd etiā facit qd scribit prouerbio. vj. Nō apostata vir inutilis gradiēs ore puerfo annuit oculis terit pede digito loquit pra uo corde machinat malū in oī tpe iurgia seminar. Habet etiā aliud malū huiusmodi apostata: qd qā incurrat vix potest ad bonū repari vt dicit apostol⁹ ad Hebr. vj. Impossibile est eos q semel illuminati sunt et post pauca et plapfi sunt scz p apostasiam rursus renouari ad penitentiā. et accipit ibi impossibile pro difficili. Hic ē enim vn⁹ mod⁹ impossibilitatis. vt habet v. metha. quod potissimum in istis de quibus paulo ante premissimus locum hz: q a parentib⁹ iudeis p fidiā legis veteris cū sanguine trahūt. Et ex his inferri pōt ad questionē quā posuit Olorad⁹ cōsi. l. An iude⁹ trāsies ad sectā sarracenoꝝ sit puniendus. et tandē post multa cōclufit q nō et in ter cetera motiua sua ē illud qd deterior ē infidelitas iudeoz quā sarracenoꝝ aut gentiliū vt superi⁹ dixim⁹. Pro quo ē t reg. aptus. i. q. j. nō ē. cū ergo d peiore trāsceat ad minus malā nō ē ob hoc puniend⁹. Ex quo ē sequit qd isti apostate q in legē iudeoz recidū peiores sunt qz si cēt apostate legē sarracenoꝝ amplectātes vel aliam

huiusmodi. Vñ tñ nō obmittā. qd lz omnes infideles tā iudei qz alij sint mali et ini qui vtpote infideles tollerant tñ per ecclesiā in infidelitate sua. vt vel sic tollerari finaliter cōuertant ad fidē vt de multis iaz vidimus. vt in. c. q. sincera. giv. di. et. c. sicut iudei. d. iude. Adagis tñ sunt tollerabiles ritus iudeoz qz alioꝝ infidelitū licet iudei sint peiores. vt dixim⁹. Qui⁹ rō est qz cū in eis olim pfigurabat veritas fidei quas tenem⁹. puenit hoc bonū q testimoniu fidei nostre habem⁹ ab hostib⁹. et qsi in figura representat nobis qd credim⁹. qd in alijs infidelib⁹ nō cōtingit. vt dicit Tho. scda scde. q. x. arti. xj. et hac cōsideratiōe lz iure nō sit ex pssa iura phibēt. ne sarraceni publice faciāt cerimonias suas inuocādo publice nomē machometi v⁹ similia faciēdo. vt in cle. vnica de iude. Hoc tñ non repit phibitū i iudeis. et hoc tenet math. et dñs Card. et Jo. de imo. in dicta cle.

Questio. vi.



Exto qro an heretici sint tollerandi: Et distinguendū est. qz aut occurrit casus i quo nō possent puniri heretici quin si mul puniant et boni vel qz latent inter bonos. vel qz habēt multos sequeces. ita q si ne catholicoꝝ piculo interfici nō pūt. et tali casu heretici sunt tollerādi et hoc aperte dñs ostendit Marthei. xij. vbi in parabola phibuit colligi zizania. ne forte erradicātes zizania erradicarēt simul et triticum. Quādo vō ex occasione hereticoꝝ nō imminet periculū bonis s; magis tutela et salus tūc licite pūt occidi. vt dicit Augu. cōtra permenianū. Sicut enī si saluti totius corporis hūani expediat pccissio alicui⁹ mēbri. puta cū est putridū v⁹ corruptiū aliorū mēbroꝝ laudabilif et salubriter abscindit. Ita cū qlibet persona singularis comparet ad totā cōitatē sicut ps ad totū. Si aliqz hō sit piculosus cōitari et corrupti uis ipi⁹ propter aliqđ pccm laudabilif et salubriter occidit. vt bonū cōe conseruet.

modicum enim fermentum totam massā corrūpit. vt. i. ad Corin. v. Ad hec aptari pōt. not. per Tho. scda scde. q. lxxij. ar. ij. et si hoc in alijs enormib⁹ criminib⁹ locuz hz forti⁹ i crimine heresis qd sua grauitate flagiciosissimū est. vt in phabitis p; comarime qz iuxta aplū. ij. ad Thimo. ij. heresis vt cācer dicit serpere. Vnde rese cāda ē a principio. ne paulatim intima cordis corrodāt et spūalē vitā adiūnat rescan de siquidē sunt putride carnes et scabiosa ouis a caulis repellēda ne tota dom⁹ mas sa corpus ardeat corrūpat putrescat intereat. Arri⁹ in alexandria vna scintilla fuit sed qm nō statim oppressus ē totū orbem eius flama est populata. xxij. q. iij. resēca de. Jo. quoqz apłs i canonica sua. Si qz inqt venit ad vos et hāc doctrinā nō affert nolite eū recipere in domū nec ei dixeritis: Qui enī dicit ille aue cōmunicat operib⁹ illi⁹ malis. Hec Joānes q de scismaticis siue hereticis vitādis verbis docuit ē fa ctis exhibuit. Narrat enī de illo auditor ei⁹ vir sanctissim⁹ Pollicarp⁹. q tpe quodā cū apud ephesum balneas labādi grā fuisset ingressus et vidisset ibi cherintū exi lijt cōtinuo et discessit nō lor⁹ dicēs. fugia m⁹ hinc ne et ipe balnee corrūat in qb⁹ cherintus lauat inimic⁹ vitatis de quo ē reg. xxij. q. j. ois q. Adde pulchrū reg. ea. cā et q dignior. Vnde et si in alijs criminibus occultis teneatur qz crimē primi celera propter charitatem. vt in. c. si sacerdos d olli. ordi. et. j. q. j. christus. Hoc tamē fallit in crimine qd pertinet ad corruptionē cōmunitatis spūalē vel corporales. Hoc enim casu tenet quis illud propalare testifi cando vel denunciando. vt dicit Tho. scda scde. q. lxx. arti. j. Idem sentit Inno. de testi. cogen. c. j. et ponit exēplū in heresi qd vt p; ex premissis spūalē detrimētū inferre cōmunitati est aptissimū. Prodest etiā hec punitio criminis rei publice vt ceteri metu pene arceantur a similibus cōmittendis. xxij. q. v. non est innocēte

de vi. et bone. ele. ut clericorum. et inde est quod ut magis ista in plurimorum exemplum veniant publice debent malefactores puniri. l. capitalium. §. famulos. ff. de peni. vij. q. i. denique: verum. turibula quoque. **Q**uestio. vij. **E**primo quod. Ad quod spectat iudicare de heresi. In hoc diffiniatur: quod aut agitur de articulo non dum deciso per ecclesiam: aut de articulo iam deciso. **P**rimo casu iudicium spectat ad papam: ut probat tex. xxiii. q. i. quotiens. et c. hec est fides. et c. de iura. calu. et c. maiores de bap. quod est sacre scripture auctoritate ostendit. Nam et saluator Petro dixit: que summum pontificem constituit. Ego pro te rogavi Petre ut non deficiat fides tua: et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. Luce. xxii. Et ubi Christus discipulos interrogauerat. Vos autem quem me esse dicitis? Petrus respondit. Tu es Christus filius dei viui. Math. xvi. Hoc etiam scriptus est. Ebo. scda scde. q. i. arti. x. Et huius ratio est: quod una fides debet esse toti ecclesie. secundum illud i. ad corin. i. Joipm dicatis oes: et non sunt in vobis scismata: quod servari non posset: nisi quod de fide exorta: determinaretur per eos: quod toti ecclesie preest: ut fidei. Inia a tota ecclesia firmiter teneat. Illud idem sequitur Aug. de anchona in summa sua de potestate ecclesie q. r. arti. j. et i. et hoc satis figuratum est Exo di. xviii. ubi dictum est Moysi quod fuit rector iudeorum: sicut papa rector est omnium christianorum. Esto tu populo in his quod ad deum pertinent ut ostendas ei ceremonias et ritum collendi deum. Sicut ergo oes quoniam emergentes de lege et cultu dei reseruauant Moysi determinande. Sic omnia que sunt fidei christiane spectant ad determinationem pape. Unde dicit Cirillus ille. thesau. Ut membra maneamus in capite in nostro apostolico throno romano pontifice maneamus: a quo nostrum est querere quod credere quod tenere debeamus. Et maximus in epistola orietalibus missa dicit. Oes fines orbis terre quod dominum sincere receperunt et ubique terrarum catholici vera fides

confitentes in pontifice romanorum tanquam in sole respiciunt et ex ipso lumine catholice et apostolice fidei recipiunt veritatem licet enim apud alios forte posset esse profundior scientia ad ista decidenda quam in romanum pontificem. Deest tamen eis prout de his iudicandi et statuendi quod in solo romano pontifice refidet. ut prediximus. Caute tamen ageret papa si cum de istis dubiis articulis occurrit concilium generale faceret congregari. ut cum eius consilio decideret quod esset tenendum et credendum. Sicut apostoli fecerunt actum. c. xv. quando in surrexit heresis illorum quod dicebant legem moysi simul cum euangelio observanda. Conueniunt enim Hierosolimis videre de verbo hoc. Simile fuit in c. firmiter. de sum. tri. et c. danam eo. ti. et c. unico eo. ti. li. vj. et de unica eo. ti. Et hoc idem in omnibus arduis consulti esset agendum. ut appare. l. di. de eo. xvi. di. bñ quod. xxv. q. v. ad sedem. xxv. q. ix. quod quod integrum est enim iudicium quod plurimorum sententia confirmat docti. de le. prudencia in pn. xx. di. de quibus. L. de fidei con. l. fi. Est enim tanta in hoc pape prout quod si possibile foret quod angelus de celo aliquod contra fidem doceret aut sentiret per papam iudicari et excoicari posset. ut probat ad Gal. i. ca. Sed licet nos aut angelus de celo euangelizauerit vobis preterquam quod euangelizauimus vobis. anathema sit. Si tamen contingeret papam errare in his que sunt fidei tunc danari posset per concilium generale. ut i. c. si papa. xl. di. cum glo. et per glo. xv. di. sicut. et rig. di. anastasi et Inno. i. c. ex parte. de verbo. sig. et per doc. in. c. in fidei fauore. de here. li. vj. Nec per hoc dicimus inferiorem dicere ius in superiorem: cum papa sit maior concilio generali. ut in. c. significasti. de elec. et c. aliorum. et c. nemo. ix. q. iij. quando cum papa incurrit heresim definit esse papa cum non sit de corpore ecclesie. per quo est glo. xxiii. q. in acari. ergo et multo minus potest dici gerere vices eius quod est caput ecclesie. Et huic sententie generalis concilii stari debet. utpote que veritatem continet indubitata. Nam et si papa possit errare in his

que sunt fidei. Nam et legimus aliquos Romanos pontifices heresim incurrisse. ut per in dicto. c. Anastasi. rig. di. c. nunc aut. rig. di. Tamen concilium generale in tangentibus fidei errare non potest et de hoc vere intelligitur predicta auctoritas Luce. Ego pro te rogavi Petre ut non deficiat fides tua. Dictum enim est ei in persona toti ecclesie. cui etiam consonat illud verbum saluatoris nostri Mar. xxviii. Ego enim vobiscum sum omnibus diebus usque ad consumationem seculi. Non siquidem tamen Petro nec duodecim apostolis dictum intelligitur cum morte finierint dies suos nec usque in finem seculi perseverauerint. sed potius vniuersali ecclesie que in finem est duratura que in generalis concilio representat. et tamen auctoritatis est concilii determinatio in his que euangelium illa notat. ut per ad Gal. i. quando Paulus dixit quod Petrus non ambulabat ad veritatem euangelii. Id tamen in quo Paulus reprehendebat petrum erat quod ipse subtraheret se a gentibus non lens manducare de cibis eorum sed observabat ritum iudeorum in cibis propter timorem iudeorum quod superauerat a hierosolymis. hoc tamen non erat contra aliquod de quattuor euangelii sed erat contra determinationem concilii generalis quod ab apostolis fuerat celebratum super his generalibus non seruandis. Actum. xv. Ad quod etiam ostendendum sola vniuersalis synodus loquitur sub nomine spiritus sancti. ut ibi per. Nam cum i eodem concilio fieret diffinitio dictum fuit. Placuit spiritui sancto et nobis: et istis verbis postmodum vsa fuerunt generalia concilia que in ecclesia vniuersali fuerunt congregata. ubi ergo talis assessor accedit locum errandi non potest occurrere. Et si contrarium diceremus nil certum esset in fide. Quisquisque enim sequeretur opinionem suam et fluctuaremus omni vetero doctrine sicut paruuli contra apostolum ad Ephese. iiii. ubi ait quod christus dedit in ecclesia quosdam apostolos alios prophetas alios vero pastores et doctores ad consumationem sanctorum in edificationem corporis christi donec occurrant omnes in unitatem fidei et paulo post ut iam non sumus paruuli fluctuantes et circūse

ramur omni vetero doctrine neque et auctoritas hominum ad circūventionem erroris. quasi vellet quod cum fuerimus in fide istorum que fides ecclesie representant non fluctuabimus in doctrina fidei tanquam paruuli. Sed predictis videtur ob stare. c. tria. iuncto. c. placuit. xxv. q. i. et c. si. de rap. ubi apparet quod illud quod circa matrimonium non contrahendum inter raptorem et raptam fuerat erronee per concilium statutum fuit postea emendatum. Ad hoc tamen statim responso. quod illud non est de spectantibus ad fidem in quibus obtinet quod predicimus. Vel aliter dicendum quod illud non fuerat erronee statutum. sed esset contra testimonium veteris legis ut voluit glo. et male. in dicto. c. tria. Nam cum illud esset preceptum iudiciale non obligabat in lege noua sed fuit correctum quod pro hoc tempore sic fuit visum legislatori. siue quod sibi placuit quod sufficit. ut. §. si quod principi. in fi. de iure natu. et per per huius. et ibi. Nec dixi submittens me determinationi sancte matris ecclesie. Aut quoniam circa ea que iam sunt per ecclesiam decisa et tunc legatus sedis apostolice est copertus iudei. ut. c. vt commissi. de hereti. li. vj. Item episcopus poterit iudicare de questione fidei et contra hereticos procedere et et capitulum sede vacante i. c. ad abolendam. de heret. in prin. et et inquisitores per sedem apostolicam deputati in. c. per hoc. et c. vt inquisitionis. de here. li. vj. et cle. in eo. ti. Per hoc enim quod papa deputat inquisitores super heretica prauitate non videtur facultatem super his procedendi ordinariis tollere: ut i. d. c. per hoc. Et quo inferitur quod per pratem datam delegato ad vniuersitatem causarum non videtur etiam in illis causis abdicata prout ab ordinario. hoc colligit ex illo tex. iuncta glo. quod vult quod inquisitor heretice prauitatis dicitur esse delegatus ad vniuersitatem causarum. ex quo habes optimam limitationem ad. c. studuisti. de offi. le. ut non habeat locum in delegato ad vniuersitatem causarum. per quo est glo. in dicto. c. per hoc. facit in simili quod no. Bar. in. l. j. de offi. per sec. v. ubi tenet quod licet in ciuitate fiat vniuersitas super danis datis vel super abudantia: non tamen propter hoc tollit iurisdictionem qua

habet potestas q̄ habet vniuersalē iurisdi-
ctionē. pro quo bene facit rex. in dicta. l. j.
et i. l. si. iura glo. l. d. iuris. om. iu. et glo. i.
c. in galiaz. xxv. q. ij. Hoc tñ limita. verus
ēē quociens vna iurisdictio subalternat al-
teri. vt i. exēplo predicto. Si tñ ille specia-
lis iudex ēēt supior generali vt puta iudex
depuratus p̄ statutu sup causis appellatio-
nū et nullitatu tunc generalis iudex nō se
intromittit de speciali. Idē ēē si nō se hz tā
q̄ superior sed tanq̄ differēs spē vt ē iu-
dex insinuationū. l. de recta. p̄sulta diua-
lia. ita determinat. Bal. i. l. vnica. ff. d. offi.
cōsu. Poterit etiā cognoscere de crimine
heresis delegat⁹ ab ep̄o deputat⁹ aut a ca-
pitulo sede vacante. vt in cle. in. s. i. et in cle.
ij. de here. Debet tñ talis inq̄sitor ac etiā
delegatus annū q̄dragessimū attingere vt
est rex. in dicta cle. ij. in prin. cū glo. ex quo
limitat. c. cū vicessimū de offi. deleg. Idē si
sit delegat⁹ a papa cū rex. dicte cle. gñalr
loquat. Et an inq̄sitor possit cōmittere
vices suas. Sol⁹. glo. i. dicta cle. ij. arguit
pro et cōtra. finalr tenet qd sic p̄ illū rex. et
per rex. i. cle. j. s. p̄ono. eo. ti. et hāc opinio
nē tenet cōit doctores. Sz dubiū est de vi-
cario gñali ep̄i aut capituli sede vacante. et
dicēdū est fm̄ Lapū. et Jo. d. imo. in dicta
cle. j. de here. Qd nō poterit sine sp̄ali cō-
missione ep̄i de hoc crimine cognoscere p̄
rex. in. c. licet. de offi. vica. li. vj. Est autē tā
lata istoz potestas qd cōtra quoscūq̄ ēē
q̄ntūcūq̄ exēptos poterūt pcedere et eos
de hoc crimine cōdenare. nō obstat quo
cūq̄ p̄uilegio exēptionis. vt in. c. ad abo-
lenda. s. si. de here. fallit tñ bocī ep̄is cō-
tra quos pcedere nō p̄nt inq̄sitores. nisi
exēp̄se hoc sibi cōmittat. vt i. c. inq̄sitores.
eo. ti. li. vj. Debēt tñ nūciare Romano pō-
tifici si illi de hoc crimine infamati siue su-
specti existāt. vt dicit ibi rex. Crederē tñq̄
vbi ēēnt suspecti d̄ fuga carcerari possent
vt ad papā remitterent. vt in. s. audient. i.
ant. de defenso. ciui. coll. iij. Ad qd faciūt
not. p̄ Bar. in. l. magistratib⁹. ff. d. iuris.

om. iu. Et Sz q̄ro iura hoc an ille rex. p̄-
cedat tñ i inq̄sitorib⁹. an etiā locū sibi vē-
dicet in ordinarijs de hoc crimine inq̄ren-
tib⁹. Ego putarē qd tñ in inq̄sitorib⁹ lo-
cū hēat. nō enī debet extēdi ad ep̄m aut ad
capitulū sede vacante cū de ip̄is nō loq̄tur
nec p̄ hoc qd sint ep̄i q̄ heresim incurunt
effugiūt iurisdiotionē ep̄i i cui⁹ territorio
delinquūt. p̄ quo ē glo. in. c. ibi enī. iij. q. vj
et in. c. j. de rap. et p̄ Juno. in. c. cū inferior.
d. maio. et obe. Alteri⁹ iura idē q̄rit an
ep̄us possit pcedere cōtra inq̄sitorē. si he-
resim incurrat. Lap⁹ abb. in dicto. c. inq̄-
sitores dicit qd nō durāte officio nisi crimē
esset adeo notoriū qd nō req̄reret cause co-
gnitio. de sil. p̄sby. qm̄. Idem sequit ibi.
Domi. hec opinio posset ēē iustificari per
ea q̄ nor. Bar. i. l. si. ff. d. re. diui. vbi tenet
q̄ si duo sint dñi insolidū alicuius castri et
vn⁹ delinq̄t: nō poterit puniri a cōdño qz
nō hz in eū iurisdiotionē. Nā par in parē
non hz imperiū. de elec. in. c. innotuit. Sz
hoc nō obstat ego credere idistincte pos-
se dici qd possit cōtra eū sup hmoi crimine
pcedere cū istud sit delictū p̄ qd perdit iu-
risdictio ip̄o iure. Pro quo faciūt not. in
p̄dicta materia p̄ Bar. in. l. q̄ iurisdictio. i.
ff. de iurisdi. om. iu. i. addi. et ponit exēplū
in crimine lese maiestatis. l. de digni. l. si
gradatiz. et l. quotiēs li. xij. l. d. offi. rect.
prouin. li. ij. vbi videt glo. eo etiā casu quo
delinq̄ret in male pcedendo in officio in-
dubie posset euz punire cū ordinari⁹ dele-
gat⁹ apostolicū male se gerentē i causa sibi
cōmissa punire possit. sic tñ vt ex hoc iu-
risdictio ei⁹ nō impediat iura not. p̄ doc.
in. c. si. d. rescrip. et p̄ Ep̄. et legistas in aut.
q̄ in puincia. l. vbi de cri. agi. opz. In p̄-
cessu aut sup hoc crimine faciēdo ep̄i et in-
q̄sitores apostolice sedis habent exhorta-
tionē a iure in virtute sancte obedientie et
sub interminatione maledictionis eterne
vt p̄tra suspectos vel diffamatos d̄ hmoi
pauitate districte et p̄p̄te pcedāt. sic tñ
q̄ maliciose et fraudulēt hoc nebandū

crimē falso alicui non imponant: q̄ si odij
gratia vt amoris: lucri aut cōmodi tp̄alis
obtentu cōtra iusticiā et conscientiam suā
omiserint cōtra quēq̄z pcedere: vbi fue-
rit procedendū sup hmoi prauitate. Aut
obtentu eodē prauitatē ip̄am alicui impo-
suerint: ac eū super hoc p̄sumpserint quo-
quo mō vegare: p̄ter alias penas p̄ q̄li-
tate culpe eis imponendas. Ep̄s aut su-
perior suspensionis ab officio per trieniū
Alij vero excoicationis sententiaz eo ep̄s
incurrant: a q̄ qdē excoicationis snia q̄ cā
incurrerint: nō nisi p̄ summū pontificē po-
terunt: p̄ter q̄z in mortis articulo: et tunc
satisfactione p̄missa absolutionis benefici-
um obtinere: nullo in hac p̄te p̄uilegio suf-
fragante. De quo est rex. in cle. j. s. vez. d.
here. Insuper si q̄s ep̄us i expurgādo he-
reses de suo dioceci negligēs fuerit vel re-
missus cū id certis indicijs apparuerit de-
ponend⁹ ē ab officio episcopali: et in locū
ip̄i alter substituend⁹ ē: q̄ velit et possit he-
reticā confundere prauitatē. d̄ here. excoi-
cam⁹. i. si. Et quo manifeste apparet quā
dānabiliter et cū q̄nto aiariū periculo ep̄i et
alij ad quos hmoi inq̄sitor spectat: tā dese-
standū facin⁹ persequi ac punire omittant.
Inferiores aut prelari de hoc crimine se in-
tromittere neq̄unt: cū superiorib⁹ p̄factis
sit reservatū vt p̄dixim⁹. Potestates at
siue dñi tp̄ales ac eoz officiales d̄ hoc cri-
mine euz sit mere ecclesiasticū se intromitte-
re neq̄unt: vt de eo cognoscāt aut iudicēt
aut incarceratos ab ep̄o et inq̄sitore a car-
cere liberēt. executionē tñ sup hoc crimine
fiendā sibi a iudicib⁹ ecclesiasticis p̄dictis i-
iurā adimplere nō detractēt: aut eoz iudi-
ciū seu sententiā directe vel indirecte impe-
dire quoquo mō nō p̄sumāt. Si q̄s vo-
de p̄factis secularib⁹ iudicib⁹ cōtra p̄di-
cta fecerit aut p̄fatis ep̄o et inq̄sitorib⁹ in
p̄dicto fidei negocio se opposuerit: siue il-
lud quouis mō impediuerit: et q̄sciēter in
p̄dictis dederint auxiliū cōsiliū vel fauo-
rem: excoicationis sententiā incurrat ip̄o

iure: quā si p̄ annū aio sustinuerit idurato
ex tūc velut heretic⁹ cōdenet. c. vt inq̄sitor
nis. s. si. de here. li. vj. **Questio. viij.**
Erauo q̄ro: de ordine q̄ debet
teneri per iudices in pcedēdo
contra hereticos. Ad qd dicē
dū q̄ in primis clerū et populū
cōuocabūt exponēdo eis inq̄sitionē: quā
facere intēdūt. Angiliū quoq̄z et cōsiliū et
fauorē ab ip̄is petēt. c. vt cōmissi. in. s. j. d̄
here. li. vj. et solēt inq̄sitores p̄mo ire ad
ep̄m loci vel vicariū et ostendere eis sacula-
rē et auctoritatē suā: et rogare qd cōgreget
clerū. quo cōgregato ostēdūt eis litteras et
saculatē p̄dictas: sermonē faciūt et eoz au-
giliū et fauorē postulāt. Postea simile faci-
unt cū potestate siue correctore ciuitatis:
et cōcilio siue i Hispanice loq̄mur cōsilio-
rio. demū cōuocat totā cōtionē populū: et
habito sermone ad populū idē faciūt vt p̄-
dixim⁹. Postea interpolatim inq̄sitor fa-
cit sermones ad populū de fide. Et cōue-
niēs est: qd ad min⁹ due monitiones p̄mit-
tant cōtra oēs hereticos: vt relictis erro-
ribus suis ad fidē catholicā reuertant: et
ad ecclesie gremiū redeāt: q̄ tanq̄z pia ma-
ter nō claudit gremiū redeūti vt. c. sup co.
de here. li. vj. Et p̄ his monitionib⁹ satis-
facit auctoritas apli ad Titū. iij. vbi dicit
hereticū hominē post vnā et secūdā admo-
nitionē de vita. ad idē. xxiiij. q. j. q̄ dignior
et. q. iij. dixit aplus. Inq̄sitores et abūda-
ti. cōsueuerūt addere tertiā monitionē. vt
magis processus suos videant iustificare.
In q̄bus monitionib⁹ q̄rū singule decē di-
es cōtinēt monēt eos ad cōuersionē: et re-
uertētib⁹ p̄mittūt benignā misericordiaz.
Quibus pactis procedēdū ē ad inq̄sitor-
nē: recipiendo in vnaquaq̄ parrochia iu-
ramētū a rectore parochiali: et ab alijs
p̄bis et honestis viris. et si illi deponāt ali-
quos d̄ parrochia fore hereticos: aut dif-
famatos siue suspectos: cōsueuerūt secre-
to eos corā se vocare et secreto ad cōuersio-
nē monere. et vbi nec sic voluerint: pcedit
b

contra eos fm formā iuris q̄ p̄cessus de-
terminat ap̄te p̄ter. in cle. j. §. de hereti.
vbi ter. dicit q̄ p̄cedēdū est p̄ dioceſanos
ēpos 7 p̄ inq̄ſitores a ſede ap̄lica deputa-
tos ſimul cōueniētes. Sunt tñ q̄dā q̄ p̄nt
vñ sine alio agere: vtpote citare arreſtaſ
ſeu capere ac carceri m̄cipaſ. ēr ponēdo
in cōpedib⁹ vel maniciſ ferreis prout fm
deū viderit expedire. Poterit ēr inq̄rere
quiſq̄ p̄dictorū ſine altero cōtra illos d̄ q̄
bus viderit inq̄rēdū. dico tñ carceri m̄ci-
pare ſiue arto q̄ magis ad penā quā ad cu-
ſtodia videat: aut tormētis ſupponet eos
cōtra quos p̄cedit: aut diffinitiuā ſniaz ſer-
re cōtra eos nō poterit ēps ſine inq̄ſitore
aut inq̄ſitor ſine ēpo: aut ei⁹ vel capituli ſe-
de vacāte ſup hoc delegato: q̄d tñ intellige
dūmodo adinuicē copā hēre valeāt infra
octo dierū ſpaciū poſtq̄z inuicē ſe req̄ſue-
rint. Si aut cōuenire nō potuerint p̄pter
premiſſa: tñ inq̄ſitor ordinario: vel econ-
tra ordinari⁹ inq̄ſitori poterit ſup p̄miſſis
cōmittere vices ſuas: vel p̄ ſas ſignificat
eidē ſuū p̄ſiliū vel aſſenſus. vt dicit ibi ter:
vt cū maiori puritate 7 integritate res agat
Inhibitiū est inq̄ſitorib⁹ 7 tā ip̄orū q̄z ēpo-
rū a capitulorū ſede vacāte delegatiſ ſiue
cōmiſſariis: ne p̄teru inq̄ſitiōis officiū q̄-
bus ſuis modis illicitis ab aliqb⁹ pecuniaz
extorqueāt 7 ſi ſec⁹ fecerint eo ip̄o ſniaz ex
cōicacationis incurrūt a q̄ nō poſſunt abſol-
ui p̄terq̄z in mortis articulo: donec plena-
riā ſatiffactionē fecerint his a q̄b⁹ extorſe-
rūt. a q̄ ſatiffactione nullis pactis aut p̄ui-
legiis aut remiſſionib⁹ poterūt liberari. 7
ne hoc latere poſſit notarij 7 officiales di-
cti officiū: necnō fr̄es 7 ſocij inq̄ſitorū ip̄orū
7 cōmiſſariorū q̄ dictos inq̄ſitores aut cō-
miſſarios ſecrete p̄dicta nouerit cōmiſſiſſe
ſi indignationē dei 7 ſedis ap̄lice offenſas
voluerint euitare: grauiter ip̄os arguere
7 corrigere ſtudeāt in ſecreto. q̄ ſi taſr ea
ſciuerint vt p̄bare valeāt p̄latiſ inq̄ſitorū 7
cōmiſſariorū eorūde ſtudeāt nūciare. vt in
cle. ij. eo. ti. p̄dēra tñ illū ter. q̄ nō loq̄tur

de ēpis. unde l̄z ip̄i ab his debeāt abſtine-
re. nō tñ p̄ea p̄dicta haberet locū i illis cū
nō ſit ex p̄ſum. voluit enī dignitati eorū de-
ferre. vt i. c. ſane. lo. ij. d̄ offi. dele. 7 i. c. ij. eo-
ti. li. vj. ita t̄z glo. in dicta cle. ij. quā ſequit
ibi cōter doctores. Ep̄us tñ nō d̄z aliq̄d
hēre p̄pter inq̄ſitionē nec p̄te aliq̄uā de d̄-
puratiſ inq̄ſitionis officio: vt p̄z i extraua-
gā. Boni. ex eo. §. p̄. ita t̄z Jo. an. in. c. ſi.
§. j. de here. li. vj. Cōſidera ēr circa idē q̄
ter. ille p̄hibet illicitas extorſiones nō tñ
p̄ hoc tollit penas pecuniarias: applican-
das officio imponi 7 extigi ſz glo. ibi circa
q̄d dicit Albarth. q̄d bene p̄nt in culpatis d̄
hoc crimine imponi p̄nt i pecunia p̄ pau-
pib⁹ vel alijs p̄ijs opib⁹ vt. c. accu. §. de q̄-
ſtionib⁹. 7. §. ſi vō. de her. li. vj. Refert ēr
fr̄em aluaz hispanie tenuiſſe q̄b̄ac multā
pecuniariā inq̄ſitores imponunt quotiēs
aliq̄ p̄ferūt vba heretica aut ludendo aut
ex ira aut ex ſatua ſimplicitate 7 ignorātia
q̄ tñ excuſationē nō h̄z. Ex his caſib⁹ 7 ſi-
milib⁹ p̄nt pecuniarū puniri. Maſ 7 eccleſia
hoc facit. xxij. di. quamq̄z de inde. ad libe-
rādā de rapto. in archiepiſcopatu. Itē in
q̄ſitores p̄nt hereticis cōuerſis penas cō-
mutare vel minozare i. c. vt cōmiſſi d̄ here.
li. vj. Maſ 7 aſs iudex ex certis cauſis mio-
rat penā. ff. de penis: aut ſacta. §. ſi. Itē p̄
hoc facit l̄ſa dicte cle. ij. a contrario p̄ hoc
enī q̄d dicit q̄ modis illicitis nō p̄nt extor-
q̄re pecuniā ergo licitis ſic. de p̄ſump. nō-
ne. xxv. di. q̄lis. ff. de iudi. cuſ p̄tor. Itē q̄z
dicta cle. ponit d̄bū extorq̄ant q̄d ſonat in
vitiū violētie vel fraudis ergo ſec⁹ ſi iuſte
cōdēnēt: ſz caueāt fm eū ne imbuſcent: q̄z
reputaret extorſio: ſz dēt paupib⁹ vel ap-
plicet officio inq̄ſitiōis i cle. ſtatutū d̄ elec.
de p̄ſump. l̄ſas. de offi. ordi. dilect⁹. Itē p̄
oia ſeq̄tur do. Car. i dicta cle. ij. 7. iij. cle.
ad noſtrū. in ſi. eo. ti. C̄z q̄ro iurta p̄oi-
cta. vtrū inq̄ſitores poſſint recipe modica
exēnia q̄ cōſiſtūt i eſculētis 7 poculētis me-
ra liberalitate oblatiſ q̄ paucis p̄nt cōſu-
mi dieb⁹ 7 veritas bui⁹ q̄onis p̄cedet ab il-

la. An alij iudices poſſint iſta recipere. In
quo ſuit varietas inter docto. Maſ glo. i. l.
plebi. ff. de offi. p̄ſi. tenuit q̄ licet olim illd̄
licitū ēet p̄ dicta. l. 7 p. l. ſolent. ff. de offi. p̄-
cōſu. tñ hodie illud ē imutātū p̄ iura noua
7 correctū. Sed Bar. in dicta. l. plebiſci.
poſt Guil. t̄z opinionē cōtrariam. Sz in
ant. vt iudi. ſine quoquo ſuffra. §. ſcriptū
t̄z opi. dicte glo. q̄d etiā t̄z glo. in dicto. §.
7 dicit q̄ lex plebiſcitorū 7 alia iura q̄ innuūt
p̄trariū poſſent habere locū in defectū ſui
ſalarij. 7 tñ etiā mediocriter 7 a ſponte dā-
tib⁹. vt innuit ter. in dicto. §. 7 glo. i dicta
l. plebiſcitorū. p̄dicta dicit ſore vera in iu-
dice ordinario. ſz iudex delegat⁹ i diſtincte
p̄nt fm eū accipere eſculentū 7 poculentū
q̄d paucis p̄ſumi poſſit dieb⁹ dūmō mera
liberalitate ſit oblatū vt. c. ſtatutū. §. ſup̄.
de reſcri. li. vj. Et iſta opi. ſequit Bal. in
dicta. l. ſolēt. licet nō ita plene diſtinguat.
7 opi. iſtorū doctozū ſatis ē cōſormis legi-
bus ordi. hispanie: q̄ indiſtincte p̄hibent
iudicib⁹ ne aliq̄d a partib⁹ recipiant. Ad-
iungit tñ Bal. ibi. q̄ p̄ q̄buſdā minimis
nō offendit lex: vt pro vni pari ſaſianoꝝ
vel pro duabus ſialis maluaſie. ff. d̄ cōdi.
7 demō. l. q̄ſais. q̄z p̄ tā paruo iudicis ani-
m⁹ non ſlectit. Ad q̄d etiā ego induco ter.
c. 7 ſi q̄ſtiones. de ſumo. vbi p̄ modico vo-
luntarie oblato i collatione rei ſp̄ialis nō
cōmittit ſimoniam: licet in ſp̄ialib⁹ ois tra-
ditio 7 p̄miſſio ceſſare debeat. Adde glo.
not. xi. q̄. iij. nō licet. Et q̄b⁹ inferi ad de-
ciſinē q̄onis p̄poſite: q̄ cū inq̄ſitorib⁹ 7 cō-
miſſariis ſint deputati reddūt officiū: 7 ſic
in eis militet ea rō q̄ in ordinario: p̄ſertiz
q̄z cū ſint delegati ad vniuerſitatē cauſaz
vt not. in. c. per hoc. de here. li. vj. naturā
ordinariā ſapiūt fm glo. d̄ appl. cū cauſaz
Idē in eis q̄d in ordinariis erit dicendū.
C̄lteri⁹ q̄ro circa p̄miſſa in quo territo-
rio ſit heretic⁹ de hoc crimine cōueniēd⁹.
Ad hoc reſpōdet per ter. in. c. vt cōmiſſi.
§. j. de here. li. vj. q̄ in loco vbi heretiſm. i-
currit: ēt ſi ad aliā iuriſdictionē ſe cōferat.

ſz an i loco illo ad quē ſe tranſtulit poterit
cōueniri: dic q̄ ſic. vt dicit ibi glo. cū ēt ibi
dē cēſeat delinquere heretiſm illā retinēdo
facit in ſimili q̄d not. Bar. in. l. ſi dñm. ff.
de ſur. 7. l. ſi abduca. C. e. 2. l. ſz nec legata-
ri⁹. ff. de cōdi. ſurti. vbi t̄z q̄ ſi aliq̄s fecit
furtū florētie 7 reperit p̄arū cū re ſub-
tracta poterit ibi quēniri. ſ. p̄arūſij. Maſ
ſic mutatione dñi naſciſ noua actio ſurti:
ad penā applicādā parti: ſic mutatione te-
ritozij 7 iuriſdictionis noua naſciſ actio ſi
ue accuſatio ſurti ad vindictā publicā per
dictam. l. ſi dominiū.

¶ Queſtio. ij.

Quo q̄ro. contra quos poſſit
p̄cedi obtentu bui⁹ criminis.
Dicendū ē q̄ contra hereticos
credētes ſautores 7 r̄ceptores
eorū. vt in. c. vt offi. in prin. 7. c. vt inq̄ſitio-
nis in prin. de here. li. vj. Qui aut dicant
heretici determinat ter. in. c. ad abolēdā:
in p̄n. eo. ti. in volumie. De quo tñ vide q̄
late ſcripſi ſupra in p̄mo mēbro: Inter ce-
teros aut ille q̄ diceret p̄inaciter q̄ exer-
cere vſuras nō ē pactū heretic⁹ iudicareſ
i cle. vnica. §. vlti. de vſuris. Itē q̄ p̄p̄ cō-
tumaciā i cauſa heretiſis excōicacat ſi p̄ annū
i excōicacatiōe p̄ſiſtat ē velut heretic⁹ cōdē-
nād⁹. i. c. cū cōtumacia. de hereticis li. vj.
Emendū p̄tra hereticos p̄cedi p̄otuerūt
am cōtra ſuſpectos 7 infamatos d̄ heretiſm.
vt i dicto. c. vt offi. in p̄n. 7 de h̄mōi ſuſpi-
cione ē excōplū i cauſa. c. ſi. de penis cōtra il-
lū q̄ diu i excōicacatiōe ēt p̄ q̄licūq̄ cauſa in-
ſicta p̄ſeuerauit 7 in ſimilib⁹. De ſortile-
gijs vō 7 diuinationib⁹ nō ſe poterūt inq̄-
ſitores itromittere niſi heretiſm ſapiāt ma-
niſeſte. vt. c. accuſat⁹. §. ſane de here. li. vj.
Et his iſerſ ad q̄onē. Quidā frater p̄ſeſ-
ſus exiuit ordinē: 7 accepit vrozē. An inq̄-
ſitor heretice prauitatis poſſit de hoc co-
gnoſcere. Butri. in. l. iij. C. de ſum. ari. di-
ſtinguebat q̄z aut accepit eaz clā 7 p̄ſumit
dolose hoc ſeciſſe 7 nō p̄ errore 7 ſic cōtra
eū nō poterit p̄cedere. Aut accepit palā 7

eo casu nō psumit in dolo s; erronee hoc fecisse: putās sibi licere qd erret i fide: & sic cognitio pñebit ad inq̄sitorē. Idē sc̄q̄ tur p̄anor. i. c. cū qdā. de iure iurā. & i suo p̄silio. l. viij. Inscr̄t ē ad aliā qdōnē. An in q̄sitor heretice p̄anitatis possit pcedere p̄tra illū q̄ bias nuptias p̄traxit itaq̄ vinē te p̄ma v̄ore duxit sc̄dā: & Lap̄ abbas in dicto. s. sane. dicit qd fuit p̄sultū qd sic: qz v̄r cōmittere p̄tra v̄nū de sacramētis ecclēsie: & p cōsēq̄s heretic⁹ ē habend⁹: de here. ad abolēdā in p̄n. Idē sc̄q̄tur ibi dñi e⁹: s; ego distinguere. v̄r supra p̄uma qdōnē. An sc̄z clā vel palaz illud fecerit: et per hoc poteris ad multa similia respondere: **Alteri⁹** q̄ro circa p̄missa. an inq̄sitores p̄sati pcedere possint p̄tra diuinatores & sortilegos. Ad hoc dicēdū ē qd nō nisi heresim sapiant manifestā: v̄r p̄dixim⁹. qñ at dicant sapere heresim est satis difficile diffinire: S; **Olora. cōsili. ccc. volēs** hoc de terminare dicit. qd si q̄s p inuocationē demonis vult aliqd futurū scire: hoc heresiz sapit manifeste qz vult demoni attribuere qd soli deo ē reservatū. inq̄ra illud **Esaiē. xliij. Annūciate nobis q̄ futura sunt & dices: m⁹ qz diij estis vos. Idē s; Jo. an. in addi: ad specu. ritu. de sortile. & hoc casu pōt intelligi reg. xxvj. q. v. ep̄i in p̄n. vbi p̄dicatos appellat hereticos. Nō tñ ego crederem hoc eē verū sic simpliciter loq̄ndo. S; pro veritate hui⁹ p̄siderādū ē: qz futura dupliciter cognosci pñt: vno qdēz mō in suis causis. Alio mō in seip̄is. Cause aut̄ futurorū tripliciter se hñt. Quedā enī pducūt ex necessitate & semp suos effect⁹: & hñdī effect⁹ futuri per certitudinē p̄nosci & p̄nūciari pñt. ex p̄sideratione suarū causarū sicut astrologi p̄nūciāt eclipses futuras Quedā vero cause pducūt suos effectus non ex necessitate & semp: s; vt in plurib⁹ raro tñ deficiūt & p hñdī causas possunt p̄cognosci effect⁹ futuri: nō qdē p certitudinē sed p quandā cōiecturā: sicut astrologi p cōsiderationē stellarū qdā p̄noscere &**

p̄nūciare pñt de pluuijs & siccitatib⁹. & medici de sanitate vel morte. Quedāz vō cause sunt. qñ sñ se cōsiderent habent se ad vtrūlibet. qd p̄cipue videt̄ d̄ potētis rōnabilib⁹ qñ se hñt ad opposita sñ p̄sbi losophū. & tales effect⁹. vel etiā. si q̄ effect⁹ v̄r i pauciorib⁹ casu accidūt ex naturalib⁹ causis per p̄siderationē causarū p̄nosci nō possunt nisi in seip̄is p̄siderent. **Boies** at hñdī effect⁹ in seip̄is solū p̄siderare pñt: dum sunt p̄sentes. sicut cum hō videt sortes currere vel ambulā. S; p̄siderare hñdī ante qz fiant est p̄p̄iū dei. q̄ sol⁹ i sua eternitate videt ea q̄ futura sunt tanq̄z p̄sētia & de hoc itelligit̄ p̄inducta auctoritas **Esaiē. Annūciate nobis &c. Si q̄s vō hñdī futura p̄noscere: aut p̄nūciare** quoquo mō p̄sumpserit nisi deo reuelante manifeste vsurpat sibi qd dei ē. **Hec** pōt sanct⁹ tho: sc̄da sc̄dē. q. xc. v. ar. j. d̄ quo etiā vide cū dē sc̄da sc̄dē. q. clxxij. ar. j. cū agit de p̄phetia & in summa cōtra gētiles. li. iij. c. cluij: vbi subiūgit qd maligni spūs veritatē fidei corrūpere molietes. Sicut abutunt opatione miraculorū vt errorē inducāt hoib⁹ & argumētū vere fidei debilitēt nō tñ vere miracula faciendo s; ea q̄ hoib⁹ miraculosa apparent. ita etiā abutunt p̄phetica p̄nūciatione. nō qdē vere p̄phetando sed p̄nūciādo aliq̄ sñ ordinē causarū hñdī occultarū vt videant futura p̄noscere i seip̄is qd hoib⁹ p̄suadēt qd occultas rerū causas nō cognoscūt. **P̄dicet** si qdē spūs subtilitate intellectus sui magis pñt cognoscere quā hoies. quō & q̄liter effect⁹ naturalium causarū impediri pōt & causas effectus ali quos occulte pducētes & iteo in p̄nūciādo futura mirabiliores & v̄tiores apparent qz hoies quātūcūqz scientes. hec ille pro quibus allego bonū reg. xxvj. q. v. sc̄iē dūz. vnde qdā astrologi q̄ hoies diuinos se gētib⁹ ostentare volunt cū videant qd p̄ncipia illi⁹ scientie de futuris actib⁹ hominū q̄ ex arbitrii libertate pcedūt aliqd certū seu firmū determinare nō valēt cum

enim intellect⁹ aut rō nō ē corp⁹: nec act⁹ organi corporei: & per cōsēq̄s nec voluntas q̄ est in rōne: vt p̄z p̄ **p̄sbi. iij. de aia. Nullū** aut̄ corp⁹ pōt imp̄mere in rem icor porē: ex quo sequitur qd impossibile ē cor pora celestia directe imp̄mere i intellectū & volūtātē: s; tñ indirecte in q̄busdā bestialib⁹ hoib⁹ q̄ rōnē & intellectū subiūciūt ap petitiui sensui. hñdī v̄ani hoies & ilani recurrūt ad d̄mones: a q̄bus p̄ qdā occultata pacta multa de futuris intelligūt. **Ad Aug. sc̄do sup̄ gene: ad l̄am dicit. fatēdū** ē quō a mathematicis v̄a dñr istinctu quo dā occultissimo dicit: qd nesciētes humane mētes patiunt: qd tñ ad d̄cipiēdos hoies fit: spūm imūdoz & seductoz opatione: q̄ qdā v̄a de sp̄alib⁹ reb⁹ noscē pmittunt. **Ad cōcludit. Quapropter bono xp̄iano** siue mathematici: siue q̄libz impie diuinā tñ & maxime dicētes v̄a: cauēdi sunt: ne cō sortio demonioz aiaz deceptā pacto quo dā societatis irretiāt. & pōdera illd̄ qd au. dicit illos diuīnātes q̄ v̄a dicūt: magis fore vitādos. **Demō** enim q̄ itēdit p̄ditionē boiuz. & inq̄ra apli **Petri vocē. Lāqz leo** rugiēs circuit q̄rēs quē d̄nozet: sepiissime in suis r̄s̄is v̄a dicit: vt hoies assuefaciat ad hoc vt ei credat. **Ad Athanasi⁹** ex pō: nēs illd̄ qd hētur **Luce. iij. i crepauit illū** dicēs. **Obmutesce** dicit: q̄zuis v̄a fateret demō: cōpescēbat tñ x̄ps ei⁹ s̄monē: ne si mul cū vitare ēt suā iniquitatēz p̄mulget: vt nos ēt assuefaciat ne curem⁹ de talib⁹: ēt si v̄a loq̄ videant. **Mephas** enī est vt cū assit nobis scriptura diuina: a diabulo instrua mur **Interdū** ēt de⁹ p̄mittit ea q̄ a d̄mōib⁹ p̄dicunt euāgē: vt ip̄i q̄ hoc audiunt & v̄i dēt p̄bent: & appareat q̄li fide sunt v̄l d̄uo t̄ide erga deū: sicut legit̄ i deūf. c. xij. moyses ex p̄cepto dñi p̄p̄lo p̄cepisse dicēs. **Si surrexerit i medio tui p̄phetes: aut q̄ dicat** sōmū se vidisse: & p̄dixerit signū atqz potētū: & venerit qd locut⁹ ē: nō audies v̄ba p̄phēte: aut somniatoris: qz temptat vos dñs de⁹ vester. vt palā fiat: vtrū diligatis

cū an nō. i. c. nec mix. xxvj. q. v. q̄ ē reg. **Augu. Silr** quoqz demōes se hñt i opationi b⁹ **Opant** enī qdā sñ ordinē naturalē cū p̄p̄ subtilitatē igenij sui: naturā rex occultas sciāt: q̄ hoib⁹ p̄p̄ grossiciē igenij miraculosa vident. eo qd illoz causas nō attingūt. nō tñ demōes p̄ter nature ordinē q̄c qz efficere pñt: de quo optim⁹ reg. **Augu. in dicto. c. nec mirū. Quib⁹** p̄missis quo ad qdōnē p̄positā v̄r dicendū: qd si q̄s iuo cās demones vel sortilegia aut diuinationes exercēs: credit demones aliq̄ de futuris scire. ad quorū cognitionē nō p̄tingūt: aut i opabilib⁹ credit eoz virtutē ad aliq̄ se extendere. ad q̄ sñ rei veritatē se nō extendit: hñdī error cū p̄tinacia heresim induceret. **Et sic intelligo reg. i dicto. c. ep̄i.** ad qd etiā bon⁹ reg. ea. causa. q. vij. nō obseruetis. **Ad** satis aperte dñs influare voluit deuterio. xvij. vbi inter abominaciones gentiliū predicta maleficia & sortilegia cōnumerauit. **Si vō ista credulitas** falsa cessaret: licet res sit valde illicita: nō tñ heresim saperet: cū discessum a fide non hēret in quo ratio heresis cōsistit: vt ex superiorib⁹ p̄z. **Et quib⁹** manifeste de p̄bent dñs magnū infert piculū: his q̄ ad has vanitates & insanias falsas se conuertunt **Et** hñdī etiā dānanda cū demonibus societate detestabile p̄dolatrie scelus sepiissime incurrit. **Demō** enim sup̄bie caput. sū mopere ab hoib⁹ adorari desiderat: vt p̄z **Matthēi. iij. Dñs** de q̄busdā audissime his vanitatib⁹ deditis: talr persuadet talib⁹ modis eos allicire: vt sacrificiū vel reuerentiā ei exhibeāt. **Cōtra** quos dñs **Esaiē xxvij. digistis p̄cussim⁹** sed⁹ cum morte & cū inferno fecimus pactum: & in **Suma. Qui** talib⁹ socijs se immiscet nō valet ille sus euadere. **Alteri⁹** q̄ro: an inq̄sitores p̄sati possint pcedere cōtra iudeos: q̄ inducunt xp̄ianos ad eoz ritū aut eos defendūt: occultant & fouent in dictis errorib⁹: & dicēdū ē qd sic sñ **Olora. cōsili. xxxvi. Irē** tenet **Jo. an. in. c. cōtra xp̄ianos. de here. li. vij:**

Tractatus.

in nouel. qd dicit ex extraua. Bre. 7 Ele:
clare patef. qquidē extraua. reſeruate ſūt
in ſuo vigore p. c. ſi. in pñ. co. ti. 7 li.

¶ Queſtio. r.

Ecimo qro. qb? modis pcedi
poſſit ptra hereticos ad puniē
dū eos d hereti. Ad qd dicēdū
q trib? modis. ſ. accuſando in
qrendo. denunciādo. adde qrrū. ſ. p viam
notorij. De pñis trib? ē reg. de accu. ſup
his in pñ. 7. c. 13. heli. de ſimo. De vltio eſt
reg. in dicto. c. 13. heli. Pro euidentia pñi
aduerte q 7 ſi accuſationis gen? illauda
bilis intēctionis eē dicat. vt i. c. ſi qd cōp. ij.
q. viſ. de quo p glo. ij. q. vi. c. decreto. Illū
tñ d3 intelligi quo ad vulgi opinionē: al3
enī preſumit qd bono zelo accuſare. d dol
7 cōtu. veritatis. Ex charitate enī d3 accu
ſatio puenire de accu. ſi qd cōp. 7 nō zelo
vindictę puate aut odi3 perſonalis. eo. ti.
accuſaſti. 7 q accuſat publice. ſalutis cuſto
diam gerit. E. de ſamo. libel. l. vna. Pro
quo vide bonā glo. i dicto. c. ſi qd cōp. ij. q.
viſ. 7 ſi in oi crimine hoc pcedat: a fortiori
i hñdī crimine heretiſis qd grauiffimū eſt.
vt ex ſupiorib? p3. cū etiā in oprobriū dei
cedat: cui? obprobria diſſimulare nō debe
m? qz ipe nſa delēuit. vt i. c. i nōnullis. de
iude. Et 13 regularit laic? clericū accuſar
nō poſſit. vt. c. j. 7. ij. 7 qſi p totū. ij. q. vii. 7
de accu. c. cū. p. Tñ fallit hoc in crimie he
retiſis vt voluit glo. ij. q. viſ. in ſum. Eſt 7
aliud ſpeciale i hoc qd regulr nō pōt rece
di ab obediētia p̄lati inſtituta accuſatione
aut iudicio ptra illū. vii. q. iiii. nonne. fal
lit tñ in hoc crimine. nā etiā aſi inſtitutā ac
cuſationē receđi pōt a p̄lato heretico: iur
ta glo. c. ſacerdos. ij. q. vii. 7. c. cū nō liceat
de p̄ſcrip. Eſt etiā 7 aliō: q quāq3 in alijs
criminib? accuſator in publicū prodire de
beat. iij. q. ix. c. non op3. 7. c. habet. 7 inſcri
ptionem facere. vt. l. libelloz. ff. de accuſa
tio. 7. l. q crimē. E. q accuſare non pñt. 7. l.
pe. E. de accuſatio. 7. c. ſuper his. eo. ti. 7
c. 13. heli. de ſimo. 7 ſimilem carceris cuſto

Primus.

diaz ſubire. E. ea. l. ſi. Speciale tñ ē i hoc
crimine q vbi propter potentiā pſonarū
ptra qd pcedit. videat cōp vel inqſitores
grauē periculū imminere. ſi ptingat fieri pu
blicationē nominū eoz q accuſant. pcedi
poterit eoz noib? ſub ſecreto ſeruatis vt i
. c. ſi. ſ. iubem? d hereti. li. vi. ſeruata forma
illū. c. adde etiā q heretic? hereticū accu
ſare pōt. ij. q. vii. ſi heretic? 7 p glo. xxiij. q.
iij. ipa pietas. qd in hoc crimine ſpeciale
eſt. cū al3 regulr criminofus criminofum
accuſare nō poſſit. iij. q. vii. c. q ſue. 7. c. pa
ſtoralis. 7 de accu. c. j. Quod aut ad inqſi
tionis ordinē ſi ſpecialr ptra aliquē infa
marū d hoc crimine procedat. pcedendū
eſt iuxta formā. c. qſi. lo. ij. ſ. d3 de accu.
Si aut generalis inqſitio fiat i ciuitate vel
diocēſi. tñ ex teſtibus i illa gñali inqſitio
ne examinatis ē ſi ſufficient ptra aliquē
deponāt nō poterit ille p̄denari ſ3 op3 q
eo nominatim vocato 7 data ſibi copia d
ſenſionis ptra cū pcedat 7 itex pbanōes
ſufficientes ſiāt vt voluit Inno. de elec. bo
ne. lo. j. 7 ſpec. ti. de no. cri. i pñ. imo ex tali
b? pbari. i gñali inqſitioe habitis. adhuc
ad torturā nō poſſet pcedi iuxta doctrinā
Bar. in. l. ſi. ff. de qſtio. Quantū aut ad d
nunciationē dicēdū eſt q pcedere d3 euan
gelica monitio iuxta illū euāgelij. Si pec
cauerit in te frater tu? 7c. ij. q. j. ſi peccauer
rit de iudi. nouit. 7 q hāc monitionē nō p
mitteret a denūciationē repelleret. d accu.
c. ij. 7. c. qualr. lo. ij. 7. c. ſup his. hoc tñ limi
ta vix cū p̄ctm eſſet occultus ſec? aut ſi pu
blicū. Nā eo caſu p̄monitio nō requirit ſm
illud apli. j. Ebi. v. Peccantē corā oib? ſ
argue vt ceteri timorē habeant. Qd itelli
git de p̄ctis publicis. vt dicit Aug. i li. de
verbis dñi. Irē i heretiſis occulta vbi poſſet
imminere periculū i dilatioe. vt qz ē aliquis
heretic? ocul? q puariz hoies a fide auer
tit. Aut ſi tractat? occult? quō ciuitas tra
dat hoſtib? qd ē celerrimū exoptat reme
diū. His caſib? alio ē nō expectato ſtat
pcedēdū ē ad dñiuationē niſi forte aliq3

Contra.

hereticā prauitatē.

Jo. r.

firmiter eſtimaret q ſtatim p ſecretam ad
monitionē hñdī mala poſſet impedire vt
dicit ſan. Tho. ſcda ſcde. q. xxiij. ar. vii. 7
iij. ſen. di. xij. Bñale tñ ē i oib? denuncia
tiōib? q ſi crimen ē adeo occultiffimū q
neqat pbari nō h3 locū hui? denūciatio i
tñ qd etiā ſi p̄lat? p̄trariū mādaret non
eēt ſibi i hoc obediēdū. cū ſi ptra p̄ceptū
dñi. q delicta fratru occulta noluit reuela
ri. imo eo caſu peccaret p̄cipiens 7 obedi
ens. Obedire enī op3 deo magis q3 hoī
b? iuxta illud actū. v. 7 ſi gñalr p̄lat? p̄ci
peret (vt ſi dicat) qd q3 ciuerit corrigēdū
Intelligēdū ē ſane illud p̄ceptū. ſ. ſaluo or
dine iuris 7 fraternę correctiois. qz tñ me
dic? corpalis ſanitatē egroto p̄fert ſi pōt.
ſine alicui? mēbri abſciſſioe. Si aut nō pōt
abſcindit mēbri min? neceſſariū. vt vita
ton? p̄ſeruet. Sic 7 medic? ſpūalis agere
d3. ſi enim pōt emēdare fratrem qntū ad cō
ſcientiā ſalua ſama 7 illeſa. illud faciat
vt p̄dictū ē. ſi tñ hoc nō pōt. tñ qz p̄ſciētia
p̄ſerenda ē ſame. Voluit dñs vt etiā cū di
ſpēdio ſame p̄ſciētia fratris p publicā de
nūciationē a p̄cto liberet. vbi tñ de occul
tis aliq iudicia apparent. puta p infamiaz
vel p alias ſuſpitiones poſſet p̄lat? p̄cipe
iſta ſibi reuelari eo mō ſicut 7 iudex inqrit
ptra infamatū. qz iā illud nō ē oio occultū
nec ab hoc duiat id qd in capitulis religio
ſoz ſit. vbi etiā ſine aliq pambula mōitioe
denunciant ſecreta p̄mi delicta. Nā illa
ſunt de aliqb? leuib? q ſame nō derogāt 7
ſi cēntralia de qb? frater iſamaret ptra p̄
ceptū dñi faceret. q p hūc modū p̄ctm fra
tris publicaret. qd ē intelligendū mō p̄di
cto. Iſta tñ ſunt de mēte ſan. tho. ſcda ſcde
q. xxiij. ar. vii. 7. iij. ſen. di. xij. 7 idem di
cēs etiā i p̄cto oio occulto regulā euāgelij
locū hñe. 7 inducit qd Aug. i regula dicit.
Innocentes non eſtis ſi frēs vſos quos
iudicādo corrigere poteſtis tacendo peri
re p̄mittatis. nec ex hoc aliq3 efficit prodi
oz criminis. qz nō manifeſtat crimē ad in
ſamandum ſed ad corrigendum. S3 Jo.

an. in. c. nouit. de iudi. 13 q in p̄cto omni
no occulto ſaliter q probari non pōt non
habeat locū hec denūciatio: talia enī
oio occulta diuino iudicio ſunt relinque
da. vi. q. j. ſi omnia. 7 hoc vſ voluiſſe glo.
in dicto. c. ſi peccauerit. Sed p̄panoz. ibi
dicit q ſtante hoc ſecreto. 13 in publicū nō
debeat res p̄duci. pro quo videt mibi bo
nus regius i dicto. c. Si peccauerit. 7 ibi
glo. Debet tamen fieri diligens exhorta
tio a fraterna admonitio erga ipſum in ſe
creto vt ſe emendet. vt dicit ibi regius 7 ad
huc ſi oportueret poterit hoc ſignificare
p̄bitero ſuo aut p̄lato in ſecreto. qui
monendo 7 orando poterit prodeſſe 7 nō
obeſſe. Pro quo bo. reg. xxiij. q. v. hoc vi
detur. 7 quia ſan. Tho. tenuit contrariū
vbi ſupraz ad moria ſua ſtat iſſio. qd de
bent intelligi modo p̄dicto. 7 ad p̄dicta
multum facit reg. in cle. ij. de here. vbi pro
batur q delictum qd probari non pōt nō
debet iudici denūciari. Ad idem induco
etiam reg. in. c. qualr lo. j. de accu. in ſi. vbi
iudex qui generalr inquit ſuper ſtatu ec
cleſie non debet ad occulta reuelāda aſtri
gere teſtes in inquisitione deponentes.
¶ Pertinet enim ad debitum charitatis cri
men fratris celare d offi. ordi. ſi ſacerdos
j. q. j. 1 ps qd fecit co p̄cipue: qz cum res co
modo eſt occultiffima iudicialis auctori
tas nil prodeſſe poteſt: cum nec probatio
nibus iſte conuinci queat: nec ſubici tortu
re vt inuitus cōfiteat: ex quo iudicia non
precedunt. Et ex his inferitur ad iſtas ge
nerales monitiones q ſunt in ecclijs a iu
dicibus ſub pena excoicationis: vt ſciētes
furta vel alia delicta huiusmodi debeat re
uelare. Per p̄dicta enim colligere pote
ris qualiter ille ſint intelligēde: 7 quo mo
do 7 ad quid aſtringat.

¶ Queſtio. xj.



¶ Decimo qro de citatione he
reticor. Et p hui? euidentia ē
distinguenđū. qz aut qrim? de
citationē verbali. aut d citationē

reali. Primo casu citand^o ē qd hoc crimi
ne imperit qdūqz via pcedat cōtra eū. vt
habeat copā se defendēdi cū enī defensio
sit de iure naturali. vt in cle. pastoralis. §.
ceter. d. re iudi. nemini. d. negāda ē qntūcū
qz excoicatio 7 criminoso. de excep. cū in t.
7. c. si. Si tñ cēt heretic^o relapsus sine ali
q audientia cēt iudicio seculari relinquēd^o
de here. ad abolēdā. §. illos. 7. c. sup eo. ti.
li. vi. Quis autē dicat relapsus. vide pul
chrū reg. c. accusat^o. eo. ti. 7. li. Ego tñ pu
tarē. qz relapsus nō debeat audiri super
crimine. vt i dictis iuri. Si tñ vult excusaf
se relapsus nō fore bene cēt audiēd^o. Nā
cū dispositio excludēs exceptiones funda
tur sup certa q̄litate. nō videt excludere ex
ceptiones detrahentes illi q̄litari. vt volu
it glo. c. cupiētes. §. qd si p. r. d. elec. li. vi.
7. cle. vnica. de secret. po. 7. fruct. 7. Bar. i. l.
j. §. pui refert. qd vi. aut clam. Sic in pro
posito ē dicendū. vt cū illa iura se fundent
sup relapsu. nō videant tollere d̄fensionē
quo ad hoc qd iste posset dicere se nō rela
psus. 7. hanc citationē poterūt epī 7. inq̄si
tores nedū p se. s. p alios facere. vt i. c. vt
cōmissi. in pñ. de here. li. vi. Aut q̄rim^o de
citatione reali. hoc ē p capturā psonē 7. si
mīl illā facere pñt. 7. tā vbalē qz hāc realē
citationes ep̄s sine inq̄sitorē 7. inq̄sitor si
ne ep̄o facere poterit. de here. cle. j. §. i.
Regulare enī est qd cōtēnt^o sup crimie ca
pi pōt psonā 7. incarcerari. 7. p̄sertim qñ
delictū ē maximū sicut heresis de q̄ mate
ria vide late p Bar. i. l. si. ff. ad leg. iul. pe
cu. 7. i. l. j. ff. de custo. reor. 7. i hac captura
seruat de more ista p̄tica. qd informatio
ne p̄habita p iudicē de malificio 7. malefa
ctore sine alia citaciōe vballi pcedēte mit
tūt ad capiendū reū. si crimen sit enorme
cuiusmodi ē istud. 7. hoc ne fugaz arripiat
cōscī^o de crimine. ita dicit Salic. i. l. ij. E.
de exi. 7. intro. re qd dicit pbari pillū reg.
p̄sertim iūcta glo. 7. hāc ista modestia i car
cerādo sit seruanda vt nemo sit de domo
sua trahend^o ad carcerē. vt. l. nemo de do

mo. ff. de regu. iur. 7. l. pleriqz. ff. de in ius
vocat. Hoc tñ pcedit in civili nō tñ i cri
minali iūta glo. i dicta. l. nemo. Seruan
dū tñ est qd mulieres nō ponant in eodem
carcere cū masculis. s. ad partē i alio car
cere. qz periculosa est segū cōmixtio vt i. l.
qm. 7. in aut. nouo iure. E. de custo. reor
7. in aut. vt nulli. iudi. §. si vō col. ij. qd p
cedit nedū in carcere deputato ad custodi
am. s. etiā deputato ad penā. iūta formā
c. pe. de here. 7. c. q̄uis. d. pen. li. vi. ita 7.
glo. in dicto. c. q̄uis. Et de forma qd te
neri in hmoi carcerib^o hereticalibus 7. de
custodib^o adhibēdis 7. substitutis ab eis
7. de iuramento qd p eos p̄standū ē. 7. q̄lit
diuersas clauēs dbeat carcerari adhibet
7. modo ministrandi necessaria carceratis
vide reg. note. i dicta cle. j. §. j. de here. S.
pone qd i castro siue territorio alicui^o dñi
tpalis heretic^o mānet. 7. citat^o vballi p inq̄
sitores nō vult corā eis cōparere. an dñs
castri teneat cū in manib^o inq̄sitor p̄ponet
si sit ab eis req̄sit^o. Ad hoc dicas qd sic. p
quo est reg. ap̄t^o. c. vt inq̄sitionis. in pñ. de
here. li. vi. Quid aut sit in alijs criminib^o
vide Bal. i. vñ. seu. ti. d. pace te. §. si iudex
vbi dicit. qd si ē sauis subdit^o nō tenet eum
tradere. sec^o aut si alien^o ē subdit^o. in quo
tñ examinādo nō inq̄sitor. qz nō ē p̄ntis spe
culationis. S. cui^o ex pen. crit remittēd^o
Bal. vbi supra tenet qd si aliq̄s p̄uat^o p
suo interesse hoc petit. sicut expensis peten
tis vt. l. cū sepe. E. de ero. mili. anno. li. x.
Si aut iudex ex officio hoc petat. tñ expē.
publicis illi^o terre ad aquā sit remissio. ar.
l. mulier i op^o. ff. de cap. 7. post limi. reuer.
Ego tñ putarē qd in crimie heresis si offi
ciū sufficeret ex redditib^o illi^o cēt fiende.
S. iūta p̄dicta q̄ro an delegat^o ab ep̄o
capitulo sede vacāte aut ab inq̄sitorē pos
sit hanc psonalē capturā facere. 7. videret
qd nō qz delegat^o nō pōt citare psonalr
vt voluit glo. i. l. cōsentancū. E. q̄ro 7. qñ
do iu. S. glo. in. l. ij. ff. de iur. om. iu. dice
bat qd delegat^o p̄ncipis hoc pōt. sec^o i de

legato inferioris a p̄ncipe qd hoc non pōt
ante lit. contestatam s. bene carcerare pōt
post li. contesta. Sed Bar. ibi 7. i dicta. l.
pleriqz 7. delegatum inferioris a p̄ncipe
nequaqz hoc facere posse p̄ter. in aut. de
testi. §. si vero ignoti. vbi delegat^o nō pōt
cohercere testes 7. eos torquere. Non ob
stat fm eū. reg. in aut. de exhiben. rei. §. si
vero etiā. vbi d̄f qd delegatus non pōt ali
qd facere qz lis non est p̄testa. q̄si inuat qd
litē p̄testare posset qz non vult hoc dicere
s. debet intelligi qd si lis cēt cōtesta. posset
deueniri ad sententiā etiā absente reo. 7. sic
posset aliqd facere p q̄ videret qd cū d̄lega
ti p̄dicti de qbus in q̄stione p̄posita sunt
inferioris a p̄ncipe nō possent hmoi captu
ram psonalem facere. Cōtrariū tñ ego te
neo pro quo induco reg. exp̄ssum i dicta
cle. j. §. j. d. here. vbi aperte hoc pbat. hoc
etiam pbari pōt qz ea rōne q̄ istud venit i
generalī d̄legatione facta p p̄ncipē vt p̄
in p̄cedentib^o. §. qz p̄ncips potest ista com
mittere q̄ sunt meri imperij. 7. vt cōmississe
tanqz sine q̄b^o illuzoria videret iurisdi. de
legati. vt idē dicēdū in p̄dictis inferiorib^o
de iure canonico fm qd ea q̄ sunt meri im
perij sunt delegabilia de offi. ordi. qd sedē
7. de rapt. in archiepiscopatu. c. 3. si. Et ex
dicta cle. pbat qd ille q̄ habz iurisdi. cōtēnt
in crimine potest carcerem creare pro cu
stodiendo criminosos. Sed pro veritate
hui^o est aduertendū qd quadruplex est car
cer. Primus est perpetue pene. 7. hmoi
carceratio est meri imperij. qz illa pena cō
parat morti vt not. Inno. d. accu. c. q̄liter
ij. Secundus carcer ē modice coertio
nis vt cū iudex facit ponit nūcios i cippis
7. iste carcer est meri imperij. sed minimi. d.
quo potest intelligi. l. ij. E. de sport. quia
iste carcer adhibet qz forte nūcius cōtem
p̄sit iurisdi. cōtēnt iudicis. Tertius ē car
cer custodie 7. est eiusdem speciei cuius est
causa p̄ncipalis fm Buil. 7. Bal. in. l. im
perij. ff. de iuri. om. iudi. vñ si causa est pe
cuniaria est iurisdi. cōtēnt. si sit criminalis

est meri imperij. Quartus ē carcer dome
sticus qd nō est licit^o nisi in casibus exp̄ssis
in iure. ff. d. offi. p̄f. l. diuus. 7. iste carcer
nō est sub aliq̄ specie iurisdi. cōtēnt qz cōpe
tit p̄uato vt voluit Bal. in dicta. l. imperi
um. ex qbus excludere potes qd ille q̄ licit^o
pōt carcerat qd quo mō sit ex p̄dictis col
ligit poterit carcerē cōstituire. 7. p cōtrari
um qd nō pōt carcerare nō poterit cōstitue
re carceres. Et de hac materia multiplicis
carceris vide etiā Bal. i aut. si captiuus.
E. de epis. 7. cler. Alterius. q̄ro qz pui
debit de exp̄ssis custodib^o carcerū p̄dicto
rū. Solutio. Hoc determinat p̄ter. dicte
cle. j. §. sane scz qd ep̄s puidet custodi. d.
putato p ip̄m. 7. intellige de suis redditibus
nō de parte p̄uati inq̄sitionis officio de
putata vt i extrana. Vñ dicit ex eo. §. vñ
ita 7. glo. in dicta cle. 7. inq̄sitor similr pui
debit illi quē ip̄e deputabit. scz de p̄uati^o
deputatis officio. vt i dicta glo. ex quo p̄
fm Zen. ibi qd carceratus nō puidet cu
stodib^o qd dicit nō ē dubiū i d̄putatis ad
p̄petuos carceres qz tales sunt p̄uati bo
nis. facit. l. cū sepe. E. de ero. mili. anno. li.
xij. Idē 7. ibi Mathe. tu dicas i causa he
resis nullū fore dubiū p istū reg. i alijs aut.
dicūt Mathe. 7. Jo. de imo. seruanda esse
q̄situdinē q̄ cessante glo. i dicta. l. cū sepe
dicit qd seruari d̄z expen. ei^o q̄ illū facit cu
stodiri. illas tñ postea refarciet custodi^o
7. sic fuat. Hoc ego limitarē vbi isti custo
des nō essent salariati de publico. Nā sic
nihil possent a partibus petere. pro quo
facit reg. optimus in ar. i. l. archiatris. E.
de professio. 7. medi. li. x. 7. not. in simili per
Inno. in. c. j. de postu. 7. vbi aliquis carce
retur iniuste iudex qui iniuste fecit eum de
tineri tenetur ei ad interesse. iūta doctri
nam. glo. 7. Bal. in. l. ij. §. si. ff. si q̄s cauti.
Quis aut puidet carceratis. 7. circa cri
men heresis dicas qd ep̄s 7. inq̄sitor de
bent ordinare vnde eis prouideat vt pro
bat reg. i dicta cle. §. porro. i alijs vō glo. i
c. diffiniuit. x. vij. q. iij. tenet. quod custos

carceris pvidebit carceratis. s. nō intelli-
gas qd habeat pvidere de suo s. d. elemo-
sinis destinatis ad vsum pauperū. hoc po-
terit facere. vt. l. iudices. l. d. epi. audi. vbi
aut ista cessaret cōsuetudo bz qd is ad cuius
petitionē fuit carcerat⁹ pvideat carce-
rato. postea aut carcerat⁹ satisfacet eidez
de p̄dictis. S. pone qd cū de mādato pre-
dictoz volūt icarcerare cosdē hereticos
ipsi se defendūt. Dicas q inuadi pnt cū ar-
mis p ministros iusticie et si illa defensio
ne occiderent cū sit illicita nullā penā incur-
rerēt occisores vt pbat tex. optimus i. l. si
seru⁹. l. de his q ad ecclē. s. nō enī per-
mittit iuste inualo se defendere iuxta nor.
p bar. i. l. vt vim. ff. d. iusti. et iu. et p do. car.
i. cle. si furiosus. d. homi. An aut heretic⁹
ad ecclīā cōfugiēs gaudeat emunitate. ita
vt de ecclīa extrahi possit et capi. et dicas q
nō gaudet p quo ē glo. i. aut. de mādā p̄n.
S. neqz aut. col. iij. facit ad idē tex. i. l. j. l.
de his q ad ecclē. cōsu. Et qm ad hāc incar-
cerationē faciendā necessarij sunt officiales
armati hnt inq̄sitores facultates a iure vt
possint hñc officiales armatos ad hoc ex-
equendū fm̄ tex. i. cle. ij. s. si. d. here. Et quo
infert ad qd nūq̄d ep̄s q iurisdictionē
ordinariam bz possit hñc officiales arma-
tos p executione iurisdictionis sue? Pa-
nor. mouet hanc qd nē in. c. significasti. de
offi. dele. et dicit se fuisse interrogatū d. hoc
a quodā ep̄o. cui refert se rñdisse q nō. nisi
haberet t̄palē iurisdictionē i loco. ad qd p̄-
mo inducit iura q dicūt ep̄m in exequitiōe
iusticie debere implorare auxiliū brachij
secularis vt. c. administratores et. c. princi-
pes. xxiij. q. v. Itē alibi canet q sicut p spi-
ritualib⁹ debēt principes recurrere ad ec-
clesiā. ita in t̄palib⁹ debēt p̄lati recurrere
ad p̄ncipes seculares vt. c. cū ad verū. et. c.
si imperator. xvi. di. nec p̄miscuis actib⁹
sunt eoz officia turbāda vt. l. cōsulta diua-
lia. l. de testa. Itē ecclīa fuit iterdicta ex-
curio gladij t̄palis dicēte dño petro. l. d.
uerre gladiū tuū in locū suū. vt le. et no. in

c. nouit de iudic. Item arma clericoz sunt
lachryme et orōnes. vt i. c. cōuenior. xxiij.
q. viij. sed vide Bal. in. l. nam salutem. s.
fi. ff. de offi. p̄fec. viij. quin contrarium t̄z
nullū aliud inducēs fundamentū ad hoc.
et hec opinio mihi placet et eam obseruat
cōis vsus et p huius fundamēto facit tex.
in dicta cle. vbi papa cōcessit facultatē inq̄-
sitorib⁹ vt possint armatos officiales hñc
Et quo innuit q penes papā ē potestas
haucndi armatos et mouendi arma in hu-
iusmodi criminib⁹ ad ecclīasticū forū spe-
ctantib⁹ als non potuisset eas inq̄sitorib⁹
concedere. Non ergo de necessitate ad lai-
cos in his ē recurrēdū vt cōtraria opinio
presupponit. Preterea fundat et aliter ex
eadē cle. vbi papa per cōcessionē spūalem
dedit hanc facultatē inq̄sitorib⁹ non aut
ep̄is q in predicta inq̄sitione cū eis cōcur-
rūt. ostēdens aperte q ep̄is non erat neces-
sario conferenda qd iure eis licebat als
sicut inq̄sitorib⁹ cōcessit sic et ep̄is cōcessit
set. Confirmat etiam q ep̄s p iurisdictionē
nē suā pōt ēt laicos i certis criminib⁹ cape-
re et corporalr coercere. vt ē tex. cū glo. xxvj.
q. v. cōtra p̄dolo. xvi. q. iij. attendendū et
de adult. c. ij. qd nemo dubitat egere mini-
stris armatis. nec obstat fundamēta i con-
trariū iducta vtz q ecclīa nō habeat exer-
citij gladij materialis. Nā illud ē ad infe-
rendū alicui mortē vel mēbz inuulsiōnē
et hoc casu itelligunt iura p cōtraria pre in-
ducta. Sec⁹ aut ad exequendū iusticiā sibi
cōpetētē. vt pbat p p̄dicta. Silt ad illd qd
dī q ecclīa iplozat auxiliū brachij secula-
ris. dici pōt q inde nō cōcludit infertū op̄i-
nionis cōtrarie. Nā inter ip̄os uet secula-
res iudices idē obseruat q vn⁹ implozat
auxiliū alteri⁹ vbi vires ip̄i⁹ non sufficiūt
ad exequendū qd sibi incūbit. vt ē tex. i. l.
si qd i hoc gen⁹. l. de ep̄i. et cler. et ēt iudi-
ces seculares inuocāt in subsidij auxiliū
ecclīe vbi p se non possunt suos subditos
donare. vt nor. Inno. i. c. licet ex suscepto.
de for. compe. et hec notabis.

Questio. xij.

Dodecimo qro de ordine p̄ce-
dendi cōtra hereticos quo ad
telā iudiciariā ordinādā. Di-
cas qd is in alijs criminib⁹ ple-
nissimo iuris ordine seruato dbeat p̄cedi.
de quo vide tex. in. l. absente. ff. d. pe. et i. l. j.
l. de req. re. et p glo. iij. q. ix. in summa. et
p Bar. i. dicta. l. absente. et p Sal. l. absen-
tē. l. de accu. vbi plene. et p docto. i. c. ve-
ritatis de do. et cōtu. Et i hoc crimine he-
retis ē spūale. qz p̄cedi pōt sup eo simplr
et de plano sine strepitu et figura iudicij vt
in. c. si. in p̄n. eo. ti. li. vj. Et quo infert q i
accusatione nō erit necessaria solēntas re-
q̄sita p. l. libelloz. ff. d. accusa. et i. l. i. causis
l. eo. p quo ē tex. i. cle. sepe de vbo. signi.
Infert ēt q p̄clusio i causa nō ē necessaria
p glo. ibi. imo quocūqz re⁹ se d̄fendere vo-
luerit admittet. Ad qd faciūt nor. p Bar.
in extranea. ad rēp̄mendā. in vers. sc̄q̄ntia.
et vbi is cōtra quē i hoc delicto p̄cedit con-
tumaciē se absentat. p̄sum ē de remedio
vt dbeat excoicari. et si p annū excoicatio-
ne p̄sistat. velut heretic⁹ ē puniend⁹. d. here.
cū cōtumacia. li. vj. Sed pone q fm̄ ve-
ritatē iste non ē heretic⁹. nūquid hmoi pe-
na a iure in eū inflicta ppter cōtumaciā
teneat? et dicēdū ē q sic qz cōtumax fuit fm̄
reueritatē venire enī tenebat ad iudicē vt
l. si qd ex aliena. ff. d. iudi. ff. d. iurisd. om.
iudi. l. ij. vbi hoc t̄z bal. Sed bar. in dicta
l. absen. dicit q istis casib⁹ qb⁹ p̄cedit con-
tra absente et hētur p cōfesso ppter cōtu-
maciā si postea cōstaret iudici d̄ innocētia
cōtumacis. vt si videret viuū hominē quē
absens dī occidisse. nō poterit ad punitiō-
nē criminis p̄cedere. Nā ex vā cōfessione
talē nō cōdēnaret. ff. ad. l. acquit. inde ne-
raci⁹. s. si. cū. l. se. q̄nto magis ex ficta. hoc
t̄n in crimine heresis nō pōt p̄acticari qz
cū sit crimē q in mēte intrinsec⁹ latet non
posset in aperto liquere iudici de alicui⁹ i-
nocētia ergo illud vt mihi vī. pondera t̄n
tex. cū glo. i. dicto. c. cū cōtumā. loq̄tur enī

q̄n citatio fuit decreta cōtra illum q suspe-
ct⁹ erat i fide. Nā tūc ad p̄mā suspēctionē
addit alia ex cōtumacia. et sic p̄ma simplex
p̄sumptio trāsit i violētā. vt inuit ille tex.
Sec⁹ ergo vbi citatio emanaret cōtra nō
suspectū. Itē pōdera i alio. nā loquit d̄ eo
q aio p̄tinaci p̄duraret p̄mā i excoicatiōe
sec⁹ ergo si nō daret p̄tinacia. v̄pote qz
aliquo impedimēto p̄termisit cōtumaciā
p̄dictā purgare. vbi t̄n p hūc modū puniē-
di cōtumaciā nō p̄cederet possent recipi
testes cōtra absente legitime citatum et ad
diffinitivā p̄cedi p̄sisto de crimine ex quo
lit. cōresta. non requiritur vt p̄digim⁹.

Questio. xij.

Ecimotercio qro de p̄batiōe
fidei i crimine heresis. Ad qd
dicas q fieri pōt per diuersas
spēs p̄bationis. Pōt enī pro-
bati p cōfessionē p̄pam cū illa inter oēs p̄-
bationis spēs obrineat p̄ncipatū. Et ad
eruendū illā poterit p̄cedi ad torturaz ei⁹
q de hoc crimine imperit. Req̄rit t̄n q p̄-
cedat iudicia. als nō ē qz torture subiciē-
dus vt. l. de minore. s. tormēta. ff. de q̄sti.
et. c. cū i cōreplatiōe. de reg. iur. et si d̄ gra-
uissimo crimine agat. l. ad le. iul. maie. l.
iij. alia t̄n sunt iudicia ex qb⁹ iudex pōt iu-
dicare diffinitive in causa. vt i. l. iudicia. l.
de re. vidi. et etiā in criminali. l. de p̄bat.
l. sciāt cūcti: et ista dñt ēt ita vehementia qd
sint idubitata: vbi aut cēnt dubitata suffi-
cerēt ad torturam. ita t̄z Jo. an. i. addi. ad
spe. ij. de p̄ba. i. si. et in ti. de noro. cri. Que-
at sint illaz multi multa dixerūt: s. p̄clusio/
va est qd de hoc nō pōt dari certa doctria
s. relinq̄tur arbitrio iudicis. l. iij. s. eiusdē
quoqz. ff. d. testi. hoc t̄z bar. i. l. si. ff. d. q̄sti.
vbi ad instruendū iudicē ex qb⁹ animū su-
um debeat mouere ponit certa exēpla sub-
iungēs eiusdē iudicis arbitrio cōmitti an-
plura iudicia req̄rant: aut vnū tantū suffi-
ciat. Adde t̄n qd eo magis d̄z augeri tor-
tura quo maior suspicio est cōtra delinq̄n-
tē. vt nor. bal. in vñ. seu. ti. de cōtrouer. in.

uesti. c. j. §. item si vassallus. Qualis autē probatio sufficiat sup his indicij ad sub-
isciendū quē torture dicit requiri duos testes
vbi illi deponūt de indicio tñ. iuxta glo. l. i.
fi. l. famili. her. vbi tñ sup delicto vñ tñ
sufficeret ad torturā vt voluit glo. in dicta
l. iij. l. ad le. iul. ma. Et addit Bar. vbi
supra. qd ex eo qd dari debet defensiois co-
pia parri ante qz subijciat torture: nō suffi-
cerent testes q in generali inqstioe fuerūt
examinati ptra reū: qz nō fuerūt examina-
ti ipso citato et existerē cōtradictore. Cōsi-
dera insup qd et vbi alia indicia extrinseca
nō precedūt ex eo qd re^o facit coram iudice
puta loqndo trepide pauēdo et variando
pōt hēre indicia sufficiētia ad torturā fm
Bar. i dicto. §. tormēta. Et inter cetera
tormēta: solēt inqstiores pfaci criminis i
dicere ieiunia ad veritatē eruendā: q etiaz
qōnes noie intelligunt: qd et p p ethimo-
logiā. Itā tormētū dicit qsi torquēs mē-
rē. nemini tñ dubiū qd per ieiuniū asperuz
torqat qz. p quo ē glo. in dicta cle. j. d. be-
re. verfi. tormētis. In hac tñ confessione
p tormēta extorta requit perseverantia in. l.
j. §. diu. ff. de qstio. opz eniz fm Bar. ibi
vt ille q fuit cōfessus in tormētis reducat i
loco publico iudicij et ibi corā testib⁹ et no
rario cōfiteat: seu ratificet cōfessionē pma
et ita obseruat de cōsuetudine. et qm in sup
ponēdo reū torture de grauissimo p iudi-
cio agit: obseruat cōis cōsuetudo: qd pus
debeat solēnis aduocatoz disputatio co-
raz iudice fieri sup hoc: an sit torqnd⁹ vbi
aduocat⁹ rei debet admitti: vt p eo alle-
get. vt. l. si postulauerit. §. qstioni. de adul-
te. et p glo. l. legis viri. ff. de legi. sed ibi q
stioni et examinationi nō debet interesse.
ita t3 glo. in aut. de testi. §. qz vero. in glo.
sup verfi. aduocatoz. et glo. videt idē velle
in. l. ij. circa pn. l. de iura. ca. ita determi-
nat Bar. in. l. custodias. ff. de publi. iudi.
et in dicta. l. legis viri. et ppter grauitatē
p iudicij ē inductū: qd i heresi nec inqstioz
sine ordinatione: nec ordinari⁹ sine inqsi-

toze pcedat ad faciendū reū torqri: s3 abo-
simul. vt est tex. in dicta cle. j. §. j. Pōt etiā
fieri pbario p testes. S3 dubitat: quo te-
stes dbeat interuenire. Quidā dixerūt ad
effectū cōdenationis nō sufficere duos te-
stes. pro quo allegant. c. ex cōicam. §. ad
dicim⁹ de here. et hoc no. Post. in summa
eo. ti. §. qliter. vbi subiungit: q iniquuz vi-
debat qd de tāto crimine dānaret ex dicto
duoz testib⁹: s3 in cōtrariū facit. c. vt offici-
um. §. verū. eo. ti. li. vj. Jo. d. ligna. i dicta
cle. j. in. fi. dicit nō ē dubiū: qd p vnū testē
et samā: qz nō pōt dānari de tāto crimine:
vt no. de testi. tā lris. et idē t3 Barth. eo. ti.
cle. ij. allegat not. p glo. de testi. veniēs. et
similr nec ex psumptione. de psump. l. as:
tñ vñ qd per duos testes possit dānari. ad
hoc qd not. Inno. de sumo. scur. vbi dicit
qd i3 in alijs criminib⁹ requant pbariōes
luce meridiana clarioz. tñ in crimine he-
resis sufficiunt minores. l. de here. l. ij. et
fm eū leuia signa sufficiūt ad cōuincendū
quē de heresi. de psump. l. as. Sed hoc di-
ctū Inno. d3 intelligi fm not. in dicta. l. ij.
et sic trāsit Jo. de imo. in dicta cle. j. Joē t3
do. Car. ibi ppter regulā generalē q bz q
sufficiāt duo testes ad pbandū crimē: nisi
vbi cōtrariū reperit. vt i. c. l3 vniuersis. et
c. in omni negotio de testi. Joē t3 Jo. an.
et do. car. vt officiū. §. verū. de here. li. vj. et
hec opinio mihi vñ vera pro q etiam facit
glo. not. in simili. ij. q. iij. p sul. Nec obstat
tex. in dicto. §. addicim⁹: qz nō requit ille
numer⁹ testib⁹ ad cōuincendū vnū hereticū:
sed ad quincendū plures. et inde ē q ille tex.
remittit hoc arbitrio iudicis. vt si videat
expedire p multitudinem hereticoz neduz
tres sed etiā plures et aduocatoz viciniaz
possit ad testificandū cogere. Est tñ spāle
in hoc crimine. qd testes q als a iure repel-
lunt admittunt in hoc casu in fidei fauorē
vt pote iudei. vt. c. contra christianos. de
here. li. vj. idē dicere de alijs infidelib⁹
qz illi solū repellunt a testimonio cōtra fi-
deles. c. pagani. ij. q. vij. et c. iudei. et l3 vñ

neris de testi. de quoz numero isti hereti-
ci non existūt. Itē qz nō apparet rō specia-
litaris in iudeis. vt illi magis admittant⁹
cū sint pessimi infideles: vt. j. q. j. nonne de
quo super⁹ dictū ē. Admittunt etiā ex cōi-
cati et participes et socij criminis i testimo-
niū: pferim in defectum alioz testib⁹: et sic
heretic⁹ contra hereticū admittit. vt dicit
tex. in. c. in fidei fauorē. de here. li. vj. et p il-
lū tex. dicit Panoz. in. c. l3 as d psum. etiā
fratē eē cogendū ptra fratres sup pōcto
crimine ferre testimoniu. Admittere etiā
domesticos et familiares eoz: qm cū istud
crimē secretum sit: meli⁹ et apri⁹ per fami-
liares qz per alios pbari poterit. vt. l. cō-
sensu. l. de repu. quimo etiam serui ptra
dños: cū tormentis admittendi forent: qz
admittunt in crimine lese maiestatis. l.
ad le. iul. ma. l. fi. ergo a foriori i crimine
heresis: cū lōge graui⁹ sit eternā qz spālē
ledere maiestātē: et hāc argumentationē
facit tex. in simili. l. c. vergēis d here. Ad
idē tex. cū glo. vij. q. ij. qstionē. piuri etiaz
admittunt dñmō ptra se et ptra alios i hoc
crimine attestent: dñ tñ ex manifestis appa-
ruerit iudicij: tales nō animi leuitate: aut
odij fomite seu corruptione pecunie: s3 ze-
lo fidei orthodoxe velle deponere: aut di-
ctū suū qd ante i forma testimonij deposue-
rant emendare et corrigere: ac q pus tacue-
runt reuelare: et hoc i fauorē fidei specialr
pcedit. vt. c. accusat⁹. §. l3 de here. li. vj. ex
qz limitabis tex. i. c. preterea. de testi. co-
gen. qtenus de corrigēdo dictū testis loq-
tur: et no. p Bar. in. l. cos. ff. d sal. Aduer-
te tñ iuxta hoc qd cū isti inabiles admittū-
tur: ita domū eoz dictis fides adhibet: si
ex verissimilib⁹ pecturis et ex numero te-
stib⁹ et ex q litate tā deponentiū: qz eoz con-
tra quos deponit: ac illis circūstantijs sic
testificātes nō falsa dicere psumat: vt i di-
cto. c. i fidei fauorē. conspiratores tñ et ini-
mici nō admittēt sicut: nec i alijs exceptis
criminib⁹: p quo optim⁹ tex. de sumo. per-
tuas. lo. j. et no. hoc. qz valet gñalr ad oēs

casus in qb⁹ min⁹ idonei testes admittunt⁹
Quid ar cōsiderare dbeat i alijs exceptis
criminib⁹: circa testes criminosos: vt ad-
mittant. vide glo. j. q. j. si qz eps. et ij. q. j.
deus ops. et p doc. in dicto. c. p tuas. de si-
mo. Intellige tñ pdictos inabiles testes i
hoc crimine admittendos fore: cōtra here-
ticos credētes fautores et receptores et de-
fensores eoz: nō tñ sic cēt si p eoz pre in-
ducerent ad hoc qd de hoc crimine se pur-
garēt. eo enī casu requirēt testes oio integri
sine aliq suspiciōe et catholici fidei zelato-
res eo. ti. c. filij. in fi. An aut hmoi suspecti
testes cū examinant: sint tormentis subij-
ciēd⁹: vide glo. v. q. vj. in sum. q dicit q sic
fiē sēfu⁹ vel vilis psona: vel si sit liber et sic
criminosus et infamis vel obscur⁹. Signo-
tus tales enī sine tormētis nō admittunt:
torquet et qlibz libera psona: l3 nō sit vilis
dñ tñ vacillet i testimonio d materia: tñ vi-
de Bar. i. l. ex libero. ff. d qst. S3 qro iux-
ta pdicta. an id q dictū ē de min⁹ idoneis
testib⁹ admittēdis in crimine heresis: ha-
beat tñ locū qd pcedit p viā inqstionis:
aut etiā idē sit cū pcedit p viā accusatiōis
vel exceptionis. Et vñ q sic qz eadē ē rō:
scz fidei fauor et odiū criminis: ergo idē
ius de rescri. inter ceteras cū sumi. Cōtra-
riū tñ cōcludit glo. in dicto. c. i fidei. qz ab
illo iure regulari quo cauet tales psonas
ad testimoniu admitti nō debere nō ē rece-
dēdū: nisi in qntū reperiat a iure pmissum
Qui ergo accusat vel excipit hēat pbario-
nes idoneas: nec ē accusatio favorabilis:
vt inqstio ad hoc. ij. q. vij. si qz eps. et ver-
bū istud inqstionis d3 aliqd operari: als
qre fuisset expressum. de deci. ad audiētiā
cū cōcor. et sic transit pdicta glo. S3 cōtra-
riū t3 Arch. in dicto. c. in fidei. et allat. ij. q.
vij. c. heretic⁹. S3 Jo. an. t3 glo. i nouel. et
ad. c. si heretic⁹. rñdet qd non t3 vt ibi dicit
glo. et hoc idē pbat tex. i dicto. c. i fidei. qz
si ille tex. teneret nō cēt necessaria dicta de
cre. et sic trāsit ibi Domi. simpliciter recitan-
do pdictos doc. Ego tñ pon⁹ tenerē opi.

Archi. pro quo facit qd eadez ratio ē vtro-
biqz. s. fauor fidei. ex qua ratione etiā i pe-
nalib⁹ attento qd expressa est in lege argui
pōt ad similia. vt ex reg. isti. de legi. patro-
succ. in prin. 7 glo. in cle. j. de elec. 7. c. j. de
tempo. ordi. li. vj. Preterea dispositio p-
dicta nō est odiosa imo fauorabilis cū nō
in odiū hereticorū pncipalr s3 in fauorem
fidei sit inducta. vt reg. ibi inuit in pn. Qu-
illud est cōsiderandū 7 nō odiū hereticorū
qd venit in cōsequentiā iuxta glo. c. sciant
cūcti de elec. li. vj. 7. l. qd exceptionē. ff. d. cō-
di. inde. Nec est simile de accusatiōe i alijs
criminib⁹ intentata 7 d. accusatiōe facta
in crimine heresis. Mā 7 si in alijs crimini-
bus accusatiō dicat genus illaudabilis in-
tentionis iuxta moderationē pdictā. non
tū sic est in crimine heresis. vt in supertori-
bus dixim⁹. Posset etiā dici qd ille reg. nō
se restringit ad pcessum inq̄sitionis qd nō
dicit cū pcedit p viā inq̄sitionis s3 dicit in
fidei fauorē cōcedim⁹. vt in negotio inq̄si-
tiōis heretice prauitatis 7 loquit papa in
q̄sitorib⁹. vt p3 in superscriptione d. qbus
certū est qd licet p viā accusatiōis pnt p-
cedere appellant tū inq̄sitores 7 eodē mō-
ex eorū noīe appellat negotiū inq̄sitionis
s3 pviā accusatiōis vel exceptionis co-
gnoscant 7 p hoc fundata manet satis ista
pars 7 r̄sum restat ad motiua cōtraria. 7
qz in tāto crimine cū multa op3 cautela p-
cedi in examinatione testiū quos recipi su-
per crimine pdicto cōtingerit debent adhi-
beri due religiose 7 discrete psonē in q̄ruz
presentia p publicā si pōt hēri personam.
aut per duos viros idoneos fideis eorū
dē testiū depositiones p̄scribant. p reg. i. c.
vj. officiū. s. verū. de here. li. vj. 7 pōdera
illū reg. qd requirit interuentū pdictarū psona-
rū nedū in examine testiū s3 et in describē-
do eorū depositiones. 7 pdicta practica ex-
aminandi testes potest 7 iuste d3 obseruari
in oib⁹ arduis causis. vt sine oī suspitiōe
res pcedat. ita t3 Panor. de elec. qz pp. 7
c. cū causaz de testi. 7 quo liberior sit facul-

tas i his pcedendi dat facultas 7 iure reli-
giosis: qd aī cū essent in seculo erāt notarij
ac etiā clericis q ante clericat⁹ ordinē no-
tariar⁹ officio fungebant: vt in hac exami-
natione 7 in alijs huic officio incumbētib⁹
officiū pdictū notariar⁹ exerceāt. vt dicto
c. vt officiū. s. ad p̄scribēdas. Probat ē
hoc crimē p instrumēta vt pote si apud ali-
quē reperiant libri iprobare lectionis sūm-
Archi. 7 Jo. an. i dicto. c. filij. S3 ego cre-
derē vltā hoc requiri alias cōiecturas ex q
b⁹ iudex informet animū suū: poterat enī
ēē qd erāt in domo sua nesciēte: aut qd hē-
at illos libros vt dep̄henderet errores he-
reticorū: nō ad illos sequendū 7 imitandū
s3 pot⁹ ad cōfundēdū 7 spugnandū: iuxta
reg. in. c. qd de mēsa. 7 in. s. s3 cōtra. xxxvij.
di. An aut aī dicitū pbari possit p instru-
mētū remitto ad glo. c. cū in ecclijs de ma-
io. 7 obe. 7. c. cū i positionib⁹ de iurei. li.
vj. 7 p Jo. an. in regula semel mal⁹ de regu-
iur. li. vj. in mercu. 7 p bar. l. in senatus. ff.
ad turpill. 7 p bal. in. l. ptra negatē. L. ad
lacq. 7 Sali. in. l. si. L. de pba. Pbari ē
pōt crimen heresis p p̄sumptiones sed p-
pter grauitatē p̄iudicij requirēt euidētis
sine cōiecture. Mā etiā si qdlibet crimē p-
bari queat per iudicia. vt in dicta. l. si. L.
de pba. 7 late per Jo. an. in addi. ad specu-
ti. de probati. circa finem. S3 quo magis
crimen en graue maiores p̄sumptiones
7 euidētiora indicia requirunt. sic pbat
reg. not. cū glo. i dicto. c. lras. de p̄sump-
7 ibi tenet Panor. quando tamen ex p̄-
sumptionibus iudicatur temperare debet
iudex penam aliquantulum. vt not. Inno.
de p̄sump. quia verisimile.

Questio. xliij.

Quinto quarto quero. d. publi-
catione testiū fienda in hoc
crimine. Ad quod dicas qd sic
ri debet sicut 7 in alijs causis
vt reus habeat facultatem se defendendi.
Si tū ppter potētā psonarū cōtra quos
deponūt graue periculū imminere sperare

tur ex publicatione nominū p̄dictorū: tūc
non publice: s3 secreto corā diocesano vel
ipso absente corā ei⁹ vicario vbi inq̄sitores
pcedūt: qm̄ vō pcedit ep̄us corā inq̄sitori-
b⁹. 7 vtroqz casu corā alijs psonis puidis
7 honestis iurisqz peritis: hmoi publica-
tio ē fienda: vt efficiat⁹ hmoi periculis oc-
currat: ep̄s vel inq̄sitores p̄fati poterūt
sup his secretū indicere illis qb⁹ hanc pu-
blicationē faciēt: 7 i eos si archano p̄silijs:
seu p̄cessus patefecerint ex cōicatiōis sen-
tentiā quā ex secreti violatione ipso facto i-
currant. poterūt p̄mulgare. p quo ē reg. i.
c. si. s. pe. de here. li. vj. S3 occurrit dubi-
tatio: an vbi simile periculū occurreret ē
in alijs criminib⁹ possit hmoi publicatio
omitti. 7 do. Antom⁹ i. c. p̄terea: de spō. lo-
ii. 73 qd in materia p̄fati cēt dūragat hoc ad-
mittendū: pro quo inducit reg. ibi. s3 Pan.
ibi dicit qd p 7 ptra facit reg. in. dicto. c. si.
cōtra facit inducēdo plocū a speciali: pro
quo facit inducēdo ḡnalr: s3 ip̄e stat p̄mo
dicto. Ego tū tenerē qd cū dispositio illi⁹
capli sit exorbitās a iure: exceptio a cōire-
gula iuris nō habebit locū: nisi i illo casu
ex p̄fso: 7 vbi similis casus occurreret: qd
vix posset p̄tingere: attēta grauitate hui⁹
delicti. Mā casus excepti a cōib⁹ iuris re-
gulis nō extendunt: nisi vbi ē p oīa eadez
rō: vt t3 glo. in. l. j. L. de cōdi. inde. 7 i. l. lib-
lud. L. de sacrosan. ecc. 7 reg. c. cū delicta.
de cōfir. vti. vel in iur. nec dictū do. Anto.
placet indistincte: qm̄ ille reg. c. p̄terea. lo-
quit q̄ndo agit de modico p̄iudicio vt po-
te. de sponsalib⁹ de futuro. imo fundat cō-
trariū ex eo i q̄ntū pbat qd si spōsalia cēt
iurata: illud nō foret admittendū.

Questio. xv.

Quinto quinto qro de sentētia
ferenda in crimine heresis: 7 de
pena hui⁹ delicti. Ad d⁹ autē
qd debet obseruari ē: qd ante qz
sententia ferat: inq̄sitores p̄fati 7 ep̄s faci-
ant secū puenire viros sapiētes 7 doctos
deū timētes: cū quorū consilio procedere

habent ad sententiā ferendā: vt. c. vt cō-
missi. de here. li. vj. 7 si videat eos iudican-
dos fore hereticos: tūc eis citat⁹ d3 sentē-
tia declaratoria ferri cōtra eos: p quaz de-
clarent heretici 7 seculari curie tradēdi: ac
bona eorū occupanda fore p eos ad quos
spectāt. vt. c. cū fin leges eo. ti. 7 li. qz eidē
scruat vbiqz pena ipso iure imponit vt
not. glo. c. cōmissa. de elec. eo. li. 7 per Jo.
an. 7 domi. c. p humani d. homi. co. l. p̄e-
na aut hereticorū ē: qd sunt ex cōicati ipso iu-
re. 7 postqz p iudicē ecclīasticū fuerint de
hoc crimine dānati: tradi debent iudici se-
culari: animaduersione debita puniendi.
clericis a suis ordinib⁹ degradatis. bona
aut hereticorū si fuerint clericis: applicant ec-
clesijs in qb⁹ fuerāt beneficiati. Si vō lai-
ci extiterint: fisco seculari. in. c. ex cōicam⁹
lo. j. de here. in pn. 7 de hoc vltio ē reg. eo.
ti. li. vj. Hodie tū bona hereticorū in tres
partes diuidunt: quaz vna assignat dño
spali: alia officialib⁹ inq̄sitionis: tertia vō
ip̄i officio: vt in extraua. Clemē. s3 illa tū
loquitur de inq̄sitorib⁹ Italic: 7 sic ad alias
p̄uicias non extendere. iuxta not. p Jo.
no. 7 Jo. an. i simili in. c. j. de loca. L. ex enī
frederici imperatoris qd ē tertia 7 incipit
paracnoz. diffidat 7 banit hereticos cre-
dētes fautores 7 receptatores eorū ac ppe-
tue infamie eos subiciat: 7 iste leges fre-
derici sunt approbare. c. vt inq̄sitionis. in
pn. de here. li. vj. Sed iuxta pmissa qro: qd
pena debent puniri per iudices seculares
quorū potestati relinquunt. glo. tangit qd
nē in. c. ex cōicam⁹. lo. ii. co. ti. 7 dicit qd pe-
na vltimi supplicij. hosti. 7 Jo. an. in. c. ad
abolendā eo. ti. 73 qd pena ignis. debent er-
go cremari sū euangelij. Joannis. xv. c.
Si qd in me non manserit: mittet foras si-
cut palmes 7 arefcer: 7 colligēt eū 7 i ignē
mittent 7 ardet. Et ius ciuile puni hereti-
cuz pena mortis. vt. l. arriani. L. de here.
iuncta. l. vltimum supplicium. ff. de penis
7 sic transit recitando p̄dictos doctores:
Panor. in dicto. c. ad abolendā. idem t3

in capitulo excommunicamus lo. ij. eodem titulo: sed ista fundamenta non probant. Nam illa auctoritas evangelij non intelligit de hereticis tantum: sed etiam de his qui recedunt a deo per defectum charitatis: nec loquitur de igne materiali: sed de igni infernali. leges etiam civiles superius inducite loquuntur de pena mortis: non tamen per ignem infligendam: quod ubi iura volunt exprimunt tanquam severissimam et atrocem penam: ut patet in multis casibus quos enumerat Salic. in l. vni. ca. de vile. age. non rumpit. inter quos non enumerat istum: unde crederem ignem ipsis dari potius ex consuetudine que est optima legum interpretis: quam ex aliqua expressa iuris dispositione. Bassalli autem et alij quicumque eis tenebantur affecti debito fidelitatis: vel hominij: aut alicuius obsequij: ipso iure ab omni homini obligacione sunt liberi. ut est textus de heretici. capitulo finali. Quo ad penam autem confiscacionis bonorum quero de questione non supposito: quod bona hereticorum confiscata debent dividi in tres partes ut dictum est. pone quod habens imobilia ferrarie per inquisitorem florentinum sit florentie legitime condemnatus de heresi: ad quos illa bona pertineant. Jo. cal. disputavit istam questionem et arguit primo quod illa bona sunt sita ferrarie pertineant ad officiales et comune florentie postquam ibi fuit de heresi condemnatus: nam bona veniunt accessorie et in consequentiam ad personam que condemnata est florentie ar. regle accessoriu: de re. iur. li. vi. et c. de prudentia. de dona. inter vir. et vxo. ff. de aur. et argen. lega. cum aurum. in si. faciunt ad idem non per glo. in c. quod ad re. de cle. co. iur. et c. de egac. tribu. l. si. li. x. ubi in publicandis bonis attendit locum persone que deliquit. Secundo sic dicit lex: ubi quis in iusticiam fecerit ibi penas subeat delictorum ut non alius tale quicquam agere presumat: ad exemplum respiciens: ut in aut. ut iudi. si ne quoque suffra. §. si quis autem. col. ij. et canon dicit: ibi vindicetur iniuria ubi plectibilis

est orta presumptio. xxij. q. iij. si illic. Item officiales florentini laboraverunt in peccato deo et condemnando hereticum: ergo bona videantur eis debita ratione laboris: et officialibus ferrariensis dicendum est: qui non laborat non manducet. de censu. percuraciones. et no. ff. de dam. infec. q. ius. Tertio ratione persone fortis quod forte etiam super rebus alicubi sitis. c. sane. de foro compe. l. ubi in rem actio. l. vlti. et ibi not. Quarto per hoc facit c. cum fin. leges de heret. li. vi. debet enim intelligi ille textus de domino temporali illius loci cuius erat episcopus qui tulit sententiam. ad hoc optime lege Riccio. §. tutores. ff. de admittu. In contrarium videtur quod ad officiales officij inquisitionis ferrarie: et comune illius civitatis pertineant bona ibi sita: licet alibi sit facta condemnacio Primo quod dispositio super rebus concepta debet referri ad superiorem loci ubi res sita est: ubiqueque fuerit dominus dicere ei patet hoc in iurisdictione ut dicitur. c. sane. et c. ex parte. et c. si eo. et c. idem in suppletione negligentie. et c. ij. caselas. et c. de. quia regulares: de super. negli. prela. Item cum bona hereticorum sunt confiscata ut predictum est et occupatio sit facta da per procuratorem in provincia deputatum ubi sunt illa bona. l. de boni. vacan. l. si quis. li. x. ergo ad florentinos predictos pertinere non poterunt: ad idem facit. c. postulasti. de foro compe. et c. cum vno. ff. de bo. auc. iudi. possi. et c. romana. §. contrahentes de foro compe. li. vi. et de heret. ut officiu. et c. per hoc. eo. li. et per ista secunda parte concludit: et hanc firmat per iura per hac parte inducta: et ne defusio iurisdictionum. De tertio vero parte inquisitorum dicit quod debeant illis de florentia ratio laboris que suffragatur: et cum his se expediat ista questione. Petrus de ancho. in repeti. c. accessoriu de regu. iur. li. vi. et ista conclusio mihi placet: cum iura que de confiscacione predicta loquuntur ad bona referantur et in rem sunt concepta. Ad quod facit doctrina Bar. in l. electos populos. l. de sum. tri. An autem in

hac confiscacione veniant bona que hereticus tenebat in feudum vel episcopatum ab alijs vide de late p. specu. ti. de seu. §. i. versi. xl. et per bar. in l. si finita. §. de vectigalib. ff. de da. infec. et per Regi. de bella. dei. ecclesie. Quid autem si vir sit hereticus: an propter hoc dos uxoris sit confiscata. Dicat quod non: nisi uxori scilicet a principio cum est talis ipse in maritum accepit: ut. c. decrevit. de heret. li. vi. ex quo habes unum casum in quo dos confiscatur. An autem propter uxoris heresim confiscetur dos: ut quod non per l. quinque legibus. ff. de bo. dam. quod iste casus non est de illis. Sed ego dicerem contrarium. Nam ex quo in crimine lese maiestatis illud habet locum ubi ibi ergo a fortiori in crimine heresis sic arguitur textus de heret. vergentis: ubi tamen vir vel uxor in heresim laberetur quod fidelis eorum manere possit propter auctoritatem ab alio recedere. Si tamen ille heresim ab iuraret cogere ad eum redire: quod intellige si sine iudicio ecclesie ab eo recesserat: secus si iudicio ecclesie sit tamen ista separacio quo ad cohabitationem non quo ad vinculum probatur hoc l. c. de illa. de divo. et co. casu quo fidelis recederet. tota dote aut donationes propter nuptias recuperare deberet. de dona. inter virum et uxorem. et c. et consultum est coniungi catholico ab heretico separari ne sequeatur ab eo et in errore labatur: et propterea dominus precepit Deuterio. vij. dices. filiam tuam non dabis filio eius neque filiam illius accipies filio tuo. quod seducet filium tuum ne sequatur me et vir magis suum disalienis. Irasceturque furor domini et delebit recito. Si autem non quincant de heresi sufficienter hi contra quos procedit scilicet alia de hoc crimine inveniunt suspecti. tunc iuxta preiudicationem suspitionis qualiterque persone debet canonice se purgare: quod si renuerint excoicandi sunt usque ad satisfactionem condignam et si per annum in excoicatione persistuerint sunt velut heretici condemnandi. ut in dicto. c. excoicam. lo. j. in §. i. ubi vobis susciperet purgationem et ea deficeret tanquam de crimine convictus haberi de quod in omni crimine est generale ut. c. inter solitudines. de purg. cano. et c.

tua. de coha. cleri. et mulie. Est tamen modus procedendi contra suspectos predictos ut iuxta quantitate suspitionis et alijs debitis circumstantijs consideratis discreta pena eis iniungatur atque propter iuratori cautionem ab ipsis sufficiens exigatur securitas. l. de certa pena soluenda si penam non impleverit ut saltem pene reipalis timore debeant coerceri. pro quo est textus. c. lras de presump. in fine. Et ubi ipsi in vita non impleverint hanc penam iniunctam compellendi sunt eorum heredes eam adimplere per reg. i. c. parrochiano de sepul. et c. in lris de rap. et c. a nobis. lo. ij. de sen. excoi. Secus autem si penam non iniunctam illi decussisset. ut. c. accusat. §. porro. de heret. li. vi. Et ubi predictus suspectus obligasset bona sua per hominem penitentiam iam iniunctam adimplenda transirent bona homini in quemcumque etiam particulari successorum dictorum bonorum cum predicto onere ut probatur idem textus. §. si vobis. quod textus satis apertè terminat illam difficultatem. an per dicto bona delinquentis sint tacite obligata fisco de quo per glo. in l. rescriptum. ff. de pactis et in l. auferit. §. fisco. ff. de iur. fisci. et per Bar. virobique et etiam per eum in l. post tractum. ff. de donat. et per illum regum dicti. c. accusat. §. si vobis vobis fundari quod non inducat illa tacita hypotheca secundum Petrum de ancho. ibi. sed ego dicerem quod ille textus non facit ad propositum loquitur enim de penitentia iniuncta suspectis de heresi non aliter de bonorum confiscacione que fit ipso iure contra convictos de heresi hoc tamen in dubie probatur ille textus. quod per penitentiam alicui iniuncta non sunt bona illius tacite hypotheca ra cum ibi expressa fuerit facta bonorum hypotheca. Quo ad questionem autem principalem Bar. in dicta lege rescriptum tenet quod sint tacite hypotheca fisco sed non tali hypotheca que faciat proferri creditoribus ipsi fisco sed in dicta lege auferitur. §. fisco. et in dicta lege post contractum: indistincte tenuit tacitam hypothecam illo casu cessare: sed quia de hoc principaliter hic non habetur: remitto ad not. plene per Bal. in dicta lege rescriptum. ubi videbis longam

distinctionem que euacuant istam materiam satis ad longum.

Questio. xvj.

Ecimoseptimo quo de pena imponenda contra credentes fautores et receptores hereticorum hoc determinat per textum in dicto. c. excommunicamus. §. credentes. d. here. vbi rex. decernit tales excommunicationi subiaccere. et si talis excommunicatione nodatus satisfacere neglexerit infra annum extunc efficit infamis et excludit ab officiis publicis et consiliis: nec ad eligendos alios publicos officiales: nec in testem admittitur et efficit intestabilis active et passive: et alie multe pene contra tales ibidem imponuntur: quod causa breuitatis omittant. Predicta vero sunt quatenus de credentibus loquuntur in his qui credunt hereticos fore bonos ad catholicos viros et fauere eis. Si tamen crederent eorum erroribus: eo casu essent heretici iudicandi: tanquam a fide deuiantes ut in. c. pe. §. finali eo. ti. Si iuxta hoc quod rex quibus actibus dicat quis prestare auxilium siue opere aut fauore hereticis Archi. et Jo. an. in. c. quoniam eodem. ti. vi. late persequuntur hanc materiam. Si tu dicas quod interdictum prestat auxilium de iure. ut puta excedendo officium aduocationis siue procuratoris per eis: ad quod faciunt non per Host. in. c. p. posuit. de cler. exco. mini. et tex. i. c. si aduersus de here. Quandoque non per viam iuris sed venie siue mie obtinende: et licet illud regulis licitum sit: ut. l. si fuerit. ff. de re. du. et. l. in metallum. et in. l. diu. ff. de peni. et bar. in. l. in furti. §. ope. ff. de furti. In foro tamen consuetudine diceretur quod ibi non esset spes de correctione illud esset illicitum et videtur impendi fauor delinquenti. Ad quod induco glo. et. ii. q. v. reos. Si in crimine heresis generaliter dico non licere etiam ibi spes esset de correctione. Nam si hoc obtinet in crimine lese maiestatis: ut non liceat pro criminoso in illo crimine supplicare. ut. l. quod quisque. et ad. l. iul. maie. a fortiori in crimine heresis

locum habere debet. cum longe grauius sit eternam quam temporalem ledere maiestatem. de here. vergentis: ad quod facit glo. vi. q. j. si quis cum militibus. Quandoque prestat fauor alius extra iudicium et tunc prosequere materiam: ut late persequitur glo. in. c. de peni. et in. c. j. de offi. dele. et in. c. notus. ii. q. j. et per Innoc. de homi. sicut dignum et per Bar. in dicto. §. ope. et per Salic. in. l. non eo minus. et de accusa. et si alius receptor delinquentium si eorum sunt consanguinei minus puniantur. ut in. l. ii. ff. de recepta. Hoc tamen non putarem in hoc crimine heresis locum habere: cum et per dicto patris filii puniantur propter tanti criminis atrocitatem. ut dicta. l. quod quisque et dictum c. vergentis. et c. quicunque. §. filii. eo. ti. li. vi. et si ipsi non delinquerint: quanto magis non esset eis habenda misericordia vbi tales flagitiosissimos receptarent: eorum delictis quodam modo per hoc communicantes: sed in hoc ultimo cogita.

Questio. xvij.

Ecimoseptimo quero: An pena inflicta a iure contra hereticos possint iudices qui de heresi iudicant minuire vel etiam ex causa augere aut mutare. Respondetur quod sic. Nam hoc generale in omnibus criminibus: ut in. l. quod ergo. §. pena grauior. ff. de his qui non infamantur. et si siue iudicant. et si siue possident. et ex quo causa infamantur intro. Vnde hec regula non reperitur violata: in crimine heresis deus idem in eo quod in alijs iudicari. Que autem sint iuste cause minuendi penas delictorum ad hoc respondeo glo. in dicto. §. pena grauior. dicens multas fore causas. Potest enim minui pena ratione senectutis vel iuuentutis. ut. l. auxilium. §. in delictis. ff. de mino. vel quod siue deolo deliquit. ff. de peni. l. si quis aliquid. §. in strumenta. et l. absentem. §. finali et l. respiciendum. §. delinquentem. eo. ti. Augeri autem potest pene quod multitudo est in delicto: quod multis crassantibus oportet esse exemplo. ff. de penis. aut facto. §. finali. Si istud vltimum limita verum vbi multitudo illa patenter et sine scandalo

lo penam sustineret. si tamen scannalum timeret de punitione multitudinis detrahendus esset propter multitudinem seueritati et rigori: ita tenet glo. not. in. c. commestrationes. et. ii. di. et in. c. latores. de cler. exco. minist. At vbi multitudo vellet errorem suum pertinaciter defendere seuerius essent puniendi: ut voluit glo. in dicto. c. commestrationes. et in. c. quoniam. lo. ii. q. vii. vel si confidentes in multitudine vltimum peccatum sibi fecissent: ut in. c. primo de peni. di. vi. Si tamen ista cessaret et parati essent illi multi corrigi et de eorum correctione esset spes: et misericordia mitius esset cum eis agendum. l. di. ut constitueretur. et c. si de transac. et dicto. c. commestrationes. cum multis si Quot autem dicant multi. vide glo. i. di. c. latores. De modo autem extirpandi vicium a multitudine. vide rex. not. in dicto. c. commestrationes: et de modo puniendi multitudinem delinquentem: vide omnino rex. in di. c. latores. Que autem sint consideranda in agendis siue diminuendis penis: vide rex. in. l. respiciendum: et l. aut facta. ff. de penis: et in. l. ii. ff. de termi. mo. et glo. ii. q. ii. §. notandum. Reperitur tamen vnum speciale iuxta hoc in crimine heresis: quod si sit regulare in alijs criminibus quod vbi pena venit ex causa augenda vel minuenda: illud debet iudex facere in sententia: non autem potest post sententiam: ut voluit glo. in dicto. §. pena grauior: et di. l. si seuerior. in tantum ut etiam si de innocentia condonari post sententiam constituitur: tamen quod sententia tunc est sine principis licentia: immutari non potest ut in. l. j. §. si. ff. de questi. et l. diu. ff. de penis. tamen in hoc crimine est speciale: ut etiam post sententiam possit pena mitigari vel mutari: cum vltimum fuerit iudicium expedire: ut est non in. c. ut commissi. §. necnon de here. li. vi. Sed illud rex. ego intelligere stricte in terminis in quibus loquitur cum exorbitet a iure communi: verum quod reuertitur ab heresi vel alius suspectis est imposita pena carceris vel alia humilis. Secus autem vbi quis esset tanquam hereticus condonatus: quod enim non mutat quod stare prohibetur. et de testa. sanctum: et de appel. l. precipi

mus Dominum tamen non omittam quod alteratio pene que est necessaria: non dum potest fieri in sententia: et etiam post sententiam: vnde si condonatus in pecunia pro crimine non potest soluere: iudex exuallo poterit ad penam corporalem iter mutare: et hoc obtinet in quocunque crimine. per hoc. ff. de ius no. l. finali. et de iure om. iudi. l. si quis id quod. §. seruos. Laus tamen faciet iudex si forte met sententiam bimembrem: hoc modo: verum condonate in pecunia et nisi solueris infra tale terminum mado quod paratis tale penam corporalem. ita not. Bal. in dicta lege: et si seuerior. facit not. in simili per cum in lege cum iudex. et de sententijs.

Questio. xviii.

Ecimoseptimo quero: An in causa heresis liceat appellare: et distinguere quod aut est lata definitiua et ab ea non licet appellare ut in. c. ut inquisitionis. §. j. de heret. libro sexto: ibi cum dicitur condonatus. Aut grauiamen contingit in processu cause et tunc potest appellari secundum Archi. ibi: Nam nullum neganda legitima defensio de excep. cum inter. et ne innocens grauetur premissum est omnibus oportet premissis appellare. ii. q. vi. c. ii. et. ii. nec obstat ille textus in di. c. ut inquisitiones secundum cum immo facit pro quo loquitur de illis de quibus iam constabat per sententiam latam fore hereticos. Sic etiam constitutio Innocentij iij. de qua hic fit mentio dicit. Item appellationes et perclamationes humilium personarum et c. et alia constitutio que incipit. Et commissi nobis celitus sic dicit. igitur perclamationis et appellationis beneficium ab hereticis receptoribus et fautoribus eorum penitus amonemus. Et quibus vbi apparet quod de his quos hereticos esse constat predicta iura loquuntur. idem sequitur ibi Jo. an. Bi. n. quos constat esse tales nullo iuris beneficio gaudere debent. ut in aut. de puile. do. circa medium. et in tan graui crimine cum multa de cautela procedi. de here. ut officium. §. verum. li. vi. Jo. Ben. idem sequitur Domi. qui ex predictis infert quod vbi lex vel statutum tollit

remedium appellandi a diffinitiva non vñ tollere ab interlocutoria qd est notandum & pro hoc ego induco doctrinā Inno. i. c. significauerūt. de testi. & i. c. pe. de no. ope. nunc. vbi r̄z qd & si i iudicio possessorio nō admittat appellatio vt in. l. vnica. l. si de nomen. po. Illud r̄n est verū in diffinitiva quo casu iura loquunt. sec⁹ aut in interlocutoria de q̄ non disponūt. tollendo remediū appellandi ab ea. qd ē iustificari possz qz eo magis admittēda ē i hoc casu appellatio ab interlocutoria: qz grauamē non ē reparabile p appellacionē ad diffinitiva p ea q̄ no. in. l. ante sententiā. ff. de appel. nō reci. & in. l. an̄ snie. l. quo. appel. nō reci. & p glo. in cle. i. de here. in verfi. i. po iure. q̄ optie facit ad hoc qd q̄ntūqz lex vel statutū tollat appellaciones nō tñ tollit facultas appellandi: vbi pp̄ doli iudicis vel aduersarij cēt sniatū & psumit doli in iudice si erat capitalis inimic⁹ ei⁹ q̄tra quē pñūciat. vt. ff. de arbi. l. nō distinguem⁹. §. cū qdā pbat aut p̄dicta cōclusio ex reg. l. diez pferri. §. stari. iūcta. l. ita demū. ff. de arb. & l. in. l. co. Doli aut aduersarij colligit ex his q̄ dicit rex. in dicta. l. ita demū. vcz si corripit iudicē vel pecunia vel ambitione vel aduocatū: aut pcuracionē pris aduersē & gñat si in lite dolose versat⁹ est. & hāc cōclusionē firmit Bal. in. c. pastoralis. §. si. de offi. dele.

Questio. xij.

Quoniam q̄ro de executione faciendā q̄tra cōdenatos de hoc crimine. In quo est dicendum q̄ si sunt ecclesiastici viri tūc per inq̄sitores & ordinarios fiet executio i bonis eoz. Vbi vñ seculari iudici sunt tradēdi: debēt pri⁹ a suis ordinib⁹ degradari qd gñale est in oī crimine. vt in. c. cū nō ab homine. de iudi. & in. c. nouim⁹. de ver. signi. vbi terr⁹ dicit q̄ cū maxima clemētia peccati ecclesiasti iudicē sunt tradēdi p̄cib⁹ interpositis apd eū. ne ad mortē vel mēbz mutilacionē pcedat. Secularis tñ p̄as faciet

executionē corporālē. prout iura volunt. Illud enīz quērit iudici ecclēstico prop̄ suam modestiam & ecclēstie clemētiā & hoc incūbit seculari iudici pp̄ rigorē discipline & iustum p̄seruandū. In degradatione at̄ p̄dictoz reperit sp̄aliter in hoc crimine statutum. vt non req̄rat numer⁹ ep̄oz de quo in capto degradatio. de pe. l. i. vñ. imo qz tātus ep̄oz numer⁹ facit puenire non pōt. Sol⁹ ep̄s quocatis abbatib⁹ alijsqz p̄latis & religiosiis personis. ac l̄atis sue diocesis d̄ qbus sibi expedire videbit̄ poterit eos degradare vt in. c. j. d̄ here. l. i. vñ & si ille rex. dicat q̄ ille p̄sone quocate debeant cē de diocesi. vbi tñ ibi non reperit̄ recurrendum esset ad aliam diocesim vt dicit ibi Jo. an. in nouel. Sed occurrit iuxta hoc dubitatio. An ista degradatio debeat fieri tñ vbi cleric⁹ tradit curie seculari mortis supplicio deputand⁹. An ē sit idē q̄ndo d̄z perpetuo carceri mancipari. iuxta formā. c. excoicam⁹. lo. ij. co. ii. Pa. noz. mouet ibi q̄stionē & tādē pcludit etiā in secūdo casu. si perpetui carceris habere locū p̄dictam degradationem. pro quo facit fin eum aperte rex. in dicto. c. j. ibi cū dicit. aut perpetuo imutand⁹ &c. Si vero laici fuerint de hoc crimine p̄denari statz sine alio adimiculo seculari sunt relinq̄ndi iudicio. animaduersione debita puniēdi. Potestates autē siue iudices & alij domini temporales officiales siue eoz nūcij taliter sibi relictos statim recipiant & sine dilatione debita animaduersione puniant non obstantibus appellacionibus per eos interpositis aut interponendis. cum tam finius canonicum quam etiam fin legem imperialem appellacionis remedium sit hereticis fautoribus ac eoz receptatoribus & defensorib⁹ interdictus vt in capitulo vt inquisitionis. de hereti. libro sexto. & ex illo textu infert ibi glo. q̄ sentētia lata in cau'a criminali d̄z statim mādari executioni nō ex pacto lapsu d̄cedi. s̄z ille rex. iudicio meo. pbat q̄trariū cū ibi p

mittat fieri executionē incōtinenti ex eo qd in crimine heresis non admittit appellatio: vt dicit ibi rex. g⁹ ibi appellatio non excluderet: q̄ ē regulare in omnib⁹ criminib⁹. in tantum q̄ in eis nedū p̄denato: s̄z etiam tertio permittit appellare. ff. de ap. nō tñ esset differenda executio nec statz esset faciendā. de materia tñ. qz nō ē p̄sentis speculationis remitto ad no. per Bar. in dicta. l. non tñ. & lani⁹ p̄ eū. l. q̄ vlti. ff. de pe. ni. & p Bal. l. aditos. l. de epi. audi. & in l. vnica. l. ne ex deli. defun. Consuetudo tñ habet qd in quocūqz crimine nō expeccato d̄cedo ad appellandū mādāt incōtinenti snia executioni. quo ad penā corporālē: qd itellige vbi nō esset appellatū. d̄ quo remitto ad no. per doc. i locis p̄dictis. & p canonistas in. c. ij. de re iudi. & quo magis sint astricti hmoi seculares potestates: & officiales cōtra hereticos hmoi executiones facere: statutū ē qd ad req̄sitionē diocesanorū seu officialiū suoz aut inq̄sitorū heretice prauitatis iurent precise attendere atqz inuolabilr̄ obseruare & facere a suis subditis obseruari toto tpe sui regiminis in terris sue iurisdictioni subiectis: cōstitutiones editas cōtra hereticos credētes fautores & receptatores atqz defensores eoz. ip̄ozqz filios & nepotes: & q̄ uirare id noluerint & seruare velut heretici: ac de fide suspecti & ifames officio & honore sui regiminis spoliēnt & sunt inhabiles ad officia publica de cetero cōsequēda. vt i. c. vt officiū. §. si. d̄ here. l. i. vñ. & vltra hoc p̄dicti oēs si executionē sibi iniunctā cōtra hereticos p̄fatos delataz p̄opte. put ad suū spectat officiū facere seu adimplere detractent: aut al̄s sententiā vel p̄cessum iudiciū q̄ super hoc crimine p̄cedūt directe vel indirecte impedire p̄sumpserint. & qui sciēt in p̄dictis dederint consiliū auxiliū & fauorē excoicandiōis sententiā ip̄o facto incurrūt: quā si p̄ annū aīo sustinuerit indurato: ex tñc velut heretici sunt p̄denandi: vt in dicto. c. vt inq̄sitionis. §. prohibe

m⁹. Ex q̄b⁹ aperte mōstrat q̄z solliciti & attenti debeāt esse seculares potestates & officiales circa ea q̄ sup hoc crimine eis incūbunt peragēda: hōr cōūqz est qd potestates & domini tēporales: qui eos d̄bire mō p̄dicto non puniūt. imo & q̄ deteri⁹ committentes eis fauent: illud dñi iudiciū per eos p̄phete prolātū incurrāt. Quia dimissisti virū dignū morte d̄ manu tua: erit aīa tua p̄ aīa ei⁹ & popul⁹ tuus p̄ populo ei⁹ vt habet. iij. regū. xx. Multa etiā flagella diuine vltionis q̄ in po pulo p̄pter hoc d̄ testādū crimē seuire quoridie decernim⁹ habita de eis vindicta misericordit̄ tollerent vt cōtingit i simili casu. iij. regū. xvij. **Ex p̄dictis infert ad q̄stionē q̄ i hac materia est satis necessaria. Donec q̄ iudex ecclēstie tradit p̄denatū de heresi iudici seculari vt ip̄m puniat. An iudex secularis possit petere a iudice ecclēstico vt cōicet sibi p̄cessum quē fecit q̄tra cōdenatū vt sic videat an iuste fuerit p̄cessum cōtra eū. vel non vt in euentū p̄cedat ad exequēdū sententiā cōtra ip̄m vel non. Bar. in. l. diuus ff. de custo. & ex. re. tenuit q̄ nō tenebit ad executionē faciendā p̄cedere nisi p̄cessus sibi exhibeat & idē t̄z i. l. magistratib⁹. ff. de iuris om. iudi. ad qd allegat rex. in dicta. l. diuus. ad idē inducit qd hētur i anc. d̄ san. epi. §. si vñ. s̄z Panoz. i. c. j. de offi. or. re. p̄hēdit i hoc bar. & dicit q̄tra ip̄m eē rex. expressus i dicto. c. vt inq̄sitiōis. §. phibe mus vbi d̄r q̄ d̄ crimine heresis cū sit mere ecclēsticū nec directe neqz indirecte pōt iudex secularis cognoscere sed pura & nuda executio ad eū p̄tinet ad req̄sitionē iudicis ecclēstici. Et hec opinio satis placet qz fundat aperte p̄ dictū. §. phibe mus. Sed ego limitare hoc p̄cedere vbi paret de iniusticia cōtra sententiā ad impediēdū executionē p̄d̄ qd etiā faciūt not. p̄ In. in dicto. c. j. de offi. ordi. & in. c. cū in iure. de offi. dele. & per Archi. xxiij. q. v. ad ministratores. vbi tñ dicit̄ eam fuisse nullā & d̄ hoc exipere & ad impediēdā executionē**

E. n. necesar

Amj. f.

tunc admittenda foret hec exceptio p iudice seculari exequente dum in breui posset de ea constare nec requirere altiore indagine iuxta no. p bar. i. l. iij. §. p dēuatur. ff. d' re iudi. Ma nullitatis exceptio ipedit executionē sine vt i dicto. §. cōdēnatū. 2. l. si cui nulla eo. ti. 2. c. de cetero. de re iudi. 2. per glo. in. c. pastoralis. §. qz vō. de offi. dele. 2. p Inno. m. c. cū in iure eo. ti. Nec obstat tex. in dicto. c. vt inq̄stiois. §. j. i fine. vbi dicit q iudex secularis statim recipiat p dēnatos de heresi 2 idilaret sniaz exequat cōtra eos. nā ille tex. loquit de cōdēnatis de crimine p dīcto. Cōstat aut cōtra quē snia lata ē nulla nō ēē cōdēnatū. vt clare dicit tex. i dicto. §. cōdēnatū. Sifr nec obstat tex. i dicto. §. phibem. eiusdē. c. qz h nō cognoscit iudex secularis d crimie heresif qd ibi interdicif. Sz tñ d nullitate sine qd ibidē minime phibet. Et p hac cōfione multū faciūt ea q notat Ange. cōf. c. lxxv. **addo** ēt aliā limitationē ad p dīcta q vbi iudici seculari als cōstaret sniaz fore iniustā nō deberet ad ei executionē pcedere ne aīaz suā dānaret iuxta no. p Inno. i dicto. §. qz vō. c. pastoralis. 2 si cogeret p iudicē ecclesiasticū p cēsuras 2 alias iuris penas pot' d' ista hūit tollerare qz mortē iniustā alicui inferre ar. c. inq̄stioni. d sen. ex qneqz p hoc dīci pōt qd se itromittit de hoc crimie cōtra dispositionē dicti. §. phibem. **qm** nō se itromittit cognitionē su per p dīcto crimie. assumēdo qd ille tex. p phibet sz ex cōfciētia puata quā bz crimen homicidij declinādo qd quēlz virū catholici decet 2 ē aliud spāle i hoc crimine qd p executionib' faciēdis 2 auxilio ipēdēdo cōtra hereticos poterūt ecclesiastici iudices recursū hēre ad prātes 2 iudices seclares ex cōicatos 2 de facto 2 nō d iure officia illa 2 dignitates possidentes: dūmō sine piculo more ad supiores eoz legitime p dētes recursus neqat hēri vt pbat tex. c. p dētes. d herē. li. vj. ex quo tex. p locū a spāli dicem' p rariū in alijs casib' vt ad tales

nō recurrat. Ex quo poteris assumere nota limitationē. 2 intellectū ad oīa iura q dīcūt qd iudex ecclesiastic' d' recurrere ad auxiliū iudicis secularis qn op' ē. ex vi. di. cū ad verū. 2. xxiij. q. v. pncipes. d offi. or. c. j. 2 cōtra secularis ad ecclesiasticū. nā vna potestas p aliā iuuat. x. di. c. qm. ad qd ēt faciūt no. p Inno. 2. c. j. l. 3 ex suspecto d fo. cō: 2 i dicto. c. j. de offi. ordi. 2 p idē intelliges no. per Bar. i. l. vnica. i p n. ff. si qz ius di. nō opre. vbi dicit q ēt iter seculares iudices pōt vñ implorare auxiliū alteri' potērioris. L. de hi q latro ocul. l. i. oīa eni ista debēt itelligi mō p dīcto: 2 p eūdē modū limitabis ēt not. p Din. 2 Jo. an. m. c. p venerabile. §. rōmb'. q si sunt legi. vbi p illū tex. dicunt qd si causa cōmittit epō padua no 2 duo sunt electi alter canonic' 2 alē nō qd itelligit cōmissa existēti i canonica possessione 2 idē t3 Archi. xj. q. j. si qz d' 3 eni itelligi d illo q bona fide ēē i possessione: sec' autē si de facto mē ēt intrusus per p dīcta.

Questio. xx.



Cessimo qro: an redeūtes ab heresi indifferent sint admittē di. 2 an euadāt p hoc penas criminis: Archi. i. c. vt cōmissi. §. necnō de herē. li. vj. dicit q illi q veniūt i fra tps grē admittēdi sunt. l. 3 eni sūct mo niti: nō tñ sunt coacti: ex quo a nemine sūt pūcti. bene facit. ff. ad tercul. l. j. §. mater. cū se. Sz ipe t3 qd ēt post tps grē admittēdi sunt re integra vtpote: qz aliqz nō sunt psonalr reqsif. nec ptra eū pbatōes sūt recepte ad hoc de p bē. si tibi absent. li. vj. Qui tñ post p dīcta tpa venerit indign' ēt venia l3 errore detegat. 2 remittit ad not. i. l. j. L. de hi q latro ocul. 2 sic recitādo ipm transeūt. Jo. an. 2 Domi. abi. 2 id qd isti dicūt de tpe grē in iur' cōsuetudini quā solēt suare inq̄stiores heretice prauitatis q vt p dīxim' i pncipio inq̄stiois pmittūt sermones ad populū vbi hūit inq̄rere d si de catholica differētes atqz adiuuent oēs hereticos vt recognoscētes errore su

um ad fidem catholicā quertant: q tanqz benigna mater q nulli claudit gremiuz redeunt: eos benigne recipiet: 2 solēt pfigere certū terminū infra quē isti debeāt venire: 2 istd appellat tps grē. l. 3 Hosti. i sum. ti. de herē. sentit apte qd ante qz sit quic' de heresi qnqz admittit cōfiteas errore suū 2 volēs recōciliari: ēt si timorē pbatō nū cōfiteat. dūmō iudex videat ipm p rariū 2 speret de cōuersione sua. Jo. an. in. c. ex cōicam'. lo. j. §. dānati. eo. ti. in qdā appostilla sentit q nedū ateqz sint cōuicti: imo ēt postqz sunt cōdēnati p sniaz pōt redire 2 euadē penā mortis: 2 idē sentit glo. no. in. c. pe. eo. ti. In p rariū tñ facit tex. i. c. ad abolēdā. §. j. eo. ti. vbi tex. vñ requirere: q i cōuicti redeāt 2 spōte. Ma post dānatio nē vidēt hoc facere timore pene sponēe 2 post pbatōes vidēt facere timore pbatōnū: inuit eni ille tex. q ad hoc vt redeunt' ad fidē remittat pena mortis ista requirunt. l. q spōte abinrēt 2 q incontinēti. Si ergo qz spectant pbatōes cōtra eū fieri 2 p eas cōuinci 2 postea vult cōuerti nec hoc facit incōtinenti nec spōte: qz vñ timore pbatōnū fecisse. Zen. 2 do. Car. in ele. ad nostrū. §. eo. ti. 3 q si postqz negauerūt sūt quicti nō admittant ad h mōi reuocationē erroris. ad finē euadēdi penas corporales. l. 3 Panoz. i dicto. c. ex cōicam'. §. dānati. scqur opinionē quā Jo. an. ibi tenuit i appostilla de q p dīxi. 2 p ea adducit tex. in. c. accusat'. de herē. li. vj. vbi relapsis dūragat nō pōt. semel ergo lapsis l3 sint cōdēnati pcedū ē ex quo volūt ad fidē redire. Dicit tñ q ista opi. apte nō pbat iure imo pot' posset defendi p rariū. qz dicit'. §. dānati. nullā indulgētiā dat dānatis. 2. c. ad abolēdā. vult q statim redeāt 2 spōte vt dictū ē. 2. c. pe. eo. ti. loquit d de p bēsis i heresi. 2 nō de cōdēnati: sed dicit q alia opinio tanqz mitior ē scqda ar. regule odia. 2 regule in penis. de regu. in. li. vj. 2 ad. c. ad abolēdā satis colorare posset rñderi q satis incōtinenti d' redire: si

nullā dilationē expectat nec pene ipossitō nē. l. disponeret Del pōt dici sū cū q aut sunt cōdēnati de heresi sz adhuc non sunt traditi curie seculari 2 h3 locū penitētiā. Aut sunt traditi curie seculari: 2 tūc nō sit loc' penitētiē. Ma tūc ppe nō dñr venire spōte: nec incōtinenti. Sz in hac opi. varietate ego dicere q vbi ad sentētiā est p cēsum cōtra hereticū nullo mō ei' cōuersione ēt admittēda ad effectū euadēdi penam mortis: 2 p hoc induco tex. in dicto. c. pē. de herē. in. §. de dānati. iūcto. §. si q aut. in §. dānati. disponit de dānatis p sniam vt tradant curie seculari. scqur statim. §. si q aut. vbi tex. loqur de p bēsis in heresi: nō tñ de cōdēnatis. q si redire voluerint euadūt penā mortis. tñ perpetuo carceri sunt mancipandi. hoc ēt pbat p tex. in. c. vt cōmissi. eo. ti. li. vj. vbi solū cōcedit facultas mitigādi penā vel mutādi de his q mādatis inq̄stioz obediētes fuerūt. ppter qd i carcere vel muro fuerūt reclusi. sec' ergo i eis q in p rancia p dūrarūt. quousqz de crimie fuerunt cōdēnati p rerea vt super' dīrim' cū regula iuris sit q penā illā illataz p sniaz null' possit sine pncipis auctoritate relaxare. 2 i hoc casu hec regla nō repiatur violata. ex pto casu p dīcto p dīcti. c. vt cōmissi. nō debem' hoc exēdere ad nō ex pssum. vbi tñ ad p dēnationē nō ēt p cēsum ēt si esset p rēsses vel alias pbatōes de heresi cōuictus. satis crederem reuertentē admitti debere. p quo facit tex. in dicto. c. accusat'. in p n. 2 apn' in. §. ille quo qz. nec obstat tex. in dicto. c. ad abolēdā. quē supra inuicim' qz d3 suppleri p tex. i dicto. c. accusat'. 2 hoc non ē nouum q p rēsses leges trahant ad posteriores. vt. l. nō est nouum. ff. de legi. p rōuidendum tñ ē caute quādo isti volūt redire ne simulata quersione redeāt fraudulentē 2 sub agni specie gerant lupū. vt. c. vt officiū. §. pui so. eo. ti. li. vj. Et aduertēdū qd ea q p dīxi mus circa admittēdos hereticos ad recōciliationē 2 gremiū ecclie atqz erroris ab

iurationē: locū etiā sibi vōdicant i his qui redierit ab apostasia. cū illā non constituat diuersam spēm ab heresi: sed rñ addat qñ dā circūstantiā aggrauantē. vt dicit L. bo. scda scde. q. xij. ar. j. in solutione ad tertiū iuxta illud scda. De. ij. meli⁹ erat eis viam dñi nō agnoscere qz post agnitā retroire. cū ergo iura p̄ducta generalr admittāt hereticos nō re lapsos ad abiurationē: et apostasia non cōstituat diuersam speciem ab heresi. vt dixim⁹ iure igi apostate erūt admittendi: nec obstat rex. i. l. bi. q. E. de apost. vbi rex. in fi. dicit eos reuertētes nō fore admittēdos. Mā illa lex nō ē admittēda: cū disponat de materia mere specialis: scz heresis q̄ ē mere ecclesiastica: nec sub lai corū iudicio pōt cadere: vt i. c. in q̄sitionis. §. phibem⁹. de here. li. vj. Mā ergo impetator legē illā cōdere potuit ad hoc qd facit. c. bene qdē. xvj. di. 7. c. ecclesia scde. Mā rie. de cōsti. cū multis fi. p̄sertim hoc casu quo iuscanonicū specificē cōtrariū disponit. p. quo iouco rex. i. c. qdā. d. apost. vbi cōpelli iubent apostate p̄ platos suos: vt fidē quā p̄miserūt teneāt. ac rit⁹ iudaicos dimittāt. Si igi cōpellendi sunt p̄ ecclesias ad id ergo a fortiori volūtariē et spōranec veniētes debēt admitti qd caute ē cōsiderandū. p̄dicta vā sunt in hereticis nō relapsis: si enim cēt relapsi: sine aliq̄ audientia cēt seculari iudicio relinquēdi. vt dic. c. ad abolēdā. §. illos quoqz: et dicto. c. accusat⁹. S3 intellige: qd corū cōuersio nō est admittēda ad hoc: vt penam mortis euadāt. nequaqz tñ sunt eis humilr petita sacramenta penitētiē ac eucharistiē denegāda. vt i. c. sup. eo. ti. li. vj. Et idē dicat eadē rōne vbi superi⁹ dixi: istoz cōuersionē nō debere admitti: d3 eni intelligi iuxta determinationē dicti. c. sup. eo. S3 qro qd dicatur relapsus. Hoc determinat rex. in difo. c. accusat⁹. in pñ. et in. §. j. et ij. et nota qd ne dñ ille qd post abiurātā heresim recedit i eā dē relapsus censet. iuxta tñ distinctionem illi⁹ rex. §. et iā ille cui ppter suspicionē he

resis fuit indicta purgatio et se purgavit: relapsus dñ: si i eā post abiurationē ē relapsus. vt pbat rex. i. dicto. c. ad abolēdā. §. illos quoqz: qz tñ int̄ cetera disponit rex. i. dicto. c. accusat⁹. §. cū vō. qd ille qd i vna heresis specie: vel secta: aut in vno fidei articulo: vel ecclesie sacramēto cōmisit: et postmodū heresim abiurauit simplr vel gñalr si postea in alia spē siue articulo cōmittat: d3 vt relapsus in heresim iudicari. Iuxta hoc occurrit dubitatio. Pone qd non sic simplr abiurauit: §. tñ in illo arti. postea labit i alio. an dicat relapsus. et glo. ibi dicit qd non. et l3 Archi. contrariū ibi teneat tñ Jo. an. in nouel. sequit illā glo. cū vba debeāt aliqd opari. de pñ. si papa. et qz i penis benignior interpretatio ē faciēda. Subiūgit tñ qro pro practicabit iste casus qz cōsuetudo h3 qd oīs relapsus etiā i vno articulo gñalr abiuret heresim. S3 Domin. et cōtrariū ppter cōcēratē quas hñt hereses inter se: qz d vanitate cōueniūt in idipm d here. ex cōicam⁹. lo. j. et ij. rex hoc fundamēto tollit motiua Jo. an. et p hac opi. Dñi. Ego iudico ea q san. the. dicit scda scde. q. v. arti. iij. vbi t3 qd in heretico discrederē vnū articulū fidē: nō manet fides formata nec informis i alijs articulis cui⁹ rō ē. qz spēs cuiuslibz habit⁹ rerū depēdet ex formali rōne obiecti q̄ sublata spēs habit⁹ remanere nō potest. Formale autē obiectū fidē ē vītas p̄ma. fm qd manifesta tur in scripturis sc̄tis et doctrina ecclesie: q̄ pcedit ex vīrate p̄ma. Dñ qñqz nō inheret sicut infalibili et diuine regule: doctrinē ecclesie q̄ pcedit ex vīrate p̄ma in scripturis sc̄tis manifestata ille nō h3 habitus fidē. §. ea q̄ sunt fidē. alio mō t3 qd p fidē. sicut si aliqs teneat in mente aliquā cōclusionē nō cognoscēs mediū illi⁹ demonstratiōis manifestū ē qd nō h3 ei⁹ sciētā §. opinionē solū. Dñ ille qd de his q̄ ecclesia docet qvult t3. et qd nō vult nō t3. iā nō inheret ecclesie doctrinē tanqz infalibili regule §. pon⁹ proprie volūtati. ex quo sequit qd heretic⁹ est

simplr qd pertinacit̄ discedit vnū articulū fidē: nō eni ē parat⁹ in oib⁹ seq̄ doctrinaz ecclesie. si eni nō primaciter iā nō ē hereticus §. errās. vñ manifestū ē qd talis hereticus circa vnū articulū fidē nō h3 de alijs articulis: §. opinionē quandā fm p̄p̄iam voluntatē: qz non credit ex habitu fidē: §. qz sic placet sibi. forma autē abiurandi heresim tradit p̄ rex. in. c. ego berengari⁹. de cōsecra. di. ij. et d3 scriptura fieri de hac abiuratiōe: et subscribi manu p̄p̄a ipi⁹ ab iurantis: p quo ē glo. j. q. vij. pueniētib⁹. et vbi talis p̄sona fuisset ex cui⁹ heresi mul te ecclesie fuissent sc̄dalizate. decet copia illi⁹ abiurationis ad oēs illas transmitti vt q̄ male fuerunt edificate de p̄uerso gaudeant et edificent de p̄uerso. vt ibi dicit rex. in fine. C. S3 q̄liter d3 iudex p̄nūciare in sententijs ferendis vel penis iniungendis re deuntib⁹ ad fidē et heresim abiurantibus. Solutio. Dicas qd nō d3 eos p̄nūciare hereticos: qz nō sunt. xxij. q. i. hec ē fides vbi de hoc. et q. vltima dicit apl⁹ et c. qd i ecclesia: nec p̄nūciabit eos tales fuisse: qz mod⁹ iste nō est dat⁹ a iure: sed dicit sic: qz te inueniē p̄ tuā p̄fessionē vel p̄batiōes legitimas hereticū vel hereticos adorasse nūc aut̄ saniori vltus p̄silio vis put assersis ad vnitatem ecclesie corde puro et fide nō ficta redire. idcirco te i p̄mis abiurata oī heretica prauitate iuxta formam ecclesie ab ex cōicationis vinculis: qd tenebaris astrictus absoluiimus. Si tñ ad eadē ex corde redieris et iniūcta tibi mādara seruaueris et qz in deū et sanctā ecclesiā modis prediciis deliq̄sti ad pagendā penitētiā p̄dignā: i p̄petuū carcerē te detrudi volum⁹: et p̄cipimus ibidē p̄petuo remanē: nec miret qd qz dictū est sic sub p̄ditione. Mā causa dñe de q̄ntis expedit sic dici. vt si qd ei impo nit nō seruasset nō cēscat absolutus. et hac formā ponit Archi. i. di. c. vt cōmissi. §. nec nō. quē sequit Jo. an. in nouel. dicēs qd qd dicat Archi. tñ inq̄sitores nri tēporis bene p̄nūciāt illū fuisse hereticū: nec ap

paret qd obstat fm eū. S3 qm i hac forma p̄inserta sit mētio de absolutione q̄ sibi impedit a snia ex cōicationis quā incurrit ppter incursum heresim. Quero an inq̄sitores possint absolvere hereticū etiā a sentētijs qd papa dic iouis sc̄tā p̄mulgat p̄tra tales Archi. in dicto. c. vt officiū in pñ. et qd sic. p illū rex. qd gñalr p̄mittit eis absolutionē et idē sequunt ibi Jo. an. et Domi. et vlti⁹ in eadē forma absolutiōis ponit p̄ modū cōditionis. si iniūcta mādara seruaueris et hoc ē satis iuri cōsonū. Mā tales reuertentes errorem suū ad arbitriū ep̄i debēt abiurare et satisfactionē idoneā exhibere. vt dicit rex. in di. c. ad abolēdā. §. pñti. Iuxta id vō qd in hui⁹ p̄ncipalis qd nis themate deducebat. Quero que pena sit imponēda his si ab heresi reuertunt. et dicēdū qd hoc residet in arbitrio ep̄i et inq̄sitorū. qd in crimine heresis inq̄runt. vt fm qd eis visum fuerit satisfactionē iniūgant tali cōuerso et penitenti vt pbat rex. i. di. §. pñti. Bona tñ qd ppter heresim fuerāt iudici seculari applicata nō restitunt ei: nisi ex mia sec⁹ fiat. vt in. c. vergētis de hereti. Sed qro iuxta hec: qd si patron⁹ ecclesie labit in heresim. an reuersus recuperet ius patronat⁹ qd p̄us habebat: hac q̄nē tangit glo. j. q. vij. magimū. et t3 qd sic. nisi esset lara snia sup amissionē iuris patronatus. S3 Panoz. in. c. qd diligētia. de elec. t3 in distincte illū nō recuperare hñd ius patronat⁹ ar. c. vergētis iūcto. c. pe. de here. et l. cōmissa. ff. de publi. et veti. nisi ex grā sibi restitueret. Ad qd ego induco no. p. Immo in. c. fina. de here. In hac etiā penitētia imponēda d3 hñe discretio: vt si a p̄ncipio cōuertant et spōte m̄ti⁹ cū eis agat. Si aut vlti⁹ distulerint cōuersionē. vtpote quo usqz sint cōuicti. vel notoriū sit corū crimē qz in eo fuerit deprehēsi: augēda erit pena et si op⁹ fuerit vsqz ad perpetuū carcerē. vt in di. c. penf. §. si. si q̄ ante eo. rit. discretio itaqz iudicatis in his dñbitā moderationē adhibebit artēis p̄dictis. et etiā cōiectura

quā h3 de cōuersione 7 pnia 7 dolore hui⁹
cōuersi. In casu tñ ipō iure reuersus recu-
perat pñū statū: vtz: si mulier aliq catho-
lica incidit in heresim pp qd pōit pñilegia
q catholice mulieres hñt i dore: si illa po-
stea cōuertat/recupat ipō iure oīa pñicta
pñilegia q amiserat: vt i aut. de pñi. doc. §
qz enī. i. ff. coll. vij. **Questio. xxi.**



Icēmo pmo qro. An si here-
tici in errore pñstūt 7 volūt pu-
blice disputare cōfirmātes er-
rores suos: sit cū eis disputan-
dū. Et idē qro: circa quoscūqz alios infide-
les. Et dicēdū ē q i disputatiōe fidei duo
sunt cōsideranda. vnū qd ē ex pre disputā-
tis. aliud aut ex pre audientiū. Ex pre qui
dē disputātis: ē cōsiderāda intētiō. Si. n.
disputat tanqz de fide dubitās: 7 vitatē si
dei p certo nō supponēs: s3 argumētis ex-
petiri itēdēs: pculoubio peccat tanqz du-
bi⁹ in fide 7 infidelis. 7 p hoc induco glo.
xxvj. di. nos ad fidē. 7 i. l. iij. E. de sum. triz
Si aut qd disputet de fide ad cōfutandos
errores vel etiā ad exercitiū vt faciūt theo-
logi: illud ē landabile: ex pre vō audientiū
cōsiderandū ē: vtrū illi q disputatiōē au-
diūt sint instructi 7 firmi in fide: aut simpli-
ces 7 in fide titubātes. Nā corā sapiētib⁹
in fide firmis nullū periculū ē disputare d
fide. S3 circa simplices ē distinguēdū: qz
aut sum⁹ sollicitati 7 inuitati ab infidelib⁹
puta indeis: hereticis: siue paganis intēti-
bus corrūpere fidē nřaz. Aut nō sum⁹ sic
sollicitati. Primo casu necessariū ē publi-
ce disputare de fide: dūmō repianť ad hoc
sufficiētes 7 idonei q errores possint cōsu-
tare: p quo facit glo. in. di. l. iij. 7. c. cū qb⁹
xxiij. q. iij. 7 credere ego: q vbi infideles
7 heretici nō vellēt ad fidē disputatiōē ve-
nire zelo redēdi ad fidē veritate cōperta
s3 poti⁹ ad qndā inanē ostētationē: cautū
ess3 eos prudētē eludere: vbaqz ad aliam
materiā convertere: dūmō simplices qd
stāt nō sentiriēt: 7 hoc ne secreta fidei nře i
dignis pādām⁹: 7 cōtra doctrinā xpī mar-

garitas seminem⁹ ante porcos. Nā nihil
oīno eis rñdere auditorū causa vñle nō vñ
ne forte simplices existimēt nos rñsionis
penuria declinare certamē. 7 fides eoz le-
dat ex hoc p quo ter. cū glo. xliij. di. in mā-
datis. 7 eadē di. §. j. in glo. Qñ aut liceat
secreta fidei occultare: vide glo. no. xxvij.
q. ij. inuenta: Qñ Grego. i pastorali sicut
in cauta locutio in errore pñabit: ita indi-
seretū silētiū eos q erudiri poterāt i erro-
rē dñliqz: vbi tñ ista necessitas cessaret pe-
riculosum ē disputare de fide corā simpli-
cib⁹: qz eoz fides ex hoc ē firmior q nihil
diuersum audierūt ab eo qd credūt: vt de
terminat scñs Tho. scda scde. q. x. ar. vij.
hanc aut disputatiōē nō pmittit laicis fa-
cere imo ex cōicādi sunt si publice de fide
disputauerint: vt pbat ter. i. c. qñqz. §. in
hibem⁹ de here. li. vj. Discretio aut magi-
ma adhibēda ē i hui⁹ disputatiōe: vt in
his q sunt fidei pñcipālī qd inuitat aucto-
ritatib⁹ noni 7 veteris testamēti: qz ille sūt
diuinit⁹ reuelate: 7 theologie pñcipia 7 fi-
dei nře: nō hūana s3 diuina reuelatiōe q
cōstat nobis p sacras scripturas fuerunt
nobis tradita. istis tñ pñsuppositis cū grā
nō tollat naturā s3 pficiat. opz q naturalis
rō subseruiat fidei. sicut 7 naturalis iclīna-
tio volūtatis subseruit charitati Qñ apls
dicūt. j. corin. x. In captiuitatē redigētes.
oēm intellectū i obsequiū xpī. 7 p hūc mo-
dū auctoritatib⁹ pñorū inter dū sacra do-
ctrina vñt: vbi p rōnez naturalē vitatē co-
gnoscerē potuerūt. sicut paul⁹ actū. xviij
inducit verbū arati. dicēs. Sicut qdā poe-
taz vñoz dixerūt. gen⁹ dei sum⁹: 7 idē se-
cit scda ad Titū. j. c. in fi. vbi indugit illud
Epimenidis poete. Cretenſes semp mē-
daces male bestie vñrīs pigri 7 i pma epla
ad Corin. Illd Terētiij. Sepe bonos mo-
res corrūpūt colloqā praua de quo vide
bonā glo. xxvij. di. c. turbat s3 tamē sacra
doctrina his vñt qñ extraneis argumētis
7 pbabilib⁹ auctoritatib⁹ vō sacre scriptu-
re pñictis: tanqz ex necessitate argumētā-

do cōcludentib⁹: 7 si qd aduersarius nihil
crederet eoz q diuinit⁹ ispirant: 7 p sacra
scripturā hñt: nō remaneret cū eo iā vñte-
ri⁹ via ad pbandū articulos fidei p rōnē
sicut 7 i alijs sciētis pñra negātes pñcipia
nō ē argumentandū: s3 sic in hoc dñia: qz
alie sciētie phice: s3 si possint pbare sua pñ-
cipia: 7 iō cōtra ea negāre nō disputēt s3 re-
linquūt supiori sciētie. supma vō vñt eas. s.
methaphisica disputat cōtra negātem sua
pñcipia si aduersari⁹ aliq cōcedat. Si at
nihil cōcedit: nō pōt cū eo disputare. Pñt
tñ soluere rōnes ipī. Sacra tñ scriptura
cū nō hēat doctrinā supiorē disputat pñra
negāte sua pñcipia. argumētādo qd si ad-
uersari⁹ aliq cōcedat eoz q p diuinā re-
uelatiōē traditā in sacris scripturis hñt
tur. Si vō aduersari⁹ d pñictis nil credat
nō manet ampli⁹ via ad pbandū articulos
fidei p rōnē. poterūt tñ solui rōnes q i cō-
trariū inducunt pñra fidē. cū enī fides isal-
libili vitati initat. ipōt aut sit q vō dñmō-
stret pñrariū: qñ vō oīa cōsonat: vt phus
dicūt. j. etbi. cōcludit manifeste q pñatio-
nes q cōtra fidē inducunt nō sunt demon-
stratiōes s3 solubilia argūta. ita dicūt. l. tho.
j. pte. q. j. art. viij. hoc ē pñfirmat. Nā si fi-
des nřa rōne hūana posset oñdi pret hoc
qd derogaret dignitati sue tollerēt 7 meri-
tū fidei. Nā fides nō h3 meritū: cū hūana
rō pñbet experimētū: 7 sm pñicta d3 intelli-
gi illud qd apls Petr⁹ ait. Pñrati redde-
re rōnē oī poscenti vos de eaz q in vobis ē
fide 7 spe. i. Pe. iij. Ex qb⁹ p3 qz pñitiōle
quincunt errare qdā q sciolos se cē iactāt
fidē nřam hūanis rōnib⁹ nitētes fundare
q tñ diuina vitate 7 reuelatiōe cōsistit. de-
rogāt enī dignitati eiusdē vt pñigim⁹: 7 in-
ducūt infideles in derisiōnez fidei credūt
enī q hñmōi rōnib⁹ inuitamur 7 ppter eas
credam⁹. Ex hoc ē p3 sūme rēphēdēdos
eos qe qd rōne attingēt nō pñt admittere
in fide catholica nolūt: cū enī illa excedant
oēm rōnis hūane sublimitatē. satis teme-
rariū est ea velle rōne inuestigare. Nāz vt

phs dicit. 2. metha. Intellect⁹ nř sic se h3
ad pñma entia q sunt manifestissima i natu-
ra sicut ocul⁹ vñspiliōis ad solē. 7 Job. xj
forsitā vestigia dei cōprehēdes 7 vsqz ad
pñfectū oīpotētē repies. qñ dicat si. 2. xxvj.
Ecce de⁹ magn⁹ vincēs sciam nřaz. 7. j. co-
rin. xij. ex pre enī cognoscim⁹ eo luāgime
qm ex defectu intellect⁹ nři etiā de reb⁹ sen-
sibilib⁹ q nři cognitioni subiacer plurima
ignoram⁹ qñto magis ea q intellectū nřm
infinitū excedūt cōprehendere non valebi-
m⁹. vñ in his cōsultū ē hūiliari deo: nec de
se qñqz pñsumē. hūilitas enī ad sapientiaz
disponit. vt dñ puer. xj. vbi hūilitas: ibi 7
sapientia. valde etiā admirādū est de istis
hereticis q supstitionē iudaicā sequunt q
cū i lege mosaica multa credenda pñonāt
q rōne hūana cōprehēdi nequnt. illistoto
corde inherēt 7 fidem nřaz abhorrent p
pterea q credenda aliq pñicat q p dei po-
tentiā posita sunt: sicut 7 illa q in lege vete-
ri cōtinent ostendit etiā vitas fidei nře ex
miraculis in ea factis 7 q adhuc dietim vi-
dem⁹. sicut 7 ego vidi miraculū de sacra-
mento altaris qd ad oēs infideles cōuin-
cendū sufficeret: cuz enī miracula solū fiāt
virtute diuina iuxta illd ps. Qui facis mi-
rabilia sol⁹ 2. de⁹ nō pōt esse testis falsita-
tis. relinqtur: q miracula q sūt sacra ad cō-
firmatiōē fidei nře arguūt ipī infalibilē
veritatē. Itez ex alio cōfirmat qd est mira-
bilissimū: vt inqt Aug. q int psecutorū po-
tentissimoz tirāidez q fidē xpī impedire:
inso extinguere sunt conati. inuberabilis
turba nedū simpliciū s3 sapientissimoz ad
fidez xpī p vniuersas puincias cōuolant
i q oēm humanū intellectū excedentia pñi-
cant: voluptates carnis cōhibent: 7 oīa q
in mūdo sunt cōtēni docent qb⁹ aios mor-
talū assentire maximū est miraculox 7 ex-
cellentissimū diuine inspirationis op⁹. vt
cōtemptis visibilib⁹ sola inuisibilia cupiā-
tur. adeo vt cōtempta etiā corporali vita
p crudelissima roznētoz genera: multi p
xpī fide vitā finierint: qd nō qñ qz diuina

inspiratione fieri exploratū existit. Si autē dicat qd sine miraculis fides xpi fuerit recepta hoc oib⁹ signis esset mirabili⁹: si ad credendū tā ardua: ad opandū tā difficilia: ad sperandū tā alta. mūd⁹ absqz mirabili⁹ b⁹ signis mot⁹ fuisset: et pferunt a simplici bus et ignobilib⁹ hoib⁹ qles apli fuerūt q xpi ecclia plāauerūt: et si arguant in ptra riū de lege machometi q falsa ē: et tū a mul tis recepta: dicendū: qd nō est simile qm xpi fides hys oēs difficultates de qb⁹ pōitū⁹: et cū eis a pncipio sumptis exordiū atqz cū martyriū acerbitate tanqz granū frumētū qd in terra mortuū ē multū fructū attulit. Rex autē machometi pcessit via cōtraria: Nā pmissit voluptates carnales ei⁹ secta torib⁹: ad qdū dñideriū carnalis pcupiscē tia instigat. precepta etiā tradidit pdictis pmissis cōformia voluptati carnali hēas relas in qb⁹ pōptū ē etiā carnalib⁹ hoib⁹ obediū. documēta insup vitaris non attulit nisi q de facili a quolz mediocrit⁹ sa piente naturali ingenio cognosci pnt. qn poti⁹ vā q docuit: multis fabulis et falsissi mis doctrinis imiscuit. signa etiā nō adhibuit supnaturalr facta qb⁹ solis diuine in spirationi testimoniū queniēs adhiberet dū opatio visibilis q nō pōt ēē nisi diuina oñdit doctore veritatis inuisibilr inspira tū. sz digit se in armoz potētia missum. qñ gna et latronib⁹ et tirānis nō desunt: ei etiā a pncipio nō crediderūt aliq sapiētes i re b⁹ diuinis et hūanis exercitatis: sz hoies bestiales i desertis morātes ois doctrine diuine et hūane pñsus ignari: p quoz mul titudinē alios armoz violentia in suā legē coegit. Nulla etiā diuina oracula pcedēti um pphetaz ei testimoniū phibēt: qn po ti⁹ qñ oia veteris et noui testamenti docu menta: fabulosa narratione deprauat. vt pñ legē ei⁹ ispiētī. vñ astuto cōsilio libros veteris et noui testamēti suis seqcib⁹ nō re liq legēdos: ne p eos falsitatis arguerēt. Adhuc etiā p vltiori pdictoz cōfirma tione nō pigebit i mediū afferre qd lactāā

v. sui opis libro deducit sic inqens. Quis ē tā exors tanqz cec⁹ q nō videat i marty rib⁹ fuisse sapiētiā: sz eoz psecutores mali cia et furore excecati stultos ēē arbitrant⁹. q cū haberēt in iua pñte supplicia vitare cruciari tū et mori maluerūt. sz possent ipi ex eo videre nō esse stulticiā in qreta hoim illia p orbē totū vna et pari mēre cōsentī unt. si enī semine seg⁹ infirmitate labunt⁹: vi ri certe sapiūt. si pueri: si adolefcētes ipro uidi sunt p etatē maturi certe ac senes ha bēt stabile iudiciū. si vna ciuitas desipit: certe vtiqz innumerābles stulte ēē nō pnt. si vna pñcia vna natio prudentia caret: ceteras oēs hñe intelligētiā recte necesse ē cū vō ab ortu solis vsqz ad occasum leg di uina suscepta sit: et ois seg⁹: ois etas: et gēs et regio et natio vñs ac parib⁹ animis deo feruiant eadē sit vbiqz patiētia idē pcept⁹ mortis intelligere debuerāt aliqd in ea re ēē rōnis: qd non sine causa vsqz ad mortē dñendat: aliqd fundamēti et soliditatis qd eā religionē nō tñ iniurijs: veratione: nō soluat sed augeat semp et faciat firmiores: debuerāt pterea existimare cū videāt di lacerati hoies varias tormētōz generib⁹ et inter fatigatos carnifices inuictā tenere paciētiā: cōtensum tā multoz pñuerantia inuictiū: nō vāā ēē: neqz ipaz patiētiā si ne deo tātos cruciatos posse supare. La trones enī robusti corporis viri eiusmodi laceratiōes pferre nō qunt: exclamāt et ge mit⁹ edūt vñcunt enī dolore: qz dē eis in spirata paciētia. Nā autē vt de iuris race am pueri et muliercule torturas suas paci te vñcūt: et expñet illis gemitū nec ignis pōt. Ecce seg⁹ infirm⁹ et fragilis etas. dila cerari se toto corpore vtiqz parit: nō neces sitate qz sz vitare si velint: sz volūtatē: qz cō fidūt i deo: hec ille. Jure igit cludere pos sum⁹ vba Marini epi in quodā s̄mone i mediū pferētes. Mouerim⁹ (in qd) qz nō si ne magno discrimine d̄ religiōis veritate disputam⁹: qz tantoz sanguine cōfirmatā videm⁹. magni periculi res ē si post pphē

rarū oracula post aploz testimonia: post martyriū vulnera: veterē fidē qñ nouellā discere pñsumas et post tā manifestos du ces in errore pñueas: et post morientū sudores occiosa disputatiōe pñedas.

Questio. xxij.

Ecce simosecūdo qro: An d̄ he refi possit qd accusari post mor tē: et dicendū q sic: vt. xxij. q. iij. c. fi. et in. c. filij. de here. li. vj. de quo est bona glo. xxij. q. iij. in sum. hoc tñ limitat glo. xxij. q. iij. c. i. pñtas. nisi illi dū viuerēt ēē bone fame: p. c. i. pñtis. ij. q. i. sz intellige eā in casu i quo loquit⁹. qñ ille q accusat esset heretic⁹ vel als inabilis: et sic etiā loquit⁹ rex. i. di. c. i. pñtis. als autē credē re: q hmoi accusatio ē cōtra non infama tum ēē post mortē admittēda: et hoc iudi cio meo pbat satis apte rex. in di. c. filij. cō uincit aut in hoc casu mortu⁹ de crimie: si postqz erat accusat⁹ seipm occidit. nā tūc cōscia criminis se videt occidisse: pro quo ē glo. no. i. l. fi. de iur. fil. li. x. et ibi tenet Bar. Istud tñ limita nisi heres vellet ino centiā purgare defuncti vel id qd p inocē tia reputat vt ē qz ingra defensio: vt puta pscriptio vel qd fecit ad suā defensionē et si milia. Nā q hz iustā defensionē innocenti par ē: nā ei⁹ factū pōt defendi: qzuis oino excusari nō possit. ff. ad. l. iul. repe. l. iulia. s. si. ita et Bal. in. l. ij. c. q. testa. sa. po. sz in crimie heresis difficillime inocētia pos set pbari: cū in aio pñstet heresis: nisi esset casus vbi ex aliquo particulari facto vt di cto illa concluderet: et adhuc eo casu si illi iuita d̄ hoc crimie fuissent isamari vt suspe cti: pdicta excusatio non admitteret. vt in c. filij. de here. li. vj. qd tñ intellige ingra ea q inferi⁹ dicā in eodez membro: pscriptio ē in hoc crimine viuentē heretico nō pce dit: sz eo mortuo admittit sola qdazagna ria ad tuendū heredes suos quo ad bona que habuerunt ab hereticis. dūmodo illi dum viuerent catholici putarentur: als se cus. totū hoc pbat rex. no. i. c. ij. de pñcri.

li. vj. p. quē rex. declarat. l. apostaraz. c. de apost. formam aut pñunciandi hoc casu et similib⁹ cōtra mortuum vide p glo. no. in. s. per cōtrariū. in fi. de heredi. que ab intē. dese. c. dñidera tñ q ista accusatio admittit ad finē occupandi bona illi⁹ quē in vita cōstat hereticū fuisse. nō aut vt ali qua pena alia puniat⁹: vt voluit glo. in di. sum. et ne mirandū de hoc: cū etiā si cōtra viuentē esset accusatio infamata. si tñ ante qz pena sibi inferret mortu⁹ exstitisset non esset in ei⁹ corp⁹ aliq iusticie executio post mortē fēda: p rex. no. in. l. defuncto. ff. de publi. iudi. ex quo manifeste cōuincunt er rare assessores seu iudices maleficioz q in defunctos faciunt executionē pene capita lis: et hoc et Aug. in di. l. defuncto. et faciūt ad idē no. per Lx. in. l. ij. c. q. testa. sa. po. caueāt igit ab hoc: als tempore sindicat⁹ cōueniri possit: tanqz inferentes iniuriā cadaveri. in. l. ij. s. quoties. ff. de iniur. di cit tñ Jo. de imo. in di. l. defuncto. q qñqz de facto seruat cōtrariū: pñssim in gra uib⁹ delictis: et vbi esset talis cōsuetudo tol leranda esset in odiū et detestationē eoz: et propter facti memoriā. ar. eius qd habet xv. q. j. c. mulier: vbi etiā aial irratidale pu nit ppter facti memoriā: et ar. ei⁹ qd habe tur in. c. cū ad monasterium. de stat. regu. vbi monachus q in morte non resignauit pecuniā quas tenebat tanqz pñtia sine cō sensu abbatis: subet sepeliri extra cimiteri um: cū pecunia in sterqñtio: in signū pñ rionis. Pena tñ excōicatiōis astringi pōt hereticos post mortē. xxij. q. iij. sane. et p glo. ea. cā. et. q. i. sum. et idē et glo. in. c. si qz eps. co. ti. et talis excōicatio nō ideo fert: vt ille ampli⁹ liget: qz iam eternalr ē dana tus. sed in criminis detestationē: vt ceteri hoc iudiciū terribile ecclie audietes: siliā cōmittere cōremiscāt s̄m archi. i. di. sum: hodie tñ nō esset necesse in eos ferri sniam: cū a iure sint excōicati. de here. excōicam⁹ lo. j. nō tñ tollit ppterea qn possent etiam ab hoie excōicari: ingra no. p glo. et docto

in. c. ita quod dā d' indei. Inferit etiā ip̄is alia pena post mortē: qm̄ eorū corpora nō debent h̄re ecclesiasticā sepulturā imo q̄cūqz eos p̄sumpserint ecclesiasticē tradere sepulture: ip̄o facto iniam excoicationis incurrāt vsqz ad satisfactionē cōdignā a q̄ absolui nō dñr: nisi p̄p̄ijs manib⁹ publice exhumulēt. et p̄iciāt h̄mōi corpora damnatorū et vltra hoc loc⁹ ille p̄petua dē care sepultura: vt in. c. q̄cūqz. in p̄n. de heret. li. vj. et pondera illū rex. q̄ requirit: q̄ suis manibus exhumulēt. et sic nō satis est si p̄ aliū facerēt. vt dicit ibi glo. requirit etiā rex. q̄ exhumulēt publice. Et cōsidera tñ q̄ ista accusatio post mortē h̄z locū tñ in hereticis: nō autē i credētib⁹ fautorib⁹ et receptatorib⁹ eorū q̄ nō sunt heretici: qz morte eorū h̄mōi crimina exungunt. vt pbat rex. i. c. accu. §. porro. eo. ti. li. vj. et hui⁹ rō ē: qz istorū bona non sunt ip̄o iure confiscata. vt i eo. c. §. si vō. et hanc cōclusionē tenet Ar. Jo. mo. et Jo. an. in dicto. §. si vō. q̄ ad carēntiā tñ sepulture eo iure quo heretici cēsent: vt in dicto. c. q̄cūqz i p̄n. Et iuxta p̄dicta q̄ro eo casu quo p̄cedit cōtra mortuum: an si aliqz voluerit eum defendere admittat: glo. tangit q̄nē. rxiij. q. ij. c. dānationis: et t̄z q̄ sic. ff. d. p̄cu. seruū quoqz. §. publice. et maxime cū in casu criminali p̄ iuicio q̄s possit appellare. ff. de appel. non tñ. s̄z opponit glo. q̄uo admittet cū n̄ possit cauere de rato: ad qd̄ rñdet q̄ satis v̄f habere ratū: ex quo nō opponit obicē cōtrarie voluntatis. d. cōse. di. iij. q̄ris. s̄z ego limitare hoc eo casu quo illi i vita nō crāt diffamati de heresi vel suspecti: nā tūc nō essent aliqui: etiā filij vel heredes ad eorū defensionē admittēdi: p̄ quo iudicio meo est rex. ap̄t in di. c. filij. Et illo casu aduertendū ē q̄ etiā si nō admittant defensores ad excusandū delictū: vel ad opponēdū se cōtra p̄bationes et cōtrariū pbandū. admittēdi tñ sunt ad pbandū corruptionem vel falsitatem illi⁹ p̄bationis: ita q̄ excludat illā nō ē legitimā p̄bationē: qz solūmō a

iure excludunt ad pbandū contrariū directū ei⁹ qd̄ pbatū fuerat: sec⁹ autē p hūc modū indirectū. sic determinat Jo. an. in nouel. in di. c. filij. quē sequit ibi Domi. et p hoc hēs nō. intellectu ad oia iura q̄ volūt stare alicui p̄bationi et nō admittit cōtrariā p̄bationē. debet enī intelligi mō p̄dicto facit in simili qd̄ no. glo. et Bar. in. l. iuris gentiū. §. qd̄ fere. ff. de pact. Limitare etiā et secūdo illū rex. vt intelligat tñ in filiis vel heredib⁹ mortui heretici q̄ sunt admittēdi illo casu sec⁹ autē in alijs extraneis arguendo ex illo rex. p̄ locū a speciali: sicut et multa alia specialia ppter detestationē tāti criminis reperiunt statuta. ad qd̄ etiam feruit rō glo. possit: q̄ dicit q̄ aliorū nō interest se opponere huic defensionē: et dñsio q̄ admittit ex fauore publico p̄ quēcūqz p̄stira: vt in dicto. §. publice excludit ppter eundē fauorē publicū: cui⁹ maxime interest tan nephādū crimē indolere puniri: et inde est q̄ etiā si in alijs criminib⁹ nēdū dēnato: s̄z etiā tertia pmittat i fauorē cōdēnari appellare: vt. l. non tñ. ff. de ap. in hoc tñ crimine etiā ip̄i cōdēnato appellationis remedium interdicit vt late sup̄ digim⁹: et hoc ppter criminis enormitatem. Et q̄ro cui pene subiectus iste q̄ mortuū ac cusauit si succūbat in accusatione: glo. i di. c. sane dicit: q̄ ei cui supponeret accusat⁹ si viueret et ei cui mō supponit: nec mirum cū graui⁹ sit peccare in mortuū q̄s in viuū vt. l. de sepul. vi. l. q̄ sepulchra. sed ego dubito an illud sit verū cū accusator succūbens p̄nuat similitudine supplicij. l. de accu. l. n̄. imo ab hac pena i multis casib⁹ excusat: de q̄bus p̄ glo. no. in. l. arble. §. calūniator. ff. de hi. quo. infa.

Questio. rxiij.



Iecimorertio q̄ro de pena filijs hereticorū infligenda. Ad qd̄ est dicēdū q̄ puniunt i successiōe paterna. Nā in bonis paternis minime succedūt: imo i lā filio applicant. Si enī in crimine lese maiesta-

tis hoc est institutū: a fortiori i crimine heresis locū sibi dē vendicare: cū longe maior sit eternā q̄z tēporalē ledere maiestatem sic dicit rex. de heret. c. vergētis. Puniant ēt alia pena: qz filij hereticorū et receptatorū et fautorū vsqz ad secūdam generationē ad nullū ecclesiasticū bñficiū seu officiū publicū admitti dñr: et si sec⁹ actū fuerit est illud irritū et inane. vt. c. q̄cūqz. §. heretici. eo. ti. li. vj. qd̄ intellige de. 2. gradu descēdētū per lineā masculinā. In descēdētib⁹ autē per lineā femininā ad primū gradū dñragat exēdñt: vt in. c. statutū lo. ij. co. ti. et li. Item illud intellige de illis quorū pgenitores iuxta p̄dictā distinctionē fuerūt heretici vel decesserunt: heretici non autē illoz quos emendatos esse cōstituit: et rein corporatos ecclesie vnitati: et p culpa h̄mōi ad mandatū ecclesie penitentiam recepisse: quā ip̄i vel iam p̄fecerunt vel humiliter psequunt vel sunt parati ad recipiendū eandē: vt in di. c. statutū. §. si. Et iuxta p̄dicta dubitat: nunq̄d filij heretici ip̄o facto perdat bñficiū ecclesiasticū qd̄ h̄z glo. i. c. satis puer sum. l. vj. di. concludit q̄ nō et sic trāsit Panor. in di. c. vergētis. remittēs ad glo. in di. c. quicūqz. s̄z aduerte qz glo. in di. c. satis puerum nō loquit in crimine heresis: s̄z in crimine lese maiestatis. et glo. i dicto. c. quicūqz. ad quā remittit nil dicit de hac materia. Jo. an. in nouel. et domi. in. c. vt cōmissi. §. p̄uadi. eo. ti. et li. et tales ip̄o iure sint p̄uati bñficijs. nec est fiēda distinctio: fuerit talia bñficia collata filijs vel nepotib⁹ ante delictū patētū vel post. s̄z simpliciter ē dicēdū qd̄ p̄digim⁹ pro quo facit rex. in dicto. §. p̄uadi. q̄ simpliciter loquit. et rex. i. c. felix. §. qd̄ si q̄s de pe. li. vj. Nec obstat si dicat qd̄ ille. §. loquit in alio casu: qz fm̄ eos illud ē longe min⁹ delictū q̄z istud. ad qd̄ etiā facit di. c. statutū. s̄z salua meliori deliberatione: ego credere ē fiēdā illā distinctionē: qz aut beneficia fuerunt collata ante delictū patētū et filij non sunt illis ip̄o iure p̄uati:

aut fuerūt postea collata et sunt p̄uati et p hac distinctione facit rex. in di. c. quicūqz §. heret. iūcto. di. c. statutū. vbi inabilitant ad beneficia obtinenda filij hereticorū et et sic iura p̄dicta loquunt tñ de obtinēdis post heresim parentū non tñ ante. nec ob rex. in di. c. felix. §. qd̄ si q̄s. qz loquit in alio crimine q̄z heresis: nec ē fiēda extensio cū sit ius penale. p iuria vulgaria. et si illud cēterū oēs pene cōtēte in di. c. felix habent locū cōtra hereticos: per fundamenta istorū de quo supra qd̄ ē absurdū: p̄ferim qz interdū p̄ minori delicto imponunt maiores pene. et sic rō argumētationis eorū nō p̄cedit: pro quo ē rex. in. c. admonere. rxiij. q. ij. vbi maior pena imponit occidēti vxorē: q̄z occidēti matrē. cū tñ cōstet lōge graui⁹ delictū ē matrē occidere q̄z vxorē. Restat rñdere ad di. c. vt cōmissi. §. p̄uadi. qd̄ satis v̄f v̄gere: et dicas qd̄ ille rex. ē intelligēd⁹ fm̄ iura p̄dicta nō enī iudicat nouū ius quo ad hāc p̄uationē. Nā ille rex. p̄ncipalr emanauit ad declarandū: in q̄b⁹ inq̄sitores sine diocesano possz p̄cedere. Dñ qd̄ de p̄uatione bñficiorū dñ enunciatue narrat: et p̄ p̄sequēs dispositio nē nō facit: iuxta rex. in. c. si papa. de p̄uili. li. vj. et vbi velles qd̄ dispositionē inducēt dē intelligi de beneficijs: postq̄z parentes heretici incurrūt filijs collatis p̄ ea q̄ sup̄ digim⁹: vt iuribus cōcordent. Alterius quero: An pena q̄ imponitur filijs hereticorū extendat etiam ad bastardos: glo. in di. c. statutum. tangit hanc. q. et arguit pro et contra. Et finaliter tenet q̄ extendatur ad eos: ne pl⁹ habeat luxuria q̄z castitas: et idē t̄z ibi archi. et sequit Jo. an. in nouel. q̄ dicit se sic cōsuluisse cū quibusdā doctoribus: cū illegit⁹ m⁹ sit d sanguine respectu generis: et in ip̄o etiā timeat crimē paternū. l. ad. l. iul. ma. q̄squis. Itē si puniunt filij legitimi a fortiori bastardi: q̄s t̄z odibiles legi. ar. d. p̄bē. cū q̄. l. vj. cum suis cōcor. Itē qz iura generalr loquunt: bene facit ad hoc. ff. de in ius vocan. l. si. verumta

men fm doctrinā Ep. in di. l. q̄squis illud
esset intelligendū de bastardo q̄ patrē cer-
tum posset noiare. secus aut esset in vulgo
questis natis ex incerto coitu: q̄ certū pa-
trē demonstrare nequnt: q̄ tūc cessat in eis
rō: cū non cōfiter illū esse patrē eorū. et ideo
sequit Jo. an. i di. c. statutu. Subdit tñ ibi
domi. q̄ vbi cōis vsus alicuius ciuitatis
vel loci reputaret illos de domo fm q̄ di-
cit seruari florentie et perusij: vbi deseruit
arma illi agnitionis de qua esse putant.
tunc ad eos hmoi pene extenderent: et di-
cit fuisse hoc de mēte Bar. in l. pronūcia-
tio. ff. de ver. signi. et in l. filiū. ff. de hi q̄ sūt
sui vel alie iur. Confirmo etiā ampli⁹ hāc
partē. nā i casu odi rōnabilis: simplex ap-
pellatio filij cōprehendit etiam naturales
vt in l. libertinū. gūnta rubri. L. de inter-
dict. ma. inter. pu. et tu. hoc aut odiū rōna-
bile ē: nā cum in crimine lese ma. filij dicant
tur digni paterno supplicio. vt i di. l. q̄squis
s. filij vō. a fortiori in crimine heresis per-
di. c. vergentis. ad idē facit qd no. Bar. i
l. ij. ff. de accu. et in l. tutelae. ff. de. c. dñm
et in l. si. L. de ver. signi. vbi r̄: q̄ si ius si-
ue dispositio loquit per verba naturalia:
vt pote filij vel nepotes cōprehēdēt etiā
naturales et bastardi. q̄ fm naturā sic tra-
hunt naturā a patrib⁹ sicut legitimi. sic ē
aut in proposito: qm iura superi⁹ inducta
loquunt de filiis hereticorū per verba na-
turalia. l. filij et nepotes et. et psumunt imi-
tatores delicti paterni sicut et naturales:
imo multo fortius cū ex talibus complegi-
bus sepe numero degeneres viri et scelera-
ti nasci consueuerunt. vt dicit rex. lvi. di. si
gens angloz. Sed q̄ro: an pene predictē
se extendant etiā ad filios q̄ nati sunt ante
q̄ eorū patres heresim icurrisent. Calde
mouet hāc. q. in cōsilijs suis in ti. de here-
cōst. iij. et arguit p et cōtra. finalr tñ cōclu-
dit qd nō se extendāt ad eos per l. emanci-
patū. ff. de sena. cū materia sua. Itē facit q̄
fili⁹ ante natus ex supueniente dignitate in
p̄sona patris nō cōsequit p̄uilegiū vel ho-

norē. vt l. senator. L. de digni. li. xij. et l. si
lij. s. senatores. ff. ad muni. et p cōsequens
si nō honorem: ergo nec penā vel onus vt
l. ex qua p̄sona. ff. de reg. iu. ad idē. l. i. s. si
ff. de bo. po. con. ta. et l. si necesse. s. si de-
porat⁹. ff. de bo. liber. p q̄ iura filij iā nati
ppter superuenientem casuz in personaz
patris nō repellunt a successione: et p hoc
etiā inducit. l. diuo marco. L. de q̄st. et di-
cit eē casum exp̄sum in l. ij. L. de liberz
et eo. libe. Ad cui⁹ cōfirmacionē pōt indu-
ci qd in simili no. Ep. in di. l. q̄squis. circa
filios illi⁹ q̄ cōmiserunt crimē lese maiestatis.
s. in cōtrariū facit qd no. ibi. Sali. q̄ r̄ illā
penā etiā h̄re locū in antea natis: cū nō mi-
nus i eis hereditarij criminis exēpla sint
metuēda. et q̄ iura gñalr loquunt: nec ob-
iura in cōtrariū inducta fm eū: ppter gra-
uitatē enī criminis lese maiestatis cōtrari-
uz in eo statuit: et p easdē rōnes idē ego di-
cerē in crimine heresis cū sit lōge mai⁹: vt
in di. c. vergentis. ad hoc etiam facit text⁹
apertus in dicto. c. statutu. s. finali. de
hereticis. ibi cum dicit: vel tales etiam de-
cessisse probantur: ex quo innuitur suffice-
re quod patres eorū in morte fuissent he-
retici. nec potest dari conueniens solutio
ad illum textum: ad idē facit di. c. filij: eo-
dem titulo: quod loquit de illis qui osten-
derunt signa heresis euz decumberent in
lecto propter infirmitatem de qua decesser-
unt: et contraria tolluntur per ea que di-
gimus: q̄ sit in hoc crimine speciale: ppter
eius grauitatē. S. an inq̄sitores heretice
pauitatis poterūt facere statuta: vt pote
augēdo penā cōtra hereticos: vel als cir-
ca hoc crimē disponendo. et dicendum est
fm Lapuz: in capitulo. ij. s. statuto. de cō-
sti. li. vj. q̄ non. quia sunt delegati: vt. c. p
hoc. et. c. ne aliq. de here. li. vj. ex quo infer-
tur qd etiā delegat⁹ ad vniuersitatē causa-
rum nō potest facere statuta: quia iure nō
reperitur sibi concessum. Isti enim sunt d-
legati ad vniuersitatem causarum. vt not.
glosa. in dicto. c. per hoc. et conclusionem

istaz sequit etiam Domi. in di. s. statuto.
Questio. xxiiij.



Icclimo quarto q̄ro. An si ali-
qui heretici sunt in vna ciuita-
te: possit tota ciuitas exuri siue
als destrui: et glo. in c. si audie-
ris. xxiiij. q. v. arguit q̄ sic. p illū rex. et vidē-
tur ibi velle Jo. et Laure. qd q̄libet possit
hoc facere: s. in p̄trariū inducit ea. q. si nō
l. verfi. his igr. et. q. iij. v. si. nō ergo. et. q.
vlti. q̄cūq. et qd no. xxiiij. q. ij. inter hec. i
p̄ma glo. archi. i. c. p̄sidentes. de here. li. vj
dicit qd ecclia pcedit gñalē auctoritatē ex-
terminandi hereticos. xxiiij. q. v. si vos. et. c.
si audieris. q̄ non tñ dirigunt p̄ncipib⁹. et
facit ea causa. q. viij. legi. et de heret. ex cōi-
cam⁹. s. catholici. vbi etiam ad eos exter-
minandos. cōcedit cruce signatis indulgē-
tia vltra maria. tñ occasio et spoliatio ta-
liū tñ ē qd fiat ex edicto p̄ncipis vlt ecclie
sic. c. cū fm leges. co. ti. li. vj. ne ex cupidi-
tate vel vltione poti⁹ q̄ ex iusticia vel obe-
diētia pugnare videāt. xxiiij. q. j. qd culpā
et. q. ij. c. j. et. q. iij. leg. dñe: qd etiam tenuit.
Rex. in sum. co. ti. v. S. nunq̄. et. Boff.
in sum. co. ti. s. s. nunq̄ catholici. et hosti-
i sum. co. ti. s. q̄liter euent. ver. l. s. nunq̄
catholici. Idē sequit Jo. an. in nouel. i di.
c. p̄sidentes: et domi. q̄ subiūgit oportere
necessario pcedere iudicis declarationē
sup crimine heresis ad hoc vt ista executio
fieret. p di. c. cū fm leges. s. ista vident mi-
hi cū suppositione nimis crude et indige-
ste dicta et in rāta qōne: vbi de rātoz p̄clo
agit: et p̄sertim vbi inocētes p nocētib⁹ pu-
niantur graui⁹ et p̄fund⁹ scribēdū et calam⁹
magis tēperand⁹ fuisset: q̄ propter ego di-
cerē qd etiā si aliq̄ de ciuitate sint heretici
dūmō ciuitas ip̄a heresim nō incurreret.
adeo qd delictū istd vniuersitati ciuitatis
ascribi possit: nō ppter ea ciuitas possit ex-
uri: aut als destrui. nullo enī iure hoc repi-
tur cautū. imo iura clamāt i cōtrariū. s. qd
p̄ca suos dñt tenere auctores. L. de pen.
sancim⁹. d̄ his q̄ si. ama. p̄re. c. q̄siuit. ad in-

ra q̄ in cōtrariū inducunt stat r̄sio ad. c. si
audieris. p qd glo. p̄sata se fundat dici pōt
multiplicat. p̄mo q̄ illud erat p̄ceptū le-
gis veteris et iudiciale: vt p̄s clare. Itā h̄e-
tur originalr. Deute. xij. et talia i lege no-
ua cessant: nisi d̄ nouo fuisset instituta. nec
legit noua institutio. Itā Ep̄an⁹ cui iscri-
bit ille rex. i decretis nō habuit facultates
iura gñalia cōdēdi. cū non fuerit Ro. pō.
eo maxime vbi de cōdēdi et morte iserēdis
disposit. vt p̄s i illo rex. q̄ pene ab ecclia nō
iponunt ne cleri. vlt mo. sniaz sanguinis. et
eo. ti. eos. li. vj. et de ecce. p̄cla. ex lris. vel
aliter dicas qd ille rex. nō loquit d̄ hereti-
cis s. de p̄dolatris: et ista crimina sūt diuer-
sa vt ex supiorib⁹ p̄s. Aliis etiā pōt dici qd
loquit q̄ndō oēs de ciuitate isicerēt illo cri-
mine. et si nō oēs: illd tñ tpe illo licere fiebat
stare p̄cepto dei q̄ dñs ē vite et mortis. pro
quo bon⁹ rex. i di. c. si nō l. et in. c. gaude-
m⁹. d̄ diuoz. vbi d̄ homicidio. Sāp̄son fie-
mētio. Ad aliā vero iura q̄ducit Archi. vlt
delz c. legi. r̄sides qd auctoritate dei illa fa-
cta fuerūt q̄ iscri⁹ auctoritatē occidēdi ispi-
rabat. vt in dicto. c. non licet ad. c. si vos.
dicendum est quod loquitur. quando au-
toritate iudicis illa sunt. vt patet in fine
eiusdē rex. vbi dicit diligētissimū rectores.
et. ad. c. ex cōicam⁹. s. catholici dicas qd
itelligit qm i casu licito bellū p̄tra eos mo-
ueret. et accēdere auctoritate supioris qui
hāc pcedere posset. als aut seq̄ret absur-
dū qd pro actu illicito et reprobato papa
cōcedere indulgētiā. q̄ tñ p ope charita-
tis sunt indulgētiā. iuxta not. p doct. c. qd
aut. de peni. et remis. p quo ē text⁹ eodē ti.
cū ex co. r̄s sanct⁹ Thomas. iij. sen. di. xj.
Stabit ergo i hoc p̄clo qd si ciuitas laba-
tur in heresim. tñ demū possit exuri et de-
strui. et nō alit. Itā sententiā firmat Bar.
in lege. aut facta. s. nō nunq̄. ff. de peni. i
crimine heresis. et in crimine lese maiesta-
tis. et alias vbiq̄q. filius punitur pro-
pter delictum patris et sic fuit factum de
Larrbagine. q̄ propter rebellionē passa ē

aratur: vt. ff. q. mo. usufructu. amit. l. si usu
fructus. Dicit etiam se vidisse sententia diffi
nitua. Imperatoris Henrici: qua dedit
contra ciuitates Brigie: que fuit sibi rebel
lis. in qua dicebat illam ciuitatem esse sub
iicienda aratro: qua pena postea ex mia re
lagauit: q. snia diffinitua est leg. vt. l. i. ff.
de legi. 2. in l. si. l. e. codem. 2. de re iudi. c. i.
causis. 2. ita fecit papa Bonifacius: q. pp
delicta quorundam templariorum totum ordinem
eorum destruxit: q. erant heretici. Hanc aut
sniaz nullus inferior a pncipe ferre poterit:
nec sine pncipis auctoritate hoc fieri pot.
fm q. late psequit Bar. in extraua. qm. 2.
idem sensu vno vbo Sali. i. l. j. l. d. sediti
in fi. Sz qm dicemur ciuitates committere he
reticis. vt. mo. pmissio puniat: dicas q. si oes
essent heretici vel maior pars: vt in l. qd. ma
ior. ff. ad muni. 2. hoc 2. Bar. in dicta ex
trauaga. qm in simili materia. 2. requirit qd
conueniat vt vniuersitas. ad hoc faciendum
vt pote cōicato cōsilio: als dicerent singu
li facere: 2. non vniuersitas. iuxta. nor. per
glo. l. si ex dolo. s. j. ff. de dolo. 2. l. aliud
s. refert. ff. de re. iu. neq. p hoc credas q.
pena corporali puniant innocentes p no
centibus: qd manifeste p p ea q. Bar. no. i.
di. s. nonnuq. 2. Sali. m. di. l. j. l. d. sedi
tio. Sz iuxta pdicta qro an punita vniuer
sitate de heresi mo. pmissio. censeant singu
lares puniti ad hoc vt ampli. puniri neq.
ant. Ad hoc rñdeo qd singulares nō eo mi
nus puniri poterūt si culpabiles in hoc d
licto reperiant. q. qd d. vniuersitas nō d
bent singuli: 2. ecōtra. ff. qd cuiusq. vni. l.
ficut. l. j. ff. de reg. iu. aliud. s. refert. facit:
ff. qd vi aut clā. l. semp. s. si in sepulchro.
Ad hāc decisionem faciunt no. p. Jo. mo.
2. Jo. an. i. c. felicitis. de pen. li. vi. i. fi. 2. per
Bar. in di. l. aut facta. s. nonnuq.

Questio. xxv.

Questio. xxv. superest nōnul
lis hereticorum predictorum obie
ctionibus 2. calūnijs rñdere. Di
cūt eni nemine ad xpi veritates

esse cogendum. verbo esse agendum. disputa
tione pugnandum. rōne vincendum. ne fictos
catholicos ecclesia habeat. 2. huiusmodi opinio
faret Aug. se fuisse cū cecitate infidelitatis
punitus tenebat. postmodum vero cū facies
suā ad veritatis lucem conuertit: cognouit
nequā vbi 2. auctoritatibus hāc cōfutari 2.
cōfundi sententia: quinimo 2. exēplis. Mā
2. ciuitas sua cū pmo tota esset in pres do
nati: ad vnitatem tandē catholica legū im
perialiū timore cōuersa est. quā tpe sua vi
dit ita pncipem pstatā detestari: vt in ea nū
q. fuisse crederet. Itē 2. alie mltie ciuitates
sibi nominatim cōmemorabant. vt in ipis
rebus agnosceret: etiā in hac causa recte i
telligi posse qd scriptū est: Da sapienti oc
casionem 2. sapientior erit. Decille i epla
ad Vincentiū donaristā. 2. habet trāsum
ptiue. xxij. q. vj. vides vt opinor. q. lter at
2. sacre scripture testimonio hoc idē pbe
cōsidera patrē familias suis suis pcepisse
cū ad inuitadū ad nuptias in vias 2. sepes
oes destinasset. quocūq. inueneritis inqt
bonos 2. malos cōpellite intrare. Legimur
quoq. pmo Saulū: postea Paulū ad vi
tate cognoscendā 2. tenendā magna violētia
xpi cogētis eē cōpulsū: qn poti. qd mi
rū ē ille q. pena corporis ad euāgelium coact.
itauit pl. illis oib. q. vbo tñ vocati sunt
i euāgelio laborauit 2. quē maior timor cō
pulsit ad charitatē: ei. pfecto charitas fo
ras mittit timorē. sz 2. circa idē aduersarij
pdicti obijciūt deū deuisse liberū arbitriū
2. iō nō debere hoīem cogi ad bonū: qd 2.
donat. Augu. obijciebat: cui 2. ipe rñder.
Attende 2. cōsidera q. non ideo voluntas
bona misericorditer impendit vt mala vo
luntas hoīs diligat. Mā q. nesciat nec dā
nari hominē nisi merito male voluntatis:
nec liberari nisi bonā habuerit voluntatē.
nō tñ iō q. diligūt male sue voluntati ipone
crudeles pmittere sunt. sed vbi pās dat 2. a
malo phibēdi 2. ad bonū cogēdi sūt. Mā
si voluntas mala semp. sue pmittere dā cēt libe
rari. qre Israelite recusantes 2. murmurā

tes tā duris flagellis a malo phibebant 2.
ad terrā pmissiois cōpellebant. vbi 2. sub
iūgit multa alia noui 2. veteris testamenti
euidētia testimonia habent trāsumptiue
xxij. q. iij. displicet. hoc ē p hōrū scola ap
tissime docet: q. eni nec natura ad virtutes
inclinant: nec in igneuos hnt aīos: vt vbo
rū doctrina duci queāt. qd pncipue bis pti
git q. assuetudine lōga malū habitū iduerūt
necesse ē q. si veluas qdā sub iugo ponere
2. legū austeritate coercēdos fore: vt pbs
docet. x. etbi. p hūc modū coacti recta ope
rātes vritū actib. assuefaciēdo: tādē i bo
nos viros euadūt. vt ipe dicit. x. etbi. 2.
eo eni q. multoties agit fm rōnē: in pmissio
forma rōnis i vi appetitiua: q. qdē in pmissio
nil aliud ē q. virt. moralis. vt Thob. ibidē
dicit. ad pdicta ē facit reg. xxij. q. vi. s. si.
Adhuc instāt aplos i sui fauore iduētes:
quos nō legimur violētia aliquos ad fides
cōpulsisse. nec a regib. terre ad hec auxilia
petisse. sz q. talia dicūt. vt inqt Aug. ad bo
nifaciū comitē. nō pñderāt aliud tūc fuisse
2. oīa suis quēre tēporib. q. n. tūc i xpm
crediderat ipator: q. p pietate 2. tra ipie
tate leges ferēdo fuit: tūc eni adhuc illō
pphetiū i plebat. Quare fremuerūt gētes
2. ppli meditari sūt i ania. Assiterūt reges
terre: 2. pncipes quēnerūt i vni aduersus
dñm 2. aduersus xpm ei. nōdū eni agebat
qd paulo post i eodē psalmo dī. Et nūc re
ges itelligit: crudimini q. iudicatis terrā.
Sernite dñō in timore: 2. egultate ei cū tre
more. xxij. q. iij. si ecclesia possit ē alr eoz
obicctio pstatari. alr eni cū his q. nunq. si
dei sacramētū suscepērūt ē agēdū. q. nō vi
sz pprii arbitrij. voluntate suadēdi sunt: vt
ad fidē quertant. vt. c. q. sincera: 2. c. de iu
dcis. xlv. di. 2. alr cū eis q. semel sacramētū
baptismi adepti sūt. q. ē si metu ad xpiani
tatē coacti fuissent a pncipio sicut factū est
tēporib. religiosissimū pncipis. Si scbuti
q. tā pstat cos sacramētis diuinis associa
tos: 2. baptismi sacramētū suscepisse 2. cri
smate vinctos eē: 2. corpis dñi cōstitisse pri

cipes: op. vt fides quā ē vi vel necessitate
susceperūt: tenere cogantur: ne nomē dñi
blasphemēt. 2. fides quā suscepērūt vilis 2.
cōreptibilis hēat: vt i di. c. d. iudeis. qd tñ
digimur d. cōuersis p vim: d. distinguimur:
reg. i. c. maiores. s. ut q. de bapti. Post
hec aut obijciūt q. pncipes res eoz cōcu
piscūt. 2. vt auferāt i eos seuiūt. Sz isti pel
simi iudaica supstiride obcecati sup quoz
oculos: vt ait aplūs: vltz hodie velamē il
lud moysi appositū manet: vt oculos hntes
nō videāt. nō attēdūt q. sūt p traria vitati
q. loquunt. Si eni pncipes pstat eoz valēt
bona: nequaq. mīaz pollicētes eos iuita
rēt ad penitētiā. Sz q. eoz salurē ex vice
rib. ficiūt: ē qd filio suo cōpetebat: dū tñ
conuertant liberalissime ipis relaxāt. nec
erubescūt heretici sua dicē: q. i hmoi erro
rē lapsi nil i suo dñō retinēt. vt i. c. quo ius.
vii. di. 2. c. qd aut. xxij. q. vii. Elamāt in
sup dicētes se uā crudelitātē i eos exerceri.
Sed his rñdet p illud Hiero. sup Eiaia.
Non ē crudelis q. crudelēs iugulat: sz cru
delis patētib. eē vt. Mā latro suspēsus pa
tibus: crudelē iudicē putat. xxij. q. v. Mā
est crudelis. De eni q. miserator 2. miseri
coris ē patēs 2. multū misericors. nō ideo
crudelis 2. rigid. 2. crud. reputat: q. dilu
uio gen. hūanū deleuit: 2. sup. Sodoma 2.
gomorra ignē 2. sulphur pluit. Egypcios
submersit i fluctib. Israelitaz cadauera
pstrauit i heremo. Dicit postremo: q. re
uersi ad pñiaz non recipiunt cū ecclesia pia
mater gremiū nō claudat redeūti. Quib.
rñdet p id qd scripsim. supra. q. xx. vbi la
tissime ptractauim. quō 2. qualr fuerit ab
heresi admittēdi sunt. friuolis ig. ipozū
pessimoz hoīm spretis q. rel iuris cōsura
cos ē exercēda. Alr eni rex fuit deo q. rex
ē. alr q. hō ē. Q. hō ē: fuit viuēdo fidelr:
q. rex ē: fuit leges p dēdo: iusta pncipites
2. cōtraria phibētes: ac vigore iuris i sce
leratos exercēdo. Et cū his breuē finē fa
cio. Ad laudē 2. glia Jesu xpi dñi nri: q. cū
pfe 2. spūscō viuūt 2. regnat in scla scloz.
Amen. Laus deo.

Incipit tractus de irregularitate. Editus p Gundissaluu de Villadiego. Sacri palacij apli auditorem.

Noniam irregularitatu materia clericis alijsq ecclasticis viris summe existit necessaria: mada to superi⁹ vrgere quorundā etiā amicos precib⁹ flagitantib⁹ dignū censui paucula quedā et utiliora de eadē materia his scriptis cōmendare.

Quia quē primo qro. Quid ē irregularitas? Dicendū q est nota siue impedimentū canonicū ex facto seu defectu pueniēs: qua quis phibet ad sacros ordines pmoueri et in eisdem ministrare. Vñ dicit irregularitas? Dicendū q ab in qd est sine et regula: q cōtra regulā iuris est: irregularis est natus: vel aliter pcedente tpe talis disposit⁹ vel q non pōt assumi ad ordines: vel in suspectis ministrare. Vñ qro vñ habuit ordiū irregularitas? Dicendū q a iure canonico q pbat ex diffinitione eiusdē in qua dī q ē impedimētus canonicus. Itē ad hoc facit. c. is q. de sena ex. li. vi. idēz Inno. in. c. ad audientia. de homi. et in. c. nisi cū pōem. de renūcia. s. p. sone. et ibi cōiter doc. nec obstat illa auctoritas veteri testamēti. Nō edificabis mihi tēplū: qz vir sanguinis es. Quia dīz itel ligi de morte illicita lata alicui. vt no. abb. in. c. ij. de vita et ho. cle. cōtra hoc in vltio dictu de morte illicita facit. q paul⁹ homicida fuit: nā i morte Stephani pthomartyris interfuit. tñ ad apostolatū fuit assumptus. Ad hoc dicendū q ex reuelatione et pmissiōe diuina fuit excusat⁹ et humilis effect⁹. ita no. specula. ti. delegatis. s. dispensatio. sentit ergo abb. ex pōctis: q homicida in casu nō licito iure diuino sit irregularis. ita tēz ipe i. c. sicut dignus de homicidio. S3 cōtrariū mihi vñ itaqz sit tenēda illa opinio Inno. q cōis ē. Et ad illā auctoritatē. nō edificabis et. Nōdeo q illa fuit

prefiguratio qdā eorū q in nouo testamēto fieri debebāt arguēdo a maiori. vt cū deus nō pmitteret tūc homicidā edificare domū tēpli. multo min⁹ i nouo testamēto pmitteret cōstruere corp⁹ et sanguinē xpī vel alia sacra tractare. ita tenet glo. c. j. de cōsc. di. j. qd p3. Nā in veteri testamēto. vt dicit ibi glo. multe homicidi fuerūt sacerdotes. Circa qd est cōsiderandū qd in veteri testamēto erant irregularitates tpa les non ppetue q certis dieb⁹ excludēbāt extra castra. et qñ qstangebat morticinū et alia hmoi. vna tñ erat ppetua. s. qd sūm⁹ sacerdos debebat hñe vnicā et nō repudia tā ita no. Inno. c. nisi. cū pñdē. s. persone de renūciatione. et ibi hosti. S3 cōtrariūz credo imo qd in veteri testamēto erat multe irregularitates ppetue de qb⁹ leui. xxi. vbi dicit rex. Nō de semine tuo q habuerit maculā non offeret panes deo suo. nec accedet ad ministeriū eius. si cecus fuerit si claudus vel paruo vel grādi vel torto naso. si fracto pede si manu si gibus si lipis si albuginē hñs in oculo si iugez scabies si impetiginē in corpore vel carnosus. oisq habuerit maculā de semine aarō non accedet offerre hostias dño nec panes dō suo. Ex qua auctoritate manifeste liq̃t multas adhuc esse irregularitates in lege veteri q in nouo testamēto nō sunt. supposito tñ q aliq d pdictis litaliter assumpte methaphorice impediāt ordinē siue pmotiones in nouo testamēto. oēs tñ p̃dicte assumptemethaphorice impediūt. vt di. rex. no. in. c. hinc et enī. xlii. di. vbi ponunt methaphorice oēs p̃dicte irre. Et si dicat q ē rō qre in veteri testamēto stricti⁹ obseruabatur qd sacerdotes non eēt corpore vicia et qz in nouo obseruaf. Dicendū. quortuplex ē rō. Prima q sacerdotes veteris testamēti ponebant vt incitarent populus illū proteruū et p̃uinacē ad dei cultū. si igitur illi viderent sacerdotes contēnendos facile cōtēnerēt dei cultū. Alia rō qz sacrificia veteris legis nō habebāt virtutē expiā

di vel pficiendi propter circūcisionē. Nā vt ait apls hebre. r. Impossibile ē sanguinē taurorū: aut hyrcorū auferre peccata. cū ergo hec mysteria non haberent in se reuerentiā debebant honorari ex q̃litate ministrorū q rōnes cessant in sacrificijs noue legis q ex seipis sacratissima sunt purgatorū cūctarū p̃ragonū. vt dicit rex. in. c. vñ de cohabitatione clericorū et mulieri p̃dictas duas rōnes ponit eps abulēsis leuitici. xxi. Quero ex qbus causis irregularitas. Dicendū q aliquando prouenit ex delicto: qñqz ex defectu. Et delictorū vt in excoicatio: vel suspēso vel interdicto celebrāte de quo p totū ti. de clerico excoi. et in. c. j. de re iudi. li. vi. et in. c. j. de sen. excoi. li. vi. Itē de celebrāte tpe interdicti: p̃termiffa iuris obseruatiā: de q in. c. alma mater. de sen. excoi. li. vi. de quo ē rex. in. c. is q. s. fi. co. ti. tradit p Inno. et doctores in. c. tāta: de excessib⁹ p̃latorū. Itē percussorū: vt i toto ti. de homi. et de clerico percussore. Itē d simoniaco in ordine: vt in. c. tāta de simonia. Itē in clerico p saltū p̃moro. vt p totū ti. de clerico p saltū. Itē in crimie notorio: vt in. c. fi. de tēporib⁹ ordinandorū. nota p glo. et docto. in. c. ex tenore co. ti. Et defectu vō causat multipliciter: p̃mo ex defectu nataliū: illegitimi enī sunt irregulares de quo habet. lvi. di. p totū de filiis p̃sbyterorū p totū. Itē ppter defectū vel deformitatē mēbroz: vt in toto ti. de corpore vicia. et in. c. ij. de clerico egrotāte. Itē ppter defectū sacrū: vt in bigamia in. c. d. bitū de bigamis: et per totas distinc. xxi. Itē phibet ordinari percussus lepra d quo habet de clerico egrotāte p totū: et vij. q. j. p totū. Itē ē irregularis areptici⁹ vel morbo caduco grauāt⁹: vt in. c. maritū: et in. c. ziung. xxiij. di. Itē ē irregularis infamis infamia iuris: de quo vide singularē rex. i. c. q in aliquo. li. di. ij. et q. iij. s. hic colligit Itē infamia facti et reddit qñ irregulares vt in. c. ops de accusationib⁹: et de hac materia vide opti. rex. in di. c. q in aliquo: et in

c. nō cōfdat. l. di. in quib⁹ plene de irregularitate dīponit. Et gñalr irregularitates dñr oēs illi q sine dispensatione phibent ordinari. vt no. Inno. in. c. nisi cū p̃dem d renūciatione. s. persone: et ibi sequit hosti. Nūc vō de singulis p̃dictorū in p̃iculari exordiri licet.

Et p̃mo de excoicato ministrāte: circa quā ē distinguendū: qz aut ē excoicat⁹ excoicatione minoris: aut maioris. Si minori lz celebrās peccet: nulli⁹ tñ notā irregularitatis incurrit: vt in. c. si celebrat de clerico excoi. mi. Si vō maioris: aut scit se eē excoicatū: vel scire dīz: aut nescit. Primo casu irregularis ē: si facit aliquē actū suo ordine reseruātū. Notādū est enī iuxta hoc q tūc demum excoicat⁹ interdict⁹ vel suspensus excotractione diuinorū incurrit irregularitātē: si administrat aliqd officiū p̃tinentis ad certū ordinē. vt ē rex. in. c. j. de clerico excoi. mini. et ibi tenet docto. facit enī rex. in. c. j. de re iudi. li. vi. et in tale quō illd officiū p̃tinet ad aliquē ordi. d iure et cōsuetudine: si enī pertineret d iure ad certū ordinē: de consuetudine tñ expediret p nōn ordinatos in illo ordine: vt est dicere eplam sine apparato: vel dicere rñsum in choro vel ministrare in altari p̃sbytero celebranti exercēs hmoi act⁹ excoi. suspensus vñ interdict⁹ nō incurreret irregularitātē: ita no. Inno. in. c. tāta de excessib⁹ p̃latorū: quēz sequunt cōit docto. ita tēz Jo an. in. c. j. de re iudi. li. vi. Et qbus infert q excoicat⁹ vel suspensus benedicēs mēsam non ē irregularis: qz illud officiū nō ē reseruātū de iur certo ordini. Infert etiā q nēdū ordinari in sacris ordinib⁹ possunt incurrere irregularitātē: s3 etiā in minorib⁹ cōstituti ministrādo in ordine suo mō p̃dicto p quo est rex. in di. c. ij. de clerico excoi. et in. c. clerici co. ti. Infert etiā q nullū hñs ordinē celebrans: mō p̃dicto incurrit irregularitātē: et sic moniales qñtūqz excoicate interdictē vel suspēse exerceāt diuinā offi

Tractatus.

cia: etiam principaliter officiales in choro: ut illa quod dicit capitulum vel orationem incurrat irregularitatem. Iohannes dico si hoc faciat tempore interdicti probat hoc per predicta quod per irregularitatem contrahenda requiritur quod quis ministret in suo ordine. iste vero (ut liquet per) nullum ordinem habebat. Iohannes dico in alijs laicis: isti vero si in apparatu exerceant aliqui actus reservatum certo ordini non debent ordinari. ut in c. de clerico non ordinato mi. non ex alio capite: quod excoicari celebraverunt. sed quod hec gesserunt non ordinati. ita non. Calderinus in tractatu de ecclesiastico interdicto. et frater cise in c. si celebrat de cleri. ex. mi. Idem pro mo premissis principio redeo ad illud quod excoicari maiori excoicatione quod scit vel scire debet se esse excoicatum si celebrat vel agit in officio sicut prius: incurrit irregularitatem: ut in c. aplice. de de. ex. mi. Dicit vel scire debet si enim nescit: ignorantia tamen est crassa et supina non excusat: ut in di. c. apolice. Et quo infertur quod si clericus scitatur per iudicem ecclesiasticum ex titerit contumax: demum absens et ignorans fuit excoicatus post hoc celebravit: ignorantia non excusabit eum ab irregularitate: debuit enim cogitare istud evenire: ita not. Lapus quem sequitur De. de ancha. in c. quod cum etis de coel. pre. li. vi. quod non. Item adverte dum quod de crassa ignorantia si iste per famam cognovit se esse excoicatum et non credens ingessit se celebrationi divinum. per quo est rex. i. c. illud de cleri. ex. mi. quod ego intelligerem quod illa fama esset aliquot administrata: aliter autem non de crassa fama: sed vanavorum populi: que audienda non est: ut in c. osius. de elec. et in l. decurionum. L. de penis per ea. quod non. Bar. in l. de minore. S. tormero. ff. de questionibus et ab. in c. veniens. infra de testi. et quod dictus est de fama. preceat etiam in assertionem multorum: nam eis credendum est quod non. abb. i. di. c. illud. pro quo est rex. no. in c. unico de cleri. per sal. pro mo. Iohannes credere de dicto vni. si ille est amicus excoicari: de quo non sit verisimile quod eum fallat: per hoc facit glo. no. i. de causam de elec. Iohannes dicere: si est probus vir isque

Secundus.

denunciat: non enim cuilibet referenti est credendum: ut in l. i. ff. de cu falso tutore: no. glo. in c. ij. de coitu. super pro. et glo. in c. cupientes in pn. in ver. certa notitia de electione. li. vi. Quod limita dum ista denuncias dicat se vidisse. secus si dicat se ab alio audivisse: ita determinat Bar. in l. quodem de decens. S. ff. de admi. tuto. Item limita hic si iste denunciationis sue redit causam et requiritur per denunciatum informat explicitum cum de eadem: secundum si talis rationem non reddit vel si reddat requisitus non explicat per quo faciunt notata per Sali. in l. si fundum. L. de rei venditione. Si vero ignoravit et fuit ignorantia probabilis tunc curat irregularitatem ut dicit c. aplice. Sed quod si ante excoicatum non celebras sed audies divina incurrat irregularitatem in hoc distinguendum est: quod aut audit autorizando: puta cum sit excoicatus facit coram se celebrari: ut faciunt quodam. et tunc incurrit irregularitatem per rex. in di. c. illud. ad finem. de cleri. excoi. mi. et per glo. in c. archiepiscopo. de pui. Aut aliter simpliciter audit divina: et tunc supposito quod ille peccat mortaliter: quia non debet ingerere aliorum coitionem et usurpare communionem sibi interdictam. ut in c. illud. iam allegato: non tamen incurrit irregularitatem. ita determinat Iohannes. an. quem sequitur abb. i. di. c. illud. Excoicari autem qui perturbant divinum officium: itaque requisiti celebrantibus nolunt egrediri inde violenter eijci. et iniicientes ponere manus violentas in eos: etiam si tales sint clerici excoicari non incurrit excoicationem. de qua i. c. si quis suadere. xvij. q. iij. per quo est rex. in c. veniens. de sen. ex. imo si tales excoicati perfidia existentes impediant missam solemnia: ne celebrentur pro eo quod de ecclesia existunt nolunt incurrunt sententiam excoicationis: a qua non nisi per Roma. ponti. absolui possunt. ut in cle. grauis de sen. Sed celebrantes coram talibus si sunt exempti incurrunt hanc penam. si quis eis est interdictus ingressus ecclesie: ut in c. eporum de pui. li. vi. ita si postea celebrant incurrit irregularitatem. ut in c. is cui. de sen. ex. li. vi. Si vero

De

Irregularitatem. Fo. xxvj.

tales celebrantes non sunt exempti in hoc fuerunt opiniones. nam quodam tenuerunt quod etiam per dicta pena in eis locum habeat: et hoc tenuit glo. in di. c. eporum. et in di. c. is qui de sen. ex. li. vi. Sed Iohannes. an. in novel. et Domini. in di. c. eporum tenet opinionem contrariam: imo quod illud sit speciale in exemptis: quod de illis loquitur ille titulus de pui. et rex. dicto. c. eporum. non ergo pena illa debet extendi ad non exemptos per regulam in penis de re. in. li. vi. Nec obstat verbum quod tunc quod posuit in di. c. eporum per quod videtur innuere quod etiam non exempti comprehendantur in illa dispositione: nam ponit illud ut facit gradum respectu exemptorum ut supremo gradu: non tamen respectu non exemptorum: sed enim exempti maiori exceptio: et minori finem ea quod tradit glo. in cle. antedictes de sta. regu. Et ne mirandum quod contra exemptos accipitur: hoc statuit formam ille puniendi sunt: ex quo maiori privilegio in signum delinquere non erubuerunt. Item illi qui per cliviores sunt ad huiusmodi perpetradi sperantes impugnatam propter sua privilegia: equum fuit ut speciali pena eorum audacia compelleretur. ar. c. admonere. xxij. q. i.

De suspensione.

Item secundum vices de suspensio an ille celebrans sit irregularis: hoc est distinguendum quia aut suspensus est suspensione minori quod. l. tantum a perceptione sacramentorum separatur ut est excoicatus excoicatione minori et talis celebrans non incurrit irregularitatem ut in dicto. c. si celebrat: etiam si ab hoc illa minor suspensio fuisset inflata ut si iudex per tulisset in aliquem finem excoicationis minorem: quod et si non sit in consuetudine possit tamen fieri de iure: ut in c. cum geltruda. li. q. iij. aut est suspensus maiori suspensione et distinguendum: quod aut ab hoc aut a iure: si ab homine irregularis est: quod minus agit cum lege quam cum ministro legis. ut in l. celsus. ff. de arbi. itaque quod eo casu quo quis est suspensus a iure propter defectum si suspensus ab hoc etiam si ex prima iuris suspensione ingerendo se administrationi divinum: iste non incurrit

irregularitatem incurrit eam si fuit ab hoc suspensus: ita not. glo. in c. ij. de rpe. or. li. vi. quod intelligit si ille intendat novam suspensionis finem proferre per ea quod infra dicam. Aut est suspensus a iure maiori suspensione et tunc aut propter delictum: aut propter defectum: aut propter infamiam. Si propter delictum incurrit irregularitatem ut in c. de re. in. li. vi. et i. c. de sen. ex. eo. li. Aut propter defectum: puta illegitimitatis vel huiusmodi: et tunc celebrans non incurrit irregularitatem: quod nullo iure recipit hoc expressum: ut in c. is qui de sen. li. vi. Aut propter infamiam: ut sunt illi qui primo propter crimina notoria prohibentur: ut in di. c. si de rpe. or. et tunc celebrantes non incurrit irregularitatem: quod hoc nullo iure cauetur: predictam distinctionem ponit Iohannes. in di. c. si celebrat: ubi addit: quod suspensus a confessionibus non incurrit irregularitatem. Adhuc tamen adverte: quod si suspensus a iure iudex suspensus in dubio non presumitur suspensus ab hoc. presumitur enim quod iudex nolit exequi penam iuris non autem novam suspensionem infligere. ita tenet Antiochus. et abb. in c. ex tuar. de privilegiis. Et ex his inferat ad unum: quod si primus an etate legitima ministret in ordine suscepto: non incurrit irregularitatem: quod est suspensus propter defectum l. etatis ita not. Iohannes. de scilicet geor. quem sequitur Dominicus in c. eos de rpe. or. li. vi. et etiam frater cise in dicto. c. si celebrat. Et quo posset inferri: quod si primus an etate legitimam celebravit non indiget dispensatione. scilicet apo. sed a suo curato poterit absolvi ex eo quod contra iuris prohibitionem celebravit an etate legitima: et sic peccat mortaliter. Ad hoc tamen posset an legitima etate sine peccato de cetero celebrare: requirit dispensatio pape finem glo. in cle. generalis de eta. et q. li. quod sic debet intelligi: adverte tamen legitima etate ad ulterius celebrandum non requirit superioris dispensatio cum suspensio tamen intelligatur a iure usque ad legitimam etatem: ut est rex. i. c. vel non est copos de rpe. or. Et predicta maxime procedunt tenendo illam opinionem quod est cois doctorum in di. c. vel non est copos quod primus an etate legitima non

Tractatus.

est ipso iure suspensus: si venier suspensio
et predicta sunt valde notanda. **C**ontrariū
huius est determinatum per quandā extra
vagantē. **P**rius. ij. imo quod incurrit irregulari-
tatem cuius dispensatio pape reservat. **I**dem
est in eo quod promouet ut extra tempora a iure sta-
tuta: vel absque istis dimissorijs promouet ab
episcopo suo: omnes isti sunt iure suspensi:
et si huiusmodi suspensione durare ingesserint
se diuinis iuribus irregularitatem: ut dispo-
nit in di. extra. q. incipit. cum ex scriptis or-
dinis. **E**x istis etiam infero quod si quis incurrit ir-
regularitatem quamvis de iure ipsa irregulari-
tas inducat suspensionem quandoque: ut i. c. j. de
re iudi. li. vj. si tamen celebrat soluto porci vin-
culo excommunicationis vel suspensionis per quod
incurrit irregularitatem: manente tamen irregu-
laritate: non ex hoc incurrit irregularitatem
Non est: quia suspensus est per irregularitates
quod est defectus: quod non tamen delictum quod probat
textus in di. c. si celebrat: et hoc est notandum. **E**t
ex hoc etiam inferri possit: quod si contritus de pec-
cato decessit irregularis supposito quod non
dum obrinuerit absolutionem a tali irregu-
laritate non minus ad supernam patriam qualibet
quod defectus est ut predictum non delictum. **E**x
predictis infero ad quoniam quotidianam. an cleri-
cus notorius fornicator celebrans incurrat
irregularitatem. **I**nnocentius. 13 in. c. si celebrat quod
non: quia non est a canone directe suspensus.
Sed tamen prohibet alijs ne ab eo audiant diuina
ut in. c. v. de cohi. cleri. et muli. et idem 13 i. c.
sicut eo. 11. et in. c. tunc de excess. prela. **S**ed
hosti. contrariū in di. c. si celebrat. et Jo. an.
contrariū i. c. j. de re. iudi. li. vj. et in. c. j. plato.
abb. i. di. c. si celebrat dicit quod tota difficul-
tas istius questionis stat in videndo an sint isti di-
recte vel indirecte suspensi: si ipse determi-
nat quod in di. c. v. de. dicendo istum incurrit
irregularitatem: ne dum enim est prohibitus: alijs
ne ab ipso notorio fornicario audiant diuina
et etiam ipse fornicatoribus est dicere prohibi-
tum inflicta ne celebrat: ut per per textum in. c. pref-
hec. ij. di. **S**ed do. an. 13 opinionem contra-
riam in di. c. si celebrat. dans rationem suppo-

Secundus.

sito enim quod ista sit directa suspensio. non tamen est
inflicta propter delictum. sed per infamiam
quod per: nam non potest delictum fornicatio-
nis: si qualitas puta notorietas: sicut ergo
supra diximus in alijs criminibus notorijs
quod cum per infamiam cessat inflicta suspensio
non inferit irregularitatem celebranti: ita erit
dicendum in hac suspensione. **S**ed predictis ob-
uiare videtur. c. si quis sit presbyter. lxxij. di. vbi dicitur
quod istis est interdictus ingressus ecclesie ergo
celebrantes irregularitatem incurrit. per
c. is cui. de sen. ex. li. vj. et idem tenenda est ab-
batis opinio. et hanc etiam 13 Innocentius. in. c. tunc
de excess. prela. et in. c. cum medicinalis: de
sen. li. vj. **Q**uod intellige antequam concubinas
dimittat: nam sic loquitur textus in di. c. si quis sunt
presbyteri: supposito quod prius agant non po-
terunt celebrare sine dispensatione pape
propter impedimentum quod manet quousque
dispensatio fuerit adhibita: per hoc est textus.
i. c. si. de ipso. ordi. et expressus textus in. c. per-
uenit. l. di. ita no. hosti. in. c. si. de cohi. cle-
ri. et muli. et speculator. 11. de lega. 2. dispen-
satio. ver. item quod dicimus. **S**ed quod iuxta
predicta an excommunicatus vel suspensus dicens
horas extra ecclesiam officiando ante populum:
puta in nauis: vel i. egit: vel alibi sit irregu-
laris: intelligo quod si officiabat principaliter: di-
cendum est quod sic: ut in. c. cedendum de 2se.
di. j. **S**ecus si iste principaliter officians dicit
horas cum vno vel duobus vel pluribus so-
cijs officiando: tunc laudabiliter agit: si sup-
ponit verba illa que a solo sacerdote dici solent
s. **D**icit vobiscum. ita no. specul. in ti. de le. 2.
dispensatio. v. quod excommunicatus. **A**d vnam tamen
aduerte quod solum quis incurrit irregularitatem
si excommunicatus quis celebrat vel suspensus: vel
agat actum reservatum certo ordini vbi
dictum est. **S**ecus ergo si exerceat iurisdic-
tionalia: puta quod excommunicat vel absoluit. ita no.
Innocentius. in. c. tanta. de excess. prela. quod intel-
lige si absoluit sine ecclesie solennitate. s. psal-
mo penitentiali: oratione officiali. ut in. c.
a nobis: de sen. ex. **C**um enim talis abso-
lutio sit ordinis sacerdotalis: excommunicat vel

De

Irregularita. fo. lxxij.

suspensus ea exercens vel quis alio tempore
interdicti: efficit irregularis. ita 13 abbas
in. c. tunc pallegato: et hoc multum nota: quia
multi clerici in hoc errant: absolutes cum
predicta solennitate excommunicatos tpe interdicti.
Item etiam quod interdictus celebrans est ir-
regularis: hoc indistincte tenendum
est per di. c. is cui. in princ. de sen. ex. li. vj. 13
abbas in di. c. tunc. **E**xclusus est etiam ne dum
a celebratione: si etiam ab auditione diuino
rum et a perceptione sacramentorum: ut est textus.
in. c. si finia. de sen. ex. li. vj.
Item est etiam quod celebrans tpe inter-
dicti: pretermissa iuris obseruatione in-
currit irregularitatem. **I**uxta hoc quod videtur
administratio sacramentorum sit prohibita te-
pore interdicti. **E**t est dicendum quod olim co-
cedebant baptismum paruulorum: et prius mo-
rientium tamen. de quibus in. c. non est vobis: de spō-
sa. **I**tem viaticum et prius de cedentibus: ut in. c. q.
in te. de pe. et remi. hodie tamen prius est permessa
tpe interdicti: etiam sanis: ut in. c. alma ma.
de sen. ex. li. vj. in princ. **I**tem sacramentum co-
firmationis: ut in. c. qm: de sen. ex. li. vj. vbi
dicit textus: quod baptismus et confirmatio ne dum
paruulis sed adultis conferri possunt. **I**tem
chrismatis consecratio: ut ibi. **D**e ordinibus
tamen dubitatur an possint conferri illo tpe. **I**nnocentius.
in di. c. non est vobis: 13 quod clericis permittitur
est ordines recipe: laicis vero non: ratio diuersi-
tatis: quia clerici non censentur interdicti: laici
vero sic: si ista officia non preceunt cum interdicto
loco: non censentur persone interdictae: ut in. c.
si finia: de sen. ex. in primo abbas illud in-
distinere 13 clericos et laicos de loco inter-
dicto posse ordinari etiam i loco interdicto
Nam cum permittatur tpe interdicti celebra-
tio diuinorum certo modo: et administratio
dictorum sacramentorum de per ordinatos ex-
erceri. per consequens videtur permittitur
quod illi possint ordinari ut illa administrent:
ar. optimū in di. c. qm. de sen. ex. restat er-
go quod omnia sacramenta tpe interdicti poterunt
administrari: excepta extrema unctione.
Item excepta eucharistia: quod si infirmis

concedi valeat ut in di. c. quod in te: et cum cam-
panella et alia consuetudine solennitate: ut not.
Albericus in tractatu de ecclesiastico inter-
dicto. non tamen sic erit sanis: eis enim preferri non
poterit. **Q**uero tamen circa celebrationem diui-
norum officiorum videtur sint permittitur tpe interdi-
cti: et qualiter. **I**uxta hoc dicendum quod olim
missa celebratio non erat permittitur: sed per eu-
charistiam ne per infirmos decesset permittitur
existit quod semel i hebdomada missa celebra-
retur ut i. c. permittitur: de sen. ex. et ex illo textu
colligitur quod eucharistia de renouari quilibet se-
ptimana. **I**tem colligitur quod de talis prouidere sa-
cerdos quod non desit eucharistia per infirmis
in sacrario. per quo etiam facit textus in. c. offici-
um. de offi. archiepiscopi presbyteri. vbi non tamen vna
consecrata sed plures de ponere in sacrario:
ante tamen quantitate parrochie: et multitudie
infirmorum: ut dicit Jo. an. in di. c. permittitur
Circa alias vero canonicas horas erat per-
missum quod bini simul vel tres clerici in co-
uentualibus ecclesijs voce submissa possent
suas horas dicere: ita ut legere videant po-
tius quam cantare: ut est textus in. c. quod in te. de
peni. et remi. **H**odie tamen est inductum iure no-
uo: ut missa et alia diuina. i. officia quod prius ce-
lebrant: celebrent tpe interdicti. **E**t in hac
tamen obseruatione. si ianuis clausis non pulsa-
tis campanis: interdictis et excommunicatis exclu-
sis: voce tamen submissa: ita quod exterius audiri
non possit: de quo est textus in di. c. alma ma.
s. adiungimus de sen. ex. li. vj. **A**duerte tamen quod
predicta celebratio non est permittitur cum ecclesia
seminis vel sanguinis effusione est polluta:
per eo facit no. glo. in. c. tuar de peni. ex quo
sequitur quod durante tali pollutione etiam in illis
festiuitatibus exceptis non debet celebrari. **E**t i-
tem permittitur sunt vera vel obseruanda: quod si
aliquod horum pretermittatur violari censet in-
terdictum. ita no. Jo. an. in di. c. alma. i. no-
uella. **E**t quo infero valde reprehensibiles esse
quosdam in tpe interdicti pulsari faciunt cam-
panam cum in missa celebrat hostia salutaris:
Nam illa est quod prius missa: non ergo ad illam
de pulsari campana ut predictum est. sicut nec ad

Tractatus.

missas: qz qz iuris est de toto: quo ad totū est de parte quo ad partē: vt in l. q. de toto ff. de re iudi. et in c. pastoralis. §. Jte cuz totū negociū de offi. dele. Inferi etiā violatoris esse interdicti illos q. perforat portas ecclesie vel modicu casaperiūt cū corp^o xpi i missa eleuat. vt ab extra a laicis videatur tpe interdicti: illi enī sunt violatores i terdicti p pōicta: qz illa ps qdā est. misse p quo optime facit cle. in pn. de sen. ex. Et quo etiā inferi qz tpe iterdicti pulsari possit cāpana ad Aue maria cū illa non sit de horis canonicis. Jte etiā ad sermonē poterit pulsari rōne pōicta. Jte etiā cū predicatio populo sit interdicto pmissa: qz est antecedēs ad ipm. s. pulsari cāpanā vt i. l. ad legatū: et in l. ad rem mobilē. ff. de pcur. et in c. in causis de elec. Et hec duo de Aue maria et de sermone et al. in tractatu de ecclesiastico interdicto. Pōicta tñ q. dicta sunt: rā circa administrationē sacramentorū qz circa celebrationē diuinorū officiorū tpe iterdicti: hñt locū i cessatiōe a diuinis: si illa sit gñalis facit ad hoc. c. nō est vobis de spō. q. ter. de cessatione loquit pbat reg. i. cle. j. de sen. ex. Qd dñi tñ de celebratione diuinorū: vt possit fieri cū pōicta obseruatione tpe interdicti hñt locū si interdictum sit gñale qd est qñ loc^o vel villa vel ciuitas interdicta. vt est reg. in c. cū p. tibus de verbo. signi. sec^o ergo si interdictū sit spāle: vt cū ipa ecclesia est interdicta: Jde si oēs ecclesie loci sint interdicte et hoc vltimū ē no. ita et al. in tractatu d ecclesiastico interdicto. p hoc facit reg. in di. c. alma mater: q. d interdicto gñali loquit. Et qd dico de interdicto spāli pcedit in spāli cessatiōe a diuinis cū a iure eqparent. ita no. hñc. s. separationē. Jo. an. in c. si canonicus de offi. ordi. li. vi. i nouel. facit etiā reg. in di. cle. j. de sen. ex. q. loquitur de gñalibus cessationib^o. Sz circa pmissa dubitat d q. stione cotidiana nunqd tpe interdicti vel cessationis gñalis possint clerici extra ecclesiam i camera. s. recitare horas suas cū

Secundus.

socio: sepe occurrit in scolaribus clericis: hoc in c. qd in te. de pe. et remi. vt innuere qz sic. dicit enī sup verbo i cōuēntialib^o pōitio. in illo reg. qz ex illo verbo innuit non licere in capella dicere horas cū socio itra ecclesia: ergo a contrario sensu i camera poterit eas dicere cū socio. ar. c. nōne d psum et c. q. lis. xxv. di. Sz salua correctiōe ego tenerē contrariū: nā vt pōictū ē: olim non licebat binos clericos dicere horas suas: qd apparet: nā ad hoc fuit nouū pūilegiū cōcessus clericis: vt in ecclesijs cōuēntialib^o hoc possent: vt in di. c. qd in te. et ibi tenent doctores signant Jo. an. et si tu velis dicere: qz extra ecclesiam non erat p. hibitū. sed tñ intra ecclesiā: vt sentit hoc hosti. in dicta argumētatione: a cōtrario sensu dicendum ē qd hic nō pcedit tñ qz nullo iure videt pmissus vel reperit ex pmissis: tñ etiā qz disponit a rōne qd circa celebrationē esset maior pmissio extra ecclesiam qz in ecclesia: cū ecclesia sit dom^o ofonis p. magine cū ad horas dicendas ille loc^o sit deputat^o p quo ē bon^o reg. i. c. si. reg. di. Jte qz p. hibita ē celebratio tpe iterdicti: q. ergo dicit illud cē pmissum d illud p. bare: et ex hoc clare p. rñsso ad illud motiū hosti. et hoc forte cōsiderauerūt Jo. an. et frā. q. recitauerūt illud dictū hosti. qñtū ad p. mā partē dicētis qz intra ecclesiā nō poterat in capella cleric^o dicere horas cū socio. illā tñ secūdā partē d extra ecclesiā obmiserūt tanqz d eo dubitantes et forte ea nō credētes: ex qb^o cōcluderem qz extra ecclesiā puta i camera nō poterūt duo simul dicere horas: sz vn^o tñ. Nota tñ multū illud qd pōictū ē: qd nec extra ecclesiā: in aliq. capella min^o. ergo i claustro ecclesie hoc licebit: vel in aliq. claustri capella: vt nōnunqz aliq. faciūt: et male qd pbat Nā ista pmissio ē in ecclesia: vt in di. c. qd in te. et in di. c. alma. claustruz tñ et ei^o capelle nō sunt in ecclesia sz extra. vt ē reg. in c. si ciuitas de sen. ex. li. vi. facit etiā qd not. Jo. de imo. i cle. si dñm de reli. et vene. sancto: Jn q. tuor tñ festiuitatib^o. s. in Mariuitate

De

Irregularitate. §. c. xxxiij.

dñi. In festo resurrectionis. Pēthecostes Assumptionis virginis gloriose: de qb^o i c. alma. §. in festiuitatib^o licitū ē ianuis apertis pullatis cāpanis: voce alta excoicatis et interdictis exclusis celebrare diuina: vt in di. §. in festiuitatib^o. Jde dicēdū hodie in festiuitate corporis xpi cū suis octauis vt in bula Eugenij cōtinet. Circa tñ istas solēnitates occurrit dubitatio: an i eis possit corp^o xpi ministrari sanis: ad qd rñdet qd nō: nā tñ celebratio diuinorū illis dieb^o ē pmissa: nō tñ sanorū cōicatio: et cū maneant dictis dieb^o interdictū nō d. 3. viter^o violari quā repiat dispositū. cū ergo hic nō reperiat pmissum nō erit admittēdum ita no. Jo. an. in di. §. in festiuitatib^o in nouella. vt colligit in di. c. qd in te. Dubitat etiā: an in pōictis festiuitatib^o possit pcedi ecclesiastica sepultura: et glo. in cle. j. d sepultu. tenuit qd nō. Cōtrarium tenuit al. in tractatu de ecclesiastico interdicto. Sed opinionem. glo. tenent fran. et Jo. de imola in di. cle. de sepulturis. Jte in di. §. in festiuitatibus nec alibi hoc reperit pmissum. Et qd magis ē supposito quod mortuus extra ecclesiam sepeliatur non poterit p eo dici officium intra ecclesiam: quia censet accessorium ad sepulturam: cum ergo sepultura sit p. hibita vt dictum est: ergo et officium qd est accessorium ita determinat Jo. de imo. i di. cle. j. Est ergo magna dubitatio: an in pōictis festiuitatib^o pōt dici completorium in secundis vespis: et glo. i c. alma. tenuit qd nō: quia in p. mis vespis inchoat officium: et terminat in secundis. Sed qdam tenuerunt p. trarium tñ ē ab illi^o celebratione cessari. Dñi tamen est qd si nō cesset p. p. cursum opinionū pōt excusari q. bñdī cōplectozium celebrauerit qd non debet adire ad apo. s. p dispē satione: sz legatus poterit cū eo dispē satione: sz legatus poterit cū eo dispē satione: ita no. Jo. an. in di. c. alma in nouella. Sz ibi dñi^o et posse completorium celebrari. qz in dieb^o festiuitatū pōictarum pmittuntur hore: quia illud est illius diei. C. his

pmo pncipio suppositis a pncipale qñtū s. an celebrans in loco interdicto incurrit irregularitatē. Dicendū qd si scient hoc facit nō incurrit vt no. in c. is q. de sen. ex. li. vi. Jdem dico si ignoranter ignorantia crassa aut supina cū quo ad irregularitatē p. trahendam ista eqparent: vt in c. aplice de cleri. ex. mi. istud no. glo. in di. c. is q. in §. si. Et intellige crassam et supinam ignorantia cē mō q. supradictū: quo ad irregularitatē p. trahendā de excoicatione ageret: hoc tñ ita sane ē intelligendū si iste durante interdicto p. p. obseruationē pōictā ad ministrat aliqd officiū certo ordini referuatū de iure vel de p. suetudine: et intelligo eo mō quo dixi supra cū de excoicatione celebrare ageret. Ultra hoc ē dicēdū pōictā penā irregularitatis hñt locū in cpo vel i alio clerico q. facit corā se celebrari tanqz auctoritate p. stas: ita no. Jnno. quē sequitur cōis opinio docto. in c. rāta de excoic. p. la. Dicit etiā abb. ibi vnū valde notabile: qz si cps vel ali^o pōies interest celebratio ni ille vt auctoritatē p. stare: ad qd possit induci id qd no. ipse et pbat reg. in c. l. f. de excoic. pla. et hoc nota qd valet ad multa. Et poteris idē dicere p rōne i co: q. cū sit suspēsus vel excoicat^o maiore excoicatione facit corā se celebrari. I. posito qz nō faciat interest celebrationi: et si ē cps vel ali^o pōies Alij autē audiētes diuinū officiū tpe interdicti nō incurrūt irregularitatē peccāt tñ qz faciūt qd a iure eis vetitum ē: ita no: hosti. i di. c. rāta. Ultra pōicta aut violās iterdictū mō pōicto efficit irregularis: vt in c. j. de postu. pla. Jtem nō pōt exercere ea q. sunt iurisdictionis nec iudicare nec excoicare vel interdicare: vel collationes beneficiorū facere. vt pbat reg. in di. c. rāta: Rationē dat ibi abbas qz cum iste ex irregularitate sit suspēsus ab officio iurisdictionali nō pōt exercere illud: ad qd induco illud quod notat in c. cū dilectus de cōsuetu. vbi notat qz suspēsus ab officio nō poterit exercere iurisdictionalia cū illa pē

Tractatus.

deat ab ordine: nā nō ordinat⁹ non poterit illa exercere tanq̃ incapax: vt in. c. ij. d. iu di. Suspendus ergo ab ordine vel ab officio censet⁹ suspensus ab eo qd̃ p̃cedit ab officio. Et quib⁹ infer⁹ idē esse equali ratione in oi irregulari: et hoc nō. S; iuxta p̃missa q̃ ro an quēadmodū celebrās in loco interdicto incurrat irregularitatē. ita cōicās in crimine criminoso: puta qz iuuat illū q̃ celebrat in loco interdicto: idē dico de cōicāte in celebratione excoicato vel suspensio. Jo. cal. in tractatu de ecclesiastico interdicto t3 q̃ sic. ar. ei⁹ qd̃ de excoicatione dicim⁹ de cōicāte in crimine criminoso: vt eandē excoicationē incurrat: vt in. c. nup: et in. c. si cōcubine de sen. ex. li. vj. S; dñic⁹ in. c. is cui. de sen. ex. t3 cōtrariū: nā p̃mū actus cōicans in crimine criminoso: nō incurrat excoicationē eandē: vt no. docto. in. c. conringit de sen. ex. facit glo. in cle. eos. de cōsan. et affini. et in cle. j. de reli. domi. Itē qz irregularitas nō cōtrahit nisi i casib⁹ a iure expressis: vt est tex. in di. c. is q̃. iste tñ casus nō ē in iure expressus. Propterea communio est p̃hibita cū excoicato nō aut cū suspēso vel cū celebrāte tpe interdicti. Itē nec cū excoicato dñ cōmunio ad incurrendū maxime excoicationē: nisi cōicet in eo crimine p̃ quo erat iste excoicat⁹ vt in dictis iurib⁹ qd̃ cessat in p̃posito cū iste celebrās nō sit excoicat⁹ vel suspēsus: et sic non cōicat celebrāti in crimine: cū ille excoicatus vel suspensus celebrat: nō ergo cōicans in celebratione est irregularis nec excoicat⁹. Ego tñ credere hoc in eo qd̃ nō est excoicatus vel suspensus cū celebraret secus in excoicato vel suspensio cōcelebrāte vel incōcelebrāte tpe interdicti. nā vñ q̃ iste liget: nā cū iste cooperet p̃ncipalr celebrāri in illo delicto puta in illa illicita celebratione vñ q̃ liget eadē pena p̃ ea q̃ not. in. c. j. de offi. dele. et sic eandē incurrat irregularitatē: cōgitandi tñ in hoc. S; vltius q̃ro an quēadmodū violās interdictū mō p̃dicto incurrat irregularitatē: idē sit inuio

Secundus.

lante cessationē et loquit⁹ i cessatione gñali Inno. in. c. irrefragabili: de offi. ordi. t3 q̃ sic. Idē t3 Jo. an. in. c. si canonici. de offi. ordi. li. vj. sec⁹ dicit in cessationē spāli diuer sitatis. rō ē fm̃ cū: qz spālis cessatio nō eq̃ parat⁹ interdicto: sec⁹ in gñali p̃ tex. in. c. nō ē nobis de spō. et in cle. j. de sen. ex. Archiep̃ t3 ibi cōtrariū: et abb. in. c. dilect⁹ de appe: p̃ quo facit: nā irregularitas nunq̃ p̃tra hit nisi in casib⁹ expressis a iure: vt in di. c. is q̃. iste tñ casus nō est expressus in iure nisi tñ interdicto: nō tñ in cessatione. Itē hic p̃firmat: nā nō per oia equiparat⁹ cessatio gñalis interdicto: nā cessatio ē q̃ facti per eā tñ suspēdunt⁹ organa diuine laudis. hic est q̃ appellatio supueniēs eā nō suspēdit cū sit facta. cui⁹ cōtrariū cōringit interdicto. vt pbat⁹ tex. in di. c. is q̃. S; p̃dictis nō obstantib⁹ p̃ma opinio vñ verior nā cū a iure ista equiparent⁹: vt pbat⁹ ē. di spōsitū i alio habebit locū i alio: et si dicas q̃ in cessationē nō repit hoc expressum. immo cōtrariū dicendū est. Nā cū a iure ista eq̃parent⁹: dispositum de vno censetur dispositum in alio. Ad qd̃ optime facit: nā si in penis dicam⁹ qd̃ illi nō debeāt exerce re eam non expressum excedunt tñ ad eā q̃ de iure sint eq̃parata. ita t3 glo. et sequit⁹ Bar. et docto. in. l. si q̃s seruo. l. de fur. tis. et Bal. in authenticis q̃s actiones. Et de sacrosan. p̃sertim: qz vbi eadē rō substi hit expressum in vno censet⁹ expressum in alio. vt no. tex. in sti. delegatis i p̃n. Nec obstat qd̃ per oia non eq̃parent⁹. Nam quantus ad celebrationē et modū et obseruantiam ei⁹ equiparat⁹: vt est tex. i di. cle. j. de sen. ex. q̃ multū facit in hac materia qd̃ sufficit: et si quo ad alia q̃ p̃positum nfm̃ non tangunt sint dissimilia. ar. cor̃ q̃ no. per abb. in. c. transacto de consti.

Ulti⁹ dixi qd̃ p̃cussor incurrat irregularitatē. iuxta hoc tñ dicendū: qd̃ aut p̃cussio fuit facta citra mortē vñ mēbri detractionē. et nō incurrat p̃cussor irregularitatē. Aut fuit factū cū mutilatiōe mēbri

De

Irregularitate. Sc. xxi.

vel occisione: et tñ incurrat irregularitatē vt ē tex. i cle. si furiosus de homi. Et qz sit mētio de mēbro: aduertendū qz mēbrus est qd̃ p̃ se h3 officiū distinctū: vt man⁹ et pes et auris: et hñdī. Digitū aut nō ē mēbrus qz nō h3 p̃ se officiū distinctū: s; ē ps mēbri. ita no. Bar. in. l. ij. de publi. iu. S; et p̃ hoc et dicit ibi agel⁹: qz cū virilia sint mēbra amputans alicui virilia dñ mēbri mutilator et p̃ hoc poss; dici: qz incurrat irregularitatē. S; iuxta hoc q̃ro: qd̃ si aliq̃s non amputat alicui mēbrū: s; debilitat et inhabile reddit: an incurrat irregularitatē. Et vñ p̃mo qz sic: qz nihil et inutile eq̃pollēt. vt i. c. inter corporalia de trāsa. ep̃i vel electi. Cōtrariū tñ determinat fr̃a. quē sequit⁹ abb. in. c. j. q̃ clerici vel vouentes: qz nullo iure cauēt hoc. Itē qz non p̃ oia quo ad paria iudicant mēbrū debile et mutilatū saltē p̃ deformitatē. His p̃missis q̃ro an homicida indistincte incurrat irregularitatē. Et qd̃ dicā de homicida intelligo p̃ oia in eo qd̃ mutilat mēbrū cum ista a iure eq̃parent⁹ q̃ntū ad irregularitatē cōtrahendā vt p̃dictū est. Circa hoc cōsiderandus qd̃ homicidium committit tā facto q̃ p̃cepto siue cōsilio. Aut defensione. vt dicto tex. i. c. henric⁹. in fi. de cle. pug. in duello. zin. c. si q̃s viduas. l. di. Aut facto aliquo mō volūtare et in aliquo casu. Si voluntate aut percussio q̃s animatū aut inanimatū. Si animatū incurrat irregularitatē: et si iuste et meritorie occidat: vt cōringit i iudice iuste occidente: vt in di. cle. si furiosus. Itē in occidente sarraceni: vel alium inimicū fidei: vt in. c. petitum de homi. quod p̃cedit nedum si p̃ se occidat voluntate: sed si causas dedit homicidio. vt in. c. de cetero de homicidio. qd̃ intelligi d3 si causa sit p̃ pinqua secus si sit remota: vt in. l. q̃ domū ff. locati. ita no. glo. in di. c. de cetero. Sed huic ob. c. p̃sbyterū d̃ homi. vbi vñ qz supposito qd̃ p̃cussio illa nō intulerit immedia te mortē si tñ occasione illi⁹. et ex illa aliam infirmitatē incurrat imputari d3 percutiē

ritale homicidii adeo qd̃ incurrat irregu laritatē: et sic causa remota incurrat irregu laritatē. Dicendū qz illa cā nō est remota sed coherens imo causans ipam cām ime diatā: et q̃ religiosus adheret religiosa sūt vt in. l. q̃ religiosus. ff. d̃ rei ven. ita t3 Jo. an. in di. c. de cetero: et hic nota. p̃ intelle: cru isti⁹ materie: et dñ causa remota q̃ nō ē ordinata ad illud qd̃ inde secutum existit. Et aduertendū qz ista nō imputat nedum id ante operam rei licite: s; etiā ei illicite: quia remota est ita notat haberi in dicto capitulo de cetero: ex p̃dictis infer⁹ ad q̃ sionem: pone qz ego percussi aliquem: illa tamē percussio erat letalis: sed propter incuriam suam vel propter impericiū me dicoz ille vulnere decessit an de eo irregu laris. Guil. de monte lau. mouit questio: nem in di. cle. si furiosus. et concludit qz sic ad qd̃ allego tex. expressum. in. c. exhibita de homi. vbi apparet ex tex. qz mors non fuit secuta exculatoz tñ p̃cussor ab irregu laritate. Primū qz ibi debent doctores si gnant⁹ abbas ille qui egecit lapidē dabat operam rei licite: ergo al: imputaret ei ho micidii illud qd̃ cōringerat non ex vulne ris quantitate: s; propter impericiū me dicantis et incuriam patris pueri: vt dicit ibi tex. Quid tñ si vulnus erat letale: nō ta men ex eo fuit secuta mors: forte quia ali⁹ occidit nunq̃ ille pusq̃ letaliter percussit sit irregularis. Respondet quod ille in: currit irregularitatem pro quo est tex. no: in. c. significasti. d̃ homi. et ita no. ibi glo. q̃s sequunt⁹ ibi docto. sufficit cñi qd̃ ibi in: terfuit anim⁹. Et si dicas quo ad irregu laritatē requit⁹ act⁹ p̃sumat⁹: nec sufficit vo lūtas et cū atentactu. no. glo. i. c. exhibita d̃ homi. et in. c. sicut dignū de homi. Dicē dū qz ibi act⁹ fuit secur⁹ etiā si p̃ aliū qd̃ suf ficit. vt i p̃di. c. significasti: et hoc est no. Vbi tamē de se vulnus esse letale si tñ mors nō esset secuta: nec ex vulnere illo nec ex alio non incurrat irregularitatē ille percursor qz factū p̃siderat ad irregularitatē p̃trahē

dam nec sufficit animus: ut predictum est. Et ex his inferat ad quoniam pone quod ego habebam in domo versus vel leonem ille occidit aliquem ego incurro irregularitatem. Inno. dicit quod non in c. audientia: de hom. quod illa causa est remota quod non debet attendi ut predictum est: tunc dicit contrarium si est aliquod quod ei imputetur: et hoc ultimum verum est: si non tenebat illa animalia ligata: ut d. glo. in l. ij. ff. si quis. pau. se. di. ira. et fr. in d. c. ad audientiam. Et his inferat quod accusator criminalis cause secuta morte vel infirmitate mutilatione erit irregularis: quod dat cum homicidio. Item iudex. item aduocatus. item testis. ita not. inno. in d. c. ad audientiam: quod omnes isti prestabunt causam morti. Sed de aduocato quod an indistincte exerceat aduocationis officium in causa criminali: incurrat irregularitatem. Et in hoc est distinguendum: quod aut est aduocatus accusatoris et tunc subdistinguitur: quod aut est clericus in sacris constitutus: et tunc incurrit irregularitatem: quod immittit se officio et interdicitur: ut in c. j. de post. ubi ei prohibetur: ergo quod inde sequitur est sine culpa sua imputatur ei. per hoc est optimus textus in ar. in c. tua. in pn. de homi. Aut est in minoribus constitutus. aut merus laicus: et tunc defensio illa est ei permessa: ut tradit in di. c. j. et sic secuta morte non incurreret irregularitatem. ita no. abb. in c. sniaz. ne de. vel mo. Et si dicas contrarium: quod ex hoc sequitur mors accusatoris: quod debet puniri pena talionis. dicendum quod ad hoc non debet haberi respectus. absit enim ut ea quod per bonum facimus nobis puniantur. Et hoc limita si iste in nulla culpa fuit in morte: forte quod defendit licite causam: adeo quod non est ei quod imputetur: aliter autem si per impericiam vel incuriam obmisit licitam offensionem irregularitatem incurrat. ut no. abb. in d. c. j. de postu. Et id utile consilium est quod quicquid clericus a talibus abstineat vel volens fieri. Sed iuxta hoc quod pone quod aliquis quo operatur fuit in homicidio ipsis obscurioribus: an iste incurrit irregularitatem. Ad hoc dicendum: quod si iste venerit ut occisoribus operetur ferret si ab alijs impedirent irregularitatem incurrit. ut

l. c. sicut dignum de hom. s. illi est. Item si quis possit a morte liberare illum in valis hoc non faceret: ut id. s. Item prestares auxilium in sacris custodiendis: ut d. ter. i. s. hi quoque co. ti. Illi est qui fuerit armati supposito quod illi non occiderint secuto homicidio sunt irregulares ut id. c. sicut dignum. s. si. Sed hoc limita si bellum est iniustum. si tamen iustum puta per defensionem fidei vel patrie inter expectantes vel etiam percutientes dummodo ipsi non interfecerint non incurrunt irregularitatem si sunt clerici: ut probat textus in c. p. ficio de hom. Item si inter sint ut defendat alios pueros quoscunque qui sua dunt dummodo illi in magna necessitate essent positi. Si tamen tanta necessitas non esset clericus peccaret extrahendo arma ut alium defenderet secuto tamen homicidio dummodo ipse non occidisset non incurrit irregularitatem per quo et ibi et abb. i. c. penul. de cler. p. cu. ter. i. c. eo. u. Queritur: pone quod aliquis non occidit: sed accelerat mortem: ut si quis fuit sagitta percussus et a liquo pueniens mortem extrahit sagittam: per quod ille citius moritur: an ille erit irregularis: speulatoz mouet hanc quoniam de. de. s. dispensatio ver. si tamen aliquis: et claudit predictam extrahentem esse irregularem. idem sequitur abb. i. c. sententia nec clerici. vel mo. Item dicendum de traismutare lecto ipsum infirmum ad aliud ut citius moriatur ille enim cum pueniat mortem irregularis est. ita not. specu. ti. delegatis. s. iuxta propositiones. ver. quod si alius infirmum. Predicta procedunt quando constat: quod de vulnere quis mortuus est. Sed pone quod post longum tempus percussus obiit ita quod potest de hoc probabiliter dubitari: dicendum quod si nunquam conualuit presumitur ex primo vulnere decessisse. Si vero conualuit et postmodum recidit: et tunc si post octo menses non presumitur ex vulnere decessisse: ut in c. ij. de cler. percusso. Secundo tamen si ante predictum tempus: hoc tamen relinquendum est arbitrio iudicis: hoc determinat abbas in dicto capitulo. 2. et hoc tunc credo: quod id quod not. Salicetus in l. vni. ca. de eme. seruo. ubi tenuit indistincte quod si percussus obiit post octo menses non pre-

sumit in dubio ex parte vulnere decessisse siue qualuerit siue non: per di. c. ij. de cler. p. cu. ut et hoc verum est de iure. Sed contrarium est tunc percussus in animatum: ut quod dicit alicui herbam ne perciperet: vel masculo ne generaret: ille non est irregularis: ut i. c. si aliquis de homi. Item si fuit causa ut mulier pugnans faceret abortum dummodo partus non esset viuificatus: ut i. c. sicut de homi. Si vero quis commisit casu homicidium: tunc aut dabat operam rei licite: aut illicite. Si licite aut adhibuit diligentiam modo predicto: et tunc non incurrit irregularitatem ut in c. significasti. et c. dilectus. et c. Joanes de homi. Dum tamen est quod si scandalum est: hoc casu deberet abstinere a celebrando: quod nihil est agendum cum scandalum: ut i. c. ex lris. j. de hom. ubi est textus. no. de hoc. idem dicit ille textus si fama subesset. Dum tamen est quod in predictis duobus casibus est indicenda certa purgatio: quod si faciat cessare scandalum poterit iste celebrare aliter non: ita no. Jo. an. quem sequitur abb. i. di. c. ex lris. Aut non adhibuit diligentiam quod debuit: et tunc incurrit irregularitatem. primo casu est textus in c. ex lris. ij. et in c. significasti. j. de hom. si enim aliquod pueriebat: et erat locus quo vulgo iter fieri solebat: debuit proclamare. Sed iuxta hoc dicitur: quod aut ipse dicit tardet: aut quod iam aliquis erat percussus vel fugere non poterat: dicit voce submissa: ita quod ille audire non possit: et tunc non sufficit dicere: cave. Aut ipse proclamat ita: ut ille audiat: et non tardet: et tunc non sibi imputatur: nisi forte ille audire vel intelligere non possit: ut furdus in fans: vel furiosus: debuit enim diligentior esse ut illum pmoneret taliter ut intelligeret: ita et dicitur in syduo. l. di. al. si aliquis occidat irregularis est ut i. s. Item si putator iuste. ad l. acqle. quod limbo nisi aliquod signum patens esset appositum: quod denotaret opus fieri ut testis illa quod ad regulas confabrat rectum solet apponi: illa enim verba trahentes pmonere. ita et Jo. faber. ibi. Si vero dabat operam rei illicite: tunc quicquid inde sequitur debet sibi imputari: et si preter intentum suum: ut i. c. dilectus de homi. et in c. continebat. eo. ti. etiam contra suam phi-

bitionem: quod debuit cogitare id euenire posse: ut in c. de homi. l. vj. Dicit autem operam dari rei illicite quod immiscet se officio quod ad eum non expectatur: imo est ei prohibitus: ut si clericus alicui medicinale impendat officium vel curiam homicidii quod eger incurrit et sine culpa ei imputabitur: ut est textus in c. tua in pn. de homi. et ibi et Inno. in alio tamen modico cui non est prohibitus illud officium. tunc homicidii securum ei non imputabit dummodo sit peritus in arte. Item non curet infirmo suo capite: sed finitraditiones artis. Item adhibeat diligentiam quam debet ut est textus in c. ad aures de eta. et qli. Item dicit in cirurgico: ut probat textus in di. c. j. de homi. Item de seruientibus infirmis dicit cauere: ut non indulgeat eorum appetitui: sed sequantur mandatum medici: ita no. abb. et doct. in di. c. tua. aliter si sequatur mors ex hoc sunt irregulares. Item dico si officium non fuisset sibi interdictum: non tamen expectaret ad eum: sed ad alium: ut sacrista existere in ecclesia aliter pulsaret campana: tunc homicidii casu contingens sine culpa sua sibi imputabitur: quod immiscuit se officio ad se non pertinere: ut no. abb. in di. c. Joanes de homi. Item dico si quis agat rez utile nec necessariam: ille enim debet dare operam rei illicite: ad eo quod homicidii qualitercunque securum ei imputabitur: ita determinat i. c. ex lris. ij. de homi. Item si faciat re sibi prohibita ut si locat clericum cum laico: ut est glo. et et abb. in c. continebat de homi. Aduertat tamen circa id quod dictum est supra: quod datur operam rei licite: si non adhibuit diligentiam quam debet: incurrit irregularitatem: debet enim hoc intelligi: quod ille homicida fuit in lata culpa vel leui. Secus autem si fuit in leuissima: illa enim non sufficit ad irregularitatem contrahendam: ut est singularis textus in c. qsiu. de pen. et remi. et ibi et abb. Sed ego limbo dupliciter. Primo ut procedat quod statim in meris finibus negligencie: si actu vel habitu perpetrat tale homicidium. ita et Inno. quem sequitur Jo. an. in di. c. qsiu. Secundo limitare: nisi ille negligens daret operam rei illicite: nam tunc culpa leuissima indistincte imputaretur ei ad irre-

Tractatus.

gularitate p quo facit rex. no. i. c. sepe. l. di. ibi hen. & dicit ope necessario & c. qd etiam confirmat. Ma dñi operā rei: illicite imputat qd inde sequit: etiā preter suū intentū: vt pdictū ē. Et pdictis infert ad qd nē: clericus illicite exercebat rigā cū alio a micis vel cōsanguineis interuenientibus alius fuit occisus: nunq̄ iste sit irregularis & i hoc dicēdū ē q sic: ad hoc facit rex. i. c. Petr. de hom. Ma excusat ibi cleric⁹ ille cui⁹ p sanguine suū inimicū occiderūt qz ille nō dedit cām nec occasione: illi inimicitie. A p̄trario g⁹ sensu: sec⁹ eēt dicēdū nisi ille dedisset causam vel occasione: & ē ex eo casu quo clericus non dedit causam rige: vel inimicitie ad hoc: vt homicidium factū p cōsanguineos: & amicos sibi nō imputaret: opz q si ille sciebat illud homicidiū tractari p̄tra suū aduersariū ip̄e illd phibeat: vt in di. c. petr. Et p̄dicta distinctio pcedit vbi amici vel cōsanguinei clerici interfecissent inimicū illi⁹: sec⁹ si superuenissent amici illi⁹ cū quo cleric⁹ discerbat: qz tūc homicidiū p aliū cōmissum nō imputaret clerico: ita no abb. i di. c. petr. & docto. in. c. significasti. is. de hom. Sed salua debita correctioe mibi vī cōtrariuz Ma cū ille dederit causam huic rige cēset dedisse causam cuiusqz homicidio qd fuerit inde secutū: siue cōmissam: cū ergo dedit causam imputandū est sibi irregularitate: ad qd ego allego opti. rex. in. l. multa facinora. L. ad legē iu. de vi. pu. vel pua. Alteri⁹ qro. pone q cleric⁹ parit furtū vt rapinā vel iniuriā accusat malefactorē illū corā iudice seculari: ille iusticia exigēte mā dato iudicis occidit vel mutilat: an iste erit irregularis. Dicēdū q nō: dūmō iste pro testet q in sua accusatione vel qrella nō intēdit ad vindictā sanguinis: rex. ē in. c. is. d. hom. li. vi. Illam tñ p̄testationē sicut exp̄mit hore: ita d̄z gerere corde: alias secuto homicidio irregularis ē: ita no. Jo. an. in nouella quē sequit domi. q pcedit etiā si det inter signa latronis: vt in. c. tua. s. si

Secundus.

de homi. R̄sio ē: qz ex ip̄is non cōminat fur. ad hoc vt dēat qdēnari Quid tñ si ille cui⁹ bona sunt derobata clamat: latrones latrones capite: vel aliud h̄mōi: an sequuto postea homicidio in p̄sona latrōis illd debeat sibi imputari vt irregularis efficiat. dicēdū est q sic. nā ex negligētia cōmittit homicidiū. vt in. c. q̄stū: de pe. & remi. qd i tellige si iste credebat quō inde seq̄ posset hom. ita no. hosti. & frā. in di. c. significasti. ij. & ibi abb. nisi timeret iste q latrones eū occidere volebāt: ita no. specu. ti. dele. s. dispensatio. Sz pone q̄ttuor erāt i domo alius piccit lapidē & occidit: nescit q̄s: an oēs reputabunt irregulares: vel q̄s corū. Bar. b̄ri. in q̄nēver m̄lli tenuit tucius eē oēs abstinere per dictū. c. significasti. ij. Sz hosti. & Jo. an. tenēt: q nemo ē repelendo: ex quo nescit nec cōstat q aliq̄s deliqrar: lz dubitet an occiderit: ita tenēt ip̄i i di. c. significasti. quē sequit ibi Anto. qd pcedit etiam quo ad penā criminalē infligēdā: ita t̄z florianus i. l. itē mella. s. si plures. ff. ad. l. acq. quo ad penā tñ pecuniariā q p delicto imponit si necessariū erat vñ ex his deliq̄s: vt si statuto ponit certa pena deferēti gladiū: & q̄ttuor sedētib⁹ i vaco ad pedes eoz reperit gladi⁹: tūc enī q̄libz eoz insolidū cōuenit: t̄z vno soluere ceteri liberant: s̄m cū in di. l. Sz iuxta qd nē p̄ncipalē de lapide piccto de domo mibi vī q de iure regni n̄rī: si nō cōstaret q̄s occidit dñs dom⁹ quātū ad penā tenet de homicidio: & ē qdā. l. fori. li. iij. ti. Delos homizillos: q̄icipit. Lodo ome. q̄ disponit: q si i domo alicui⁹ reperit hō mortu⁹ & nescit q̄s occiderit: q dñs dom⁹ tenebit de homicidio. Ita dicim⁹ si de domo alicui⁹ fuit aliq̄s occisus: & nescit a quo: nāz effect⁹ p̄duct⁹ ex aliq̄ causa ei attribuit vt ē opti. rex. in. l. ita vulnerat⁹. ff. ad. l. acq. & in. l. dāni. s. sabini. ff. de dam. infec. & hoc ē mēti valde tenendū. Alteri⁹ pone: q plures peussent aliq̄e vniuscuiusqz vulnus nō sufficit p se ad mortē: sed oīa vulnera si

De

Irregularita. Fo. xxi.

mul isticta sufficit: an oēs erūt homicide Jno. in di. c. significasti: t̄z q q̄z tenet de occiso facit. xxi. q. vi. c. si. idē t̄z Bar. in. l. si. ff. ad. l. corne. de fca: & abbas in di. c. significasti. Sz qro an cleric⁹ p̄sentia suā adhibens cū aliq̄s occidit vel mutilat peccet vel incurrat irregularitatē. Dicēdū q ille grauit peccat: qz p̄tra iuris phibitio: nē illud facere q attentat vt in. c. sniam ne cleri. vel mo. ille tñ q t̄palē iurisdictionem h̄nt in loco si assistat cū ex p̄cepto iusticie suspendiū vel aliā mortē h̄mōi parit q̄s irregularitatē incurrit: p quo est rex. i. c. c. lris de excef. p̄la. & ibi t̄z abb. rō ē: qz adhibēdo p̄ntiā vī auctoritatē p̄stare exco. nō pōt inferri casus in quo sola p̄sentia adhibira nō idēcat auctoritatē facit ad hoc id qd abbas in c. rāta. de excef. p̄la. in fi. vbi t̄z q si ep̄s t̄pe interdicti audiat diuina: videt auctoritatē p̄stare: ita q tanqz auctorizans incurrit irregularitatē. Ex qb⁹ pōt h̄ri op. limitatio ad ea q no. abb. in. c. dilect⁹ de arbi. in illa qōne an p̄ntiā suā adhibēs in actu videat auctoritatē p̄stare. Lō sequent qro: Aliq̄s scribebat cuidā militi vt aliq̄e interficeret dedit ille ifas suo capellano vt legeret illis plectis securū ē homicidiū: an iste cleric⁹ incurrit irregularitatē: dicēdū est q sic. qz dōt misterii mortis. vñ supposito q nesciret qd in carta cōtinebat cū accessit ad locū illū debuit super sedes & dicere militi: hoc nō spectat ad officiū meū. ita t̄z Jo. an. & Hosti. in di. c. sententiā. Quero an si cleric⁹ ministrat alicui arma in bello: ip̄is pugnātib⁹ incurrit irregularitatē. In hoc est distinguēdū q aut qrim⁹ de bello iusto an de iniusto. Si iniusto nō ē dubiū quin incurrat irregularitatē: qz p̄bet misterii mortis. Si vō bellū est iustum: hic etiā erit dicēdū: q p̄statio armorū ē immediatū misterii ad mortē: ita determinat Jno: i di. c. sniaz: qd pcedit etiā si ministras arma hoc nō intendat rō ē: debuit cogitare hoc euenire posse. vt no. abb. in di. c. sniaz. Si tñ in bello iusto

cleric⁹ nō daret ita operā p̄pinquā mortis nō est irregularis: vt si cleric⁹ p̄posit⁹ bello facit cmi balistas cū qb⁹ pugnet. nō tñ impendat eas pugnātib⁹ vt dictū est ar. d. c. occidētes. xxi. q. v. ita no. specu. ti. dle. s. dispensatio. v. qd si cleric⁹ i bello iusto Qd si cleric⁹ supra scribit q capiat aliq̄s nō tñ scribit de morte: secuta est mors idez Erre erit irregularis. ita no. hosti. i di. c. sniaz. qd pcedit ē si iste nō cogitabat ve si mlt̄ hoc posse euenire. qz forte scripsit qd sup eām mere civile caperet qd v̄x intelli ge: si iste fuit i culpa hoc scribēdo: forte qz nō expectabat ad officiū suū: ita no. abb. in di. c. sniaz. qd no. facit enī ad multa. Si gnant ad illā qōnē d illo q̄ idicauit aliq̄e q̄rebat vt caperet q postmodū fuit capt⁹ & occisus vel mutilat⁹: an h̄is q cū idicauit incurrit irreglari. specu. mouet hāc qōnē ti. dele. s. dispensatio. v. qd si iudex: q concludit qd si ego sciēs qd ad mortē q̄ref indicauit illū irregularitates incurro secuto homicidio. sec⁹ si nesciui nec suspicauit sum qd ad mortē vel ad penā sanguinis q̄ref. Qd ego limitatē vt i prima qōne: puta ni si hoc non spectaret ad officiū suū: vt si forte erat cleric⁹ q̄ interrogat⁹ fuit a iudice seculari: nō obligat ad hoc r̄ndere cū non sit iudex suus ad hoc faciūt no. p abb. i. c. i de testi. cogē. A p̄dictis oib⁹ excipiunt q̄ttuor q etiā si occidat vel mutilēt nō incurrūt irregularitatē. l. furiosus: infans: dozmies: vel in se defendendo cū alr mortē vitare nō valēs suū occidit inuasorē. p hoc est rex. in cle. si furiosus. de homi. Circa furiosum tñ qro: an idē sit in ebrio: vt nō incurrat irreglariatē pp homicidiū & videbat q sic: qz ebri⁹ cōparat⁹ ē ei: & ē exēplū si posit⁹ ē extra rōnē: quē admodū & ille furiosus. Sz cōtrariū ē verū. qz a p̄ncipio i culpa fuit se inebriādo. p quo facit rex. i. c. inebriauerūt. xv. q. i. ita t̄z Aluar⁹ i di. cle. si furiosus: & Jo. de imo. ibi ad qd facit id qd p̄bs dicit. 3. et̄bi. vbi dicit q ebri⁹ d̄linquens duplicis penas meret. l. qz se in-

ebriavit: et quod delinquit ex quo enim causa. s. ebrietas fuit in ei⁹ p⁹te a p⁹ncipio quod ex inde sequit sibi ipse. An aut delictum imputet sibi in foro iudiciali remitto ad ea quod no. abb. in. c. sicut de testi. vbi t⁹ q⁹ sic non t⁹ punit ordinaria pena: s⁹ minori d⁹ quo vide ibi p⁹ eu⁹. Circa infantem etiam q⁹ro: an in distincte ille excuset ab irregularitate. Dicendum quod no: imo d⁹ intelligi d⁹mo no sit infans doli capax: p⁹bat hoc p⁹ dicta cle. q⁹ illas p⁹sonas excusat ab irregularitate p⁹ eis: q⁹ i eis cessabat o⁹ino vol⁹tas occide⁹ di: et anim⁹ q⁹ r⁹ cessat in istis infantib⁹ doli capax. ergo cessabit illa dispositio: vt in. l. cu⁹ pater. s. dulcissim⁹. ff. de le. ij. istas c⁹clusiones t⁹ abb. in. c. j. de delictis puero r⁹ et ex hoc poteris limitare. l. j. l. d. falsa mo. cu⁹ dicit q⁹ etas illa ignorat q⁹ vide at. Alteri⁹ etiam iuxta hoc q⁹ro: an maior infans impubes no doli capax occide⁹ vt multas incurrat irregularitate hosti. in. c. j. de delictis puero q⁹ sit: q⁹ in. l. p⁹motiones: no vol⁹tas s⁹ factu⁹ att⁹dit. c⁹trariu⁹ d⁹terminat glo. in di. cle. si furiosus ad q⁹ allegat illu⁹ rex. q⁹si velit q⁹ ead⁹ r⁹one q⁹ excusat infans excuset: etiam impubes q⁹ no est doli capax: et ista c⁹clon⁹ sequit ibi Henric⁹ et Paul⁹ et Bonifac⁹ et Petr⁹ de ancha. et Jo. de imo. et c⁹iter docto. s⁹ q⁹da docto⁹ cu⁹ repeteret dicta cle: tenuit opinion⁹ hosti. dic⁹s: q⁹ ad incurreda⁹ irregularitates no sequit anim⁹ dolosus: vt p⁹ iniuste occidente q⁹ incurrit irregularitate: et ad dicta cle. r⁹ndet: q⁹ intelligenda sit stricte in criminib⁹ vel in casib⁹ in q⁹bus loquit. S⁹ ego tener⁹ opi. glo. q⁹ est c⁹is o⁹ino docto. pro quo facit rex. in di. cle. q⁹ no vt p⁹uilegiaret ibi c⁹erentos: s⁹ illa r⁹one: q⁹ illi careb⁹ut volunrate o⁹ino eximit illos ab irregularitate: no eni d⁹ illos delinq⁹re. Et quo in eis ex toto cessat anim⁹ d⁹linq⁹di: cu⁹ ergo hec r⁹o militet in impubere no doli capax: militabit etiam ead⁹ iuris dispositio. Preterea impubes q⁹ no est doli capax est inter duo exrema. s. infantia et pubertate: d⁹ ergo p⁹ci

perere natura illi⁹ cui magis adheret. Qu⁹ ergo iste magis adheret infantie ei⁹ natura c⁹cabat. p. l. q⁹rit. ff. d⁹ sta. homi. It⁹ c⁹ firmat q⁹ legali pena iste p⁹im⁹ est infantie no pugnat p⁹ eo q⁹ no est doli capax. Ita p⁹bat rex. l. l. ipuber⁹. ff. de furtis. et t⁹ rex. l. e. j. de delictis puero. Ad fundam⁹ta c⁹stat facult⁹ r⁹isio ad id q⁹ d⁹ ad irregularitate c⁹trahenda no requirit anim⁹. Dicendum q⁹ illud exat: imo requirit collig⁹ i di. cle. nec ob. q⁹ homicida q⁹da casualia iputant: supposito q⁹ in eis cessat anim⁹ ex quo culpa illa casus fortuit⁹ c⁹tingit ad quem culpa. Vol⁹tas et anim⁹ accessit q⁹ sufficit ad hoc: vt q⁹ inde fuerit secutu⁹ impuretur. ita d⁹terminat. P⁹he. 2^o. c. ibi. vbi d⁹ vol⁹tarie et inuol⁹tarie agit: et inde habuerit o⁹ia multa iura. ti. vt. c. significasti. j. et in. c. Joanes. et ex s⁹is. j. et ij. et c. p⁹inebat Ad hoc q⁹ dicebat d⁹ iudice: dic q⁹ vbi ad est anim⁹ occidendi: supposito q⁹ ille anim⁹ sit iust⁹ efficit irregularis. Circa d⁹micent⁹ q⁹rit: An si dormiens occidit aliquem que videt occidere cogitabat. an ille incurrat irregularitate. Simil. in di. cle. si furiosus. et c⁹iter docto. tenent q⁹ no: r⁹o est: q⁹ ille t⁹nc no sentit q⁹ faciat. Circa se defendente q⁹ro: an sit v⁹ex indistincte: q⁹ ille incurrit irregularitate: dicere ad hoc q⁹ sic d⁹mo q⁹ c⁹urrat aliq⁹. Primu⁹: q⁹ fiat inc⁹continenti: et no ex interuallo: q⁹ al⁹s p⁹ti⁹ est vltio q⁹ defensio. It⁹ q⁹ faciat se d⁹ fend⁹s aio se d⁹sendendi no vlcisc⁹di. Terti⁹u⁹ requirit q⁹ fiat cu⁹ moderamine inculpat⁹ te tutele. Dicit etiam moderatu⁹ i culpat⁹ te seruari: si illu⁹ i⁹ facit quo obmisso violentia repelli no poss⁹. vt dicit glo. in di. c. significasti. ij. v⁹ no est necesse ad hoc vt dictu⁹ moderamine obseruet q⁹ p⁹ oia sint arma c⁹ilia inuadentis et inuasi. S⁹ d⁹ in hoc att⁹edi q⁹litas p⁹sonar⁹ et circ⁹stancie q⁹s bon⁹ iudex p⁹siderabit p⁹ quo est glo. no. in. l. j. l. v⁹ vj. et ibi tenent c⁹iter docto. Et ad hoc vt ista defensio licita reddat no est necesse p⁹mu⁹ ictu⁹ inuadentis expectare: vt est glo. in

s. s. et sacris insti. de inter. et in di. l. v⁹ vj. l. j. It⁹ etiam poterit q⁹s p⁹ forame⁹ suu⁹ occidere inuadente: ita no. abb. in di. c. significasti. ij. It⁹ et b⁹n no. v⁹ si min⁹ potens timet magis pot⁹te poterit illu⁹ infidiose vel veneno occidere: vt no. Jo. faber. insti. s. i⁹ aut de in. na. S⁹ intelligo hoc q⁹ntu⁹ ad irregularitate vitada du⁹ t⁹nc neq⁹ant al⁹ morte euadere: vt infra dica. Et in t⁹nc iuxta d⁹ sensu⁹ excusat q⁹ si cleric⁹ stans ad altare missam celebrans inuadit poterit obmissa celebratione defension⁹ insistere: et si occidat poterit redire ad altare et inchoatam missam consumere: ita no. abb. in. c. clerici arma. p⁹z. de vi. et ho. cleri. S⁹ p⁹o etia intellige d⁹mo inuadit al⁹ morte vitare non poss⁹: si ergo poss⁹ vitare forte fugiendo du⁹ mo poss⁹ facere tale fuga sine periculo: t⁹nc occidendo incurrit irregularitate p⁹ quo facit rex. in di. cle. si furiosus: et ibi glo. quaz sequit Jo. de imo. et docto. Quantu⁹ ad pena⁹ t⁹nc legale excusaret occid⁹s se defendendo et eo casu quo poss⁹ euadere fugiendo. no eni tenet q⁹s fugere cu⁹ illud sit iniuriosum vt i. l. it⁹. s. apud labio n⁹. ff. de iniur. ita determinat Bar. i. l. j. l. v⁹ vj. et abb. in. c. significasti: et in. c. olim. j. de testi. spoli. P⁹o d⁹era t⁹nc rex. i di. cle. q⁹ dicit morte vitare no val⁹s. sec⁹ ergo si d⁹tri met⁹u reru⁹ velit vitare. na t⁹nc si p⁹ hoc occidat incurrit irregularitate p⁹o eni debuisse post tunicam relinq⁹re palu⁹ q⁹s p⁹ reb⁹ vili⁹ et transito⁹is adeo acriter in fr⁹s egredere. vt in. c. suscepim⁹ d⁹ homi. It⁹ q⁹ rex. i di. cle. dicit morte. Quid si al⁹ no p⁹ot vitare detractione m⁹ebri vel alia pena corporal⁹. In hoc dicendu⁹ q⁹ q⁹ntu⁹ ad pena⁹ q⁹ iudicial⁹ venit imponenda p⁹ homicidio iste est immunis ex quo q⁹ d⁹ntu⁹ corporale est irrecuperabile. ita no. florian⁹ i. l. sci⁹ti. ff. ad. l. acq⁹. S⁹ q⁹ntu⁹ ad irregularitate c⁹trahenda sec⁹ credere q⁹ rex. i di. cle. dicit morte. It⁹ ad hoc facit id q⁹ no. e⁹ps Abule. Math⁹et. v. c. q. c. vbi dicit aliud factu⁹. l. q⁹ si mors infer⁹ alicui violenter: et

ille stat deliberat⁹ al⁹ q⁹ post morte patit⁹ ter: et in statu g⁹re sustinere d⁹ ne p⁹dat aia⁹ inuadentis. Q⁹ etia c⁹firmari poss⁹ p⁹ id q⁹ Nicola⁹ dicit Jo. ry. sup illud: maiore charitate nemo et. Dicit ex p⁹cepto charitatis obligat ponere q⁹s corp⁹ suu⁹ p⁹ saluanda aia p⁹imi. Ad q⁹ etia facit q⁹ scribit Jo. ij. uos debem⁹ p⁹ fratrib⁹ aia⁹ ponere: exponit ibi. j. corpora na vt Aug. inq⁹ i j. d⁹ doctrina et p⁹iana: q⁹tuor sunt p⁹ncipal⁹ intelligenda. Prima: de q⁹ sup oia est. Secunda aia n⁹sa. Tertia aia p⁹imi. Quarta etultima corp⁹ n⁹m. Ecce q⁹ in dilectione p⁹ponit aia p⁹imi corpori n⁹ro. Pondera etia rex. in di. cle. q⁹ dicit morte p⁹paz. Si ergo q⁹s p⁹ saluanda aiam p⁹imi occidat: et si q⁹ntu⁹ ad leg⁹ ciuile⁹ a pena sit immunis. vt no. Bar. in. l. si q⁹s in seruitute. ff. de fur. et ibi est rex. efficit t⁹nc irregularis: q⁹ p⁹cedit etia⁹ si occidat inuadente patre vel matre vel alium c⁹uictum: ita no. glo. in di. cle. si furi. Circa secundu⁹ modu⁹ p⁹ncipale i quo supra dixi c⁹mitti homicidiu⁹. s. p⁹cepto. Aduertendu⁹ q⁹ nedu⁹ m⁹ad⁹s directi c⁹mitti homicidiu⁹: s⁹ et m⁹ad⁹s aliq⁹ verberari vel aliq⁹ in aliu⁹ c⁹mittendu⁹: no debuit iste verifimil⁹ cogitare inde seq⁹ posse homicidiu⁹ incurrit irregularitate: etia⁹ si ex p⁹se vetuerit homicidiu⁹ c⁹mitti vt est rex. in. c. si d⁹ homi. li. vj. tenet iste m⁹ad⁹s sine inc⁹tin⁹ti siue post maximu⁹ interuallu⁹ sequit illud homicidiu⁹. ita t⁹ Jo. in di. c. ad audiendaz. Moradu⁹ etia iuxta hoc q⁹ si q⁹s m⁹ad⁹uit homicidiu⁹ c⁹mitti ad hoc vt secuto homicidio excuset op⁹ q⁹ mandatis illud reuocet: q⁹ reuocatio p⁹ot fieri dupl⁹. s. ex p⁹se: et tacite ex p⁹se vitado: ex p⁹se ne exequatur m⁹adatu⁹ ip⁹ tacite: si par in ead⁹ inter m⁹adatu⁹ et suu⁹ inimicu⁹ vel amicitia sci⁹te eo q⁹ mandatu⁹ recipit. ita no. Jo. in di. c. ad audiendaz. Circa iij. modu⁹ p⁹ncipale quo p⁹diri homicidiu⁹ c⁹mitti. s. quo aduertendu⁹ q⁹ aut c⁹sul⁹s dabat opera rei licite aut rei illicite. Primo casu aut directe c⁹sulit i morte aut indirecte: si directe puta q⁹ dirigit oc-

cidite vel exponite vos morti ut p patria
vel aliquo hmoi cōsulens irregularis est
securo homicidio. Pro fide tñ & lege pōt
q̄s mortē cōsulere siue metu irregularita-
tis: si vō nō cōsulit directe i mortē: ut si cō-
sulit p defensione patrie capiendū ē: tñ
nō incurrit cōsulēs irregularitatē. Ad hoc
aut ut q̄s de cōsilio nō teneat requir qd re-
uocet illud & cōtrariū suadeat ei qd pmo
cōsulit. Immo d̄z suadet illi in cui p̄niciē
cōsulit qd sibi caueat p̄dicta oīa ponit In
no. i di. c. ad audiētiā. Iuxta p̄missa q̄ro cle-
ric⁹ interrogat⁹ q̄lī debeat aliq̄s malefici-
cus puniri. R̄ndit qd ad mortē vel ad mu-
tilationē. An secuta morte vel mutilatiōe
ille incurrat irregularitatē. Ad hoc dicen-
dū qd aut casus iminebat de p̄nti aut non.
Primo casu cōsulēs incurrit irregularita-
tē p quo est reg. cū glo. in. c. ex l̄is d̄ ex cef.
p̄la. Aut nō iminebat de p̄nti: tñ suppo-
sito qd r̄ndeat homicida est talr p̄mōd⁹
nō incurrit irregularitatē: ut no. glo. i di.
c. ex l̄is & ibi no. doct. qd limita v̄x̄ si iste
recte cōsuluit: si tñ nō recte: tñ si p̄babi-
liter fuit dubitatio puta qd cōflicatio ma-
gna erat inter docto. ar. cor̄ q̄e nor. Jo.
an. in. c. j. de cōsti. & cor̄ q̄ docto. in. c. finē
de do. & cōtu. circa materiā expensaz. Si
vō nō erat p̄babilis error. si iste erat iuris
perit⁹ vel putabit eē: & iudex secur⁹ ei cō-
siliū occidit incurrit irregularitatē. ita no.
specu. in ti. dele. §. dispensa. v. qd si iudex.
Caueat ergo p̄dicatores ne cū aliq̄s i car-
cere p̄rie p crimie detinet i suis p̄dicatiōi-
b⁹ dicat aliq̄d: ex quo iudex moueat ad oc-
cidendū alioq̄n incurrit irregularitates:
sec⁹ si ex cor̄ cōsilio vel suggestiōe iudex nō
mouet: s̄z als erat disposit⁹ illud facere p
ea q̄ no. abb. in di. c. ex l̄is de ex cef. p̄ela.
Qd ego limitare q̄n hmoi p̄dicatoz dire-
cte cōsulere vel suggerere mores. Sec⁹ si
ḡnalr & indirecte suaderet i p̄dicatione di-
cens maleficos debere puniri. & puincias
debere p p̄sioē purgari malis hōib⁹ vel in-
ficiā debere p p̄sioē ministrari. ad hoc in-

duco qd no. Inno. in di. c. ad audiētiā
qd est notabile. Circa q̄rtū modū quo cō-
mittit homicidiū. s. defensiōe. de defensiōe
ne dicendū qd d̄z intelligi de defensione p
p̄a: nō tñ necessaria vel aliena: v̄t si forte a
liū defenderet & si occidit q̄b⁹ casib⁹ iudi-
cat homicida. & irregularis: de quo satis
dictū ē in p̄cedentib⁹. P̄d̄r alit casus addi
q̄n cōmittit homicidiū. s. rati habitatiōe q̄
casus includit sub. ij. mēbro p̄ncipali. s. p̄-
cepta. nā rati habitatio retro trahit & mā-
dato cōpat ut in regula rati habitatiōez
de re. iur. li. vi. ad qd est reg. ex p̄ssus i. c. cū
q̄s de sen. ex. li. vi. facit etiā reg. in li. j. s. itē
s̄z & si q̄s. ff. de vi & vi ar. Ad hoc tñ ut ista
rati habitatio incurrat irregularitatē requirū-
tur duo. Pr̄io qd noie raptū habentis fue-
rit illud homicidiū p̄petratū. Secūdo qd
ille raptū h̄is raptū habeat tanq̄z gestus
noie suo: forte qz nescit noie suo factū: vel
posito qd sciat. Sec⁹ aut si habeat raptū
s̄z nō tanq̄z gestum noie suo: ut qz dicit qd
penitet cū suo noie gestū: als aut plurimū
sibi nō imputabit ei delictū: p hoc ē glo.
valde notā. i di. §. s̄z & cū q̄s. quā ibi sequit
Bar. Et ista rati habitatio q̄ntū ad eccl̄iaz
militantē q̄ nō iudicat de occultis: d̄z exte-
ri⁹ patere q̄ntū ad deū: tñ sufficit illa q̄ cor
de retinet: de⁹ enī cor̄ interrogat & nō ma-
nū. hic ex p̄ss̄e t̄z in glo. in. c. cū q̄s.

O tri etiā q̄ ex simonia i ordie cōmissa
cōmittit irregularitas: circa qd ē sci-
endū qd simoniā in ordine q̄ntūcūq̄ oc-
culi⁹ ē suspēsus quo ad se: & quo ad alios:
ut in. c. v̄x̄. xxxij. q. vi. si celebrat incurrit
irregularitatē p ea q̄ no. Inno. in. c. si cele-
brat de cle. ex. mi. Si vō simonia fuit com-
missa i b̄nficio: & tñ si ē occult⁹ nō ē suspē-
sus quo ad alios: s̄z quo ad se tñ: & si renū-
ciat b̄nficio p̄d̄r i ordie suo ministrat post
paratā p̄nias. Si vō est manifest⁹ tñ ē su-
spensus quo ad se & quo ad alios: s̄z renū-
ciat b̄nficio c̄get dispēfatiōe sicut q̄libz no-
tori⁹ criminofus: ut in. c. fi. de rēpo. or. ita
no. abb. in. c. accusatū de simonia. Itaqz

fm ea q̄ p̄d̄r cū iste cēseat suspensus pp i-
famā credere illū effici irregularē si cele-
braret. ita p̄bat ex his q̄ no. Inno. i dicto
c. si celebrat.

O tri vlteri⁹ qd cleric⁹ p saltū p̄mor⁹ ē
irregularis: itaqz nō poterit i susce-
ptis ordinib⁹ ministrare sine dispēfatiōe
& decebit anteq̄z ministret etiā cū dispēfa-
tione i ordie quē h̄z recipe illū quē nō h̄z:
ut ē reg. i. c. vno. de cleri. p̄sal. p̄mo. Idem
dicendū si tor⁹ ordo nō fuit obmissus s̄z ali-
qd de solitis obseruari i collatiōe ordinis
d̄z enī illud qd negligent fuit obmissus ta-
cite suppleri. ut i. c. j. de sacra. nō itez. quia
v̄lqz ad hāc suppletionē nō d̄z talr ordina-
t⁹ i suscepto ordie ministrare: ut ē reg. i. c.
solicitude. l. ij. di. no. glo. i di. c. j. d̄z supple-
tio fieri cū ea solēnitare cū q̄a p̄ncipio de
sacra v̄nctione. Ex quo elicit ibi Anto. re-
gulā ḡnalē qd suppletio q̄ d̄z fieri i aliquo
actu: d̄z fieri cū ea solēnitare q̄ sit act⁹ p̄nci-
palis. Ex quo dicendū qd sicut collatio sa-
croz ordinū d̄z fieri i q̄rtuor t̄pib⁹ & in sab-
bato d̄nice passionis: & in sabbato scō: ut i
c. de co. de rēpo. or. ita erit dicendū i p̄dicta
suppletione. p quo ē reg. in. c. fi. de sacra nō
iterā. Aduertendū tñ in hoc: qd s̄z oēs act⁹
diuini nō sint iterādi. s̄z tñ ille qd obmissus
ē: sec⁹ tñ in vno actu. nā q̄liscūqz ei⁹ ps fuit
obmissa a capite d̄z ichoari. ita no. Inno.
in. c. fi. d̄ sacra. nō iterā. Ex quo infert ip̄e
qd si cleric⁹ missam celebrans officiat infir-
mitate vel als cū accederet ad verba cōse-
crationis. s. Hoc est corp⁹ meū &c. ali⁹ sa-
cerdos supplēs p eodē icipit. s. Qui p̄dic-
q̄z pateret &c. Si tñ c̄secratio corpore x̄pi
hoc cōtingit tñ icipit a c̄secratiōe calicis

O tri vlteri⁹ qd crimino (& hoc nota.
sus crimie notorio ē irregularis: p
quo facit reg. i. c. fi. d̄ rēpo. ordi. & c. ex teno-
re co. ri. Circa hoc tñ glo. satis extēse tra-
ctauit materia i di. c. ex tenore. in li. tñ ex
pedit materia p q̄rtuor regulas. Quaruz
p̄ma ē pp nullū crimē occultū pōt q̄s indi-
cialr p̄biberi ne ministret in ordinib⁹ su-

sceptis vel ascēdat ad superiores p quo ē
reg. i di. c. ex tenore. Secūda regula ē i so-
ro p̄niali talis d̄z moneri & p̄biberi aū pe-
nitētiā: s̄z post nō. fallit in homicidio & si-
monia in ordine: & qz ista p̄nunt loco exē-
pli. Idē dicendū in alijs criminib⁹ enorimi-
b⁹. Tertia regula ē: qd s̄z nouus crimē: vel
de quo iudicialr cōstat tale qd inducit depo-
sitionē: ut sunt illa de q̄b⁹ exēplū reg. i di. c.
fi. in p̄n. s. adulteriū: p̄uriū: & alia similia i
pedit ordinis executionē tñ q̄s ascēdat
ad superiores: ut in di. c. fi. facit etiā ad hoc
reg. in di. c. ex tenore. Quarta regula est si
crimē est leue tale. s. qd si d̄ ip̄o iudicialr cō-
staret q̄s nō deponeret: & etiā qz p̄ipm nō
pōt bonū cōsciētie. ut ē veniale nō ipedit
etiā nō parata p̄nia: ut in di. c. ex tenore a
p̄trario. Istas q̄rtuor regulas ponit fr̄a.
in di. c. fi. Aduertendū tñ ē: qd etiā si in p̄di-
cto casu criminis notorii q̄s sit irregularis
ne ministret in susceptis: nec ascēdat ad su-
periores ut dictū ē: si tñ celebret nō incur-
rit irregularitatē. ita determinat Inno. i
di. c. si celebrat. de quo iā p̄d̄r.

O tri vlteri⁹ qd illegitimi sunt irre-
gulares: ē intelligendū sine sine nati
ex adulterio. siue als q̄litercūqz:
dūmō nō sint nati ex matrimonio: p quo
ē reg. in. c. fi. de fi. p̄sby. cū d̄r ibi: & ceteri ex
fornicatiōe nati. Et p̄cedit hoc etiā si illa
irregularitas sit oculra ut si sub colore ma-
trimonii q̄s fuit genit⁹ nō ab illo qd putat
pater: s̄z a clerico vel ab alio. tñ enī iste oc-
culte d̄z accedere ad sedē apostolicā a q̄ sa-
cist cū eo dispēfat. ita determinat Anto. i
c. j. de fi. p̄sby. Aduertendū tñ ē iuxta hoc:
qd nōdū is quo certū ē esse illegitimū ab
ordinatiōe p̄biberi ut dictū ē: s̄z etiā ille qd
de hoc ē ifamat⁹ quousqz se canonice pur-
get. p quo ē reg. i. c. accedēs. d̄ pur. canoz
C̄s̄z pone qd dubitat: an q̄s sit legitim⁹
vel nō: nec repit pater ei⁹ vel mater: an sit
p̄sumendū d̄ eo qd sit legitim⁹ vel nō. Et
p̄mo v̄t qd p̄sumat legitim⁹. nā q̄libz p̄su-
mit bon⁹. ut in. c. fi. de p̄sumptionib⁹. & in

et unico de scrutinio. in or. fa. et in dubio fa-
nore plis fert inia p legitimacione. ut i. c.
et renore. q. si. sunt leg. In praritiu arguit:
qz nō psumit p matrimonio nisi pbat: ut
in. c. alr. xxxv. q. v. Solutio p vitate: quia
aut iste fuit ifamar? d illegitimitate: et tūc
sibi ē indicēda purgatio: ut i. c. accedēs: d
pur. ca. Aut nō ē infamar? et semp vitat ut
legittim? et tūc sue cōsciētie relinquitur: d in
iu. mulieri. et qd ibi nō. ita determinat ho.
in. c. veniens. d p b. nō bap. mī.

Dixi etiā q patēs vota vel defectū in
mēbris: est irregularis. ut si pte digiti amī
sit sine q nō pōt sine scādalo celebrare: ut
in. c. de corpo. vi. Itē si maculā in oculo hz
ut in. c. ij. eo. ti. S; hoc itelligit q pōicta
macula sine subtrili suspitiōe se offeret ocu-
lis intuetiū: als aut nō induceret irregla-
ritatē: ita nō. frā. i. d. c. ij. Sec? si vñu oculo
lū alio maiore hz ita tibi glo. S; qro an
impedit? lingua sit irregularis. Din. i. c.
ij. de cleri. egro. mouet qōnē et distinguit:
an pfecte loqitur ut nō ipediat a p motiōe
als aut nō: p quo facit reg. i. l. si qz lingua
ff. de edili. edito. Quero iuxta hoc: qd de
claudo. Juxta hoc dicēdū: q aut sine ba-
culo pōt accedere ad altare: et tūc poterit
pmoueri. Aut neqd accedere sine baculo
et tūc pmoueri nō pōt. p hoc facit glo. i. c.
si qz infirmitate. lv. di. et glo. i. c. null? d cō
se. di. j. In hac tñ materia glo. i. fi. d corp.
vi. posuit qndā distincionē qd aut qz ē vi-
ciat? corpore in paruis mēbris aut in ma-
gnis: si in paruis ut forte in digito vel pre-
illi? et tūc aut spōte fuit casu vel sine volū-
tate sua. Si spōte aut iusta causa interue-
niēte: puta p timorē infirmitatis: vel ali-
qd hmoi et nō ē irregularis p quo ē reg. in
c. ex pte. ij. d corpo. vi. Itelligit tñ hoc ni-
si defect? illi? mēbri induceret difformita-
tē. Idē dico si induceret impedimētū ad ec-
clesiasticū offiū pagendū: p ea q inferius
dicā. Si vō fecit hoc vel fieri passus ē: nul-
la causa interueniēte: et tūc ē irregularis:
qz nec in susceptis pōt ministrare: nec ad

maiores ordines ascendere. ut in. c. q ptem
lv. di. Sed iuxta hoc distingue melius qz
glo. qd aut defect? ille inducit difformita-
tē: et tūc aut est notoriū qd fecit hoc ex idis-
gnatione et repellit. ita intelligit reg. i. di. c.
q partē. Si vō nō ē notoriū sed occultum
nō repellit: ita t3 hosti. i. di. c. fi. quē sequi-
tur frā. et Anto. ibi Ego tñ dubito d hoc
nā pōderata rōne reg. in di. c. q partē: q cō-
cludit istū pp seuiat: qntū in se exercuit ēē
irregularē videret. posse sustineri. glo. tñ
durū ē a cōi opinione discedere. Si vero
mēbriū est magnum indistincte repellit. ut
crus: pes: vel man? Predicta limita nisi
mēbriū: qz qd absceidit ēēt supflūū corpori:
vñ si cleric? hñs scz digitos facit sibi apu-
tari vñū. i. superflūū non ex hoc reputabi-
tur irregularis. ita nō. glo. in di. c. capitū:
q partē et t3 Domi. in. c. ab exordio. xxxv.
di. per illū. reg. S; qro nunqd habēs mē-
briū supflūū possit ordinari. Dicendū qd
impedit offiū exerceri pōicta supfluitas
tūc inducit irregularitatem: als nō indu-
cit ar. c. ij. de cleri. egro. ita nō. Domi. i. c.
in aliquo. lv. di. S; iuxta pōicta qro: nun-
qd carens vtroqz testiculo possit ordina-
ri: vel si careat vno. Dicendū qd si pp infidi-
as hominū factus est eunuch? vel ita na-
tus est: vel in persecutione fuerunt ei am-
putata virilia. poterit etiā in epm pmoue-
ri. ut est reg. in. c. ex parte. i. de corpo. vici:
S; hoc qd dictū est de persecutione intel-
ligit: dūmodo talis persecutio non sit na-
ta culpa isti? nā tūc efficeret irregularis:
ut si maritus inuentū euz vxore castrasset
fm Jo. an. et Hosti. i. di. c. ex parte. Si vō
ipse sibi virilia amputauit: vel amputari fe-
cit sine causa: efficit irregularis ex hoc: ut
pbat reg. in. c. significa. d corpo. vi. Dñū
tñ tenerē: q amputatis testiculis non est
necesse carnē illā vel puluerē secū deferre:
ut dicūt vulgares: p quo est glo. i. c. cumu-
chus. lv. di. nō. Jo. an. in di. c. ex parte. fi-
nalr tñ in hac materia scias q viciū corpo-
ris inducat irregularitatem. et hanc regulā

Quis corporalis defect? q reddit hoiez iabi-
le ad exercēdū diuinū offiū vel ecclesiasticū
vel reddit eū difformē: talr q sine scādalo
hoc nō possz inducit irregularitatem: p hac
singlari regla ē reg. i. c. ij. de cle. egro. et ibi
t3 abb. Ad iudicandū aut illū defectū ēē talē
ad arbitriū epī recurrat. ita t3 fran. post
Jnn. i. c. j. d cor. vici. Et his dterminat qd
an gibosus repellat a p motiōe. Dicendū ē
q p pōicta repellit si tāta ē difformitas q
sine scādalo nō pōt ministrare. ita nō. frā.
i. di. c. ij. d cor. vici. Cōsiderandū tñ q viciū
vel defect? corporis nō reddit quē ex toto ir-
regularē: s; solū ad illū offiū ad quē ē iabi-
lis pp ipotētiā vel debilitatē. vñ si p b. pter
cū sit manū excepto offiū altaris: vel alio
quo mai? misteriiū requireret: bñ possz admi-
nistrare i ordie: itaqz possz absolucere i foro
pniali. ita ē reg. i. c. ij. de cleri. egro. et ibi t3
abb. Istud tñ limitare: nisi volūtarie icur-
risset dictū corp? defectū: qz tūc ex toto re-
pelleret: p quo facit reg. i. di. c. significasti.
Idē dicere si culpa sua illū defectū icurrissz
ut si ppa culpa fuerūt alicui amputata vi-
rilia. p ea q dixi supra post Jnn. et Jo. an.
Dixi et q defect? etatis reddit quē irre-
gularē. Circa qd obmissi interstrictiones
ipox q olim i recipiēdis ordinib? suabaf:
hodie iure nouo i sacris ordinib? recipiē-
dis ē etas tagata: ut subdiaconatū nō pos-
sint recipere nisi qstituti i. xij. anno. diacona-
tū i. xx. p b. pteratū i. xxv. ut ē reg. i. cle. gñā-
lē de era. et qli. Et pōdera qz satis ē attinge-
re p mā diē cuiusqz etatis istaz: nec ē neces-
se etatē illā cōsumere. ita nō. glo. in di. cle.
S; qro qd sit etas idonea ad maiores ordi-
nes recipiēdas. Dicendū q ad p mā cōsurā
clericālē ē etas. vij. annor. ut i. c. fi. d rpo.
ordi. li. vj. Ad alios vō minores ordies vl-
qz ad acolitū ordinē inclusiue vsqz ad. xij.
annos: ab inde poterit i acolitū ordinari.
ita determinat glo. xij. di. i. sūma. S; qro
an ordinat? an etatē legitimā recipiat or-
dinē Ad hoc dicendū qd sic: p quo facit reg.
i. c. vel nō ē cōpos. d rpo. ord. et reg. i. c. sub

diaconat? lxxij. di. q iura mādāt interdicti
executionē ordi. g? supponit ordinē realr
fuisse receptū. In tñ hoc pcedit qd fm bu-
gui. in di. c. subdiaconat? etiā puer i cunis
poterit ordinari. ita etiā t3 archi. et ibi frā.
in di. cle. gñālē. Quero ex quo p mor? an
etatē legitimā recipiat ordinē: an gaudet
p uilegio ordinis suscepti. Juxta hoc ē di-
stin. qd aut p uilegiū cōcernit ordinis exe-
cutionē aut respicit caracterē. Prio casu
p mor? an etatē legitimā nō psequerit illud
p uilegiū ita d3 intelligi glo. i. cle. ut bñ q de
era. et qli. q dicit qd p mor? ad subdiacona-
tū ante etatē legitimā nō d3 hñc vocē i. c.
h3 enī locū hoc ppterea qd illa cle. exigit
illud p uilegiū pcedi ordinatis i subdiacono-
nos: ut sint qvacēt diuinis officiis. sic etiā
d3 intelligi glo. i. c. riciū de pben. li. vj. Si
vō p uilegiū caracterē pcernit iste gaudet
bit tali p uilegio. exēplū i p uilegio canōis
si qz suadet et i p uilegio fori. q concedunt
clericis p eo qd i forē dñi sunt vocati et
sunt res sacratē. Et hoc dicit colligit ex v-
bis Jo. an. in di. cle. bi q. ad qd facit qd qz
mouet frā. i. c. qd trāslatio de rpo. or. vbi
mouet qōnē an p mor? ab alio epō sine li-
cētia sui epī gaudet p uilegio fori: et t3 qd
sic. sufficit enī qd caracterē recepit: ita er-
go erit dicendum in proposito.

Dixi et qd bigam? est irregularis. Est
notandū qd d3 qz bigam? multis modis: d
qb? glo. i. c. ij. de biga. et qten? glo. ibi dicit
d viro q vxorē suā adulterā cognouit sciē-
ter: ut ille biga. efficiat. D3 itelligi idē si
ignorantē: qz nō agit h de vicio ordinadi:
s; d defectu sacramēti: ita nō. Jo. an. et frā
et cōis docto. i. di. c. ij. et ex hoc p3 qd valde
piculosum ē eos q matrimoniū p traxerūt
mortuis vxorib? assumi ad ordies: Et ad-
uertendū qd ad p trahēdā biga. nō requiritur
ris effect? ut si bñ nuptias qz iuridice cō-
trahat: s; sufficit affect? ut si d facto p traxit
ut ē i clico q an sacros ordies dūgit vñā et
post sacz ordinē d sefo dūgit aliā: idē dicit
frā. i. c. ij. i eo qd fil? cū duab? eis fil? viuētib?

et idem. In. s. qd si qd parricidii matrimonium cum corrupta a seipso an incurrit bigamiam gl. in. c. de bita de biga. finalr. t. qd no: et eade coelone sequit glo. in. c. ij. de cleri. coiu. s. hosti. in. c. rata qd si. sunt legi. t. candē pēlu sione: hāc etiā sequit frā. in. di. c. de bituz: sequunt etiā Anto. et abb. i. di. c. ij. et cōis opinio docto. qz illa nō diuisit carnē suā i plures. S. qro: nunqd bigam^o ordinat^o recipiat caracterē cōis tenet qd caracterē recipit p hoc reg. in. c. si qd viduā. l. di. Et in hac materia aduertēdū ē: qd nunqz sine copula carnali iouciū bigamia: itaqz etiā si cū mille mulierib⁹ qd p̄trahat matrimo niū nunqz erit bigam^o enī saltem duas co gnoscat vel vnā corruptā: vt pbat reg. i. c. Valerino. xxxiij. di. ita t. bug. ibi et Do. S. dubitat: nunqd gaudeat p̄uilegio cle ricali: reg. determinat qd nō. in. c. vno d bi ga. li. vi. imo sub anathemate: vetat eis ne deferāt habitū clericalē et glo. ibi dicit qd hoc vex siue sit bigam^o ve siue interpretati ue qz p̄trahit cū vidua itelligit corrupta. vt in. c. de bitu in. di. de biga. s. frā. t. p̄trariū in. c. de biga. dicēs hāc penā nō debere ex tēdi ad casum fictū vel interpretariū: de q tñ materia vide dñicū in. di. c. vñico.

¶ Dixi etiā: qd leprosus ē irregularis il le enī nō d. i. officio administrare pp scan dalū alioz. d. tñ ei coadiutor dari. ita pro bat reg. i. c. de rectorib⁹: et i. c. ex pte. de cle. egro. et in. c. cū p̄cussio. vii. q. j.

¶ Dixi etiā qd est irregularis areptic^o a demone occupat^o vel morbo caduco gra uat^o. vt in. c. maritus. et in. c. cōis. xxxiij. di. Iuxta hoc tñ aduertēdū qd aut qrim^o in nōdū p̄moto aut in p̄moto: an possit mi nistrare. Primo casu dic qd null^o talis p̄ moueri pōt. vt in. di. c. maritū: sufficit enī qd p̄dictū morbū aliqñ habuerit: etiā si se mel cū occupauerit. Secūdo vō casu qd si frequē cadūt nō dñt administrare: vt vii. q. j. c. j. Si aut raro: et emittūt voces suas cō fusas: ministrare poterūt: s. debēt hñe co adiuorē. vii. q. j. illud. et in hoc oēs cōcor.

dāt. In demoniacis vō est differētia inter Bugui. et alios Bugui. dicit qd etiā si ta les nō debeant p̄moueri. vt in. di. c. mari tū. p̄mori tñ lapso anno postqz sunt cura ti a morbo. ministrare poterūt. Alij tñ di cūt qd isti nunqz poterūt ministrare ex quo semel a demōe extiterūt occupati: bec oia ponit glo. i. di. c. cōiter. et hoc vñ veri^o. Itē seruus irregularis ē: ne p̄moueat: p hoc est totus titul^o de seruīs nō ordi. Itē obli gat^o ad racionia: pro hoc ē reg. in. c. vñi co. de obli. ad ratio. Itē est irregularis: qd cū esset in sacris ordinib⁹ p̄trahit matrimo niū. vt in. c. i. et ij. eo. ti. li. vi. Item qd extra statuta tpa fuit ordinat^o. de qb⁹ in. c. d. eo: de te. ordi. et c. lras. eo. ti. Itē non ordina tus ministras: irregularis efficit: vt in. c. i. et ij. de cle. nō ordi. vt si non ordinat^o dicat eplam. qd intellige in apparatu. ita no. abb. in. di. c. j. et intellige apparatus: si habeat manipulū vltra dalmatica. nā illd insigne p̄ncipali tribuit in ordinatiōe subdiacho ni. hoc etiā videm^o in fratrib⁹ mendican tib⁹ qd cum manipulo et alba et dalmatica: etiam non ordinati: dicunt eplam. Item qd non hñt scientiam cōpetētē: p quo est reg. in. c. cū in cunctis. de elec. et in. c. j. et c. que ipis. et per totuz ti. xxxvii. di. Sed intelli ge hoc non qd de oibus istis in promptu rñdeat: s. sufficit qd facta reuolūtiōe libro rū et habita cū alijs collatione hoc facere possit. ita t. Inno. in. c. firmiter. de sum. tri. Superi^o vero epi quanto in maiori di gnitate positi sint: tanto eminenti^o p̄dicta debēt hñe. Presbyteri debent scire cano nes penitentiales. Epotū: et lectionariū et baptisteriū. ita qd sciāt recitare horas. in. c. qd ipis. xxxviii. di. Itē dñt scire articulos fidei explicite: et huic sciētie d. p̄ncipalius vacare. vt no. Inno. i. di. c. firmiter. nisi pp paupertatem hoc dimisisset: vt t. ipe. Ipi vero religiosi magis debent vacare con templationi: vñ minor instructio sciētie in eis tollat. vt dicit reg. in. c. legi. vii. q. j. Archidiacon^o si hz iurisdictionē tenet sci

re lura. finalr. tñ tenenda ē regula gñalis qd oia cōplectit qd illa ē sufficiēs sciētia que sufficit ad expēdiēdū officiū ipi ordinato imūctū. ita Inno. in. di. c. cū in cunctis. de elec. et etiā. l. tho. iij. sen. d. xxxiij. Et quo inferi qd religiosi et alij p̄sbyteri qd nō sunt curati satis ē qd sciāt officiū suū: p̄dictis vō casib⁹ supposito qd incurrat qd irregu laritatē. si tñ administrat i ordie: an nouā irregularitatē incurrat vel nō: recurrēdū est ad illā distinctionē quā supra feci post Inno. in. c. si celebrat d. cle. ex. mi. Ad vñ tñ est diligēter attendēdū vltra irregla ritates p̄dictas ois cōstituit^o i p̄cto morta li qntū ad se ē suspēsus: itaqz nullum sacra mētū d. administrare alioqñ mortali pec cat. Itē nec d. dicere missas: eplaz: vel euā geliū: nec p̄ncipali i ecclesia officiare dicen do caplam et orōnē in choro: ita t. Do. i. c. j. d. re iudi. li. vi. Et gñalr nō pōt admit ti ad aliqd officiū reseruātū certo ordini: i mo peccat mortali. Sec^o si saltē de p̄sue tudie nō esset reseruātū certo ordini: vt di cere eplam sine aparatu vel ministrare al tari: ita determinat. l. tho. vbi supra. Que ro an in dubio deuem^o iudicare quē irre gularē vel nō. Iuxta hoc ē dicēdū: qd aut qrim^o in foro iudiciali: aut p̄niali. p̄mo ca lu cū irregularitas sit d iure positiuo i du bio nō debem^o iudicare quē irregulares: ita no. Inno. i. c. ad audiētiā de homi. Aut qrim^o in foro penitentiali: et dico forū p̄niale: etiā si qd nō p̄stet: s. alis requirit reme diū aie sue: siue cōsiliū salutare: et tñ in du bio est iudicand^o irregularis: qz hec ps ē tutior aie. vñ pbat hoc p reg. i. c. significa. ij. de homi.

¶ Ito ex qb⁹ causet irregularitas: vidē dū ē qñ tollat. Iuxta qd p̄mo qro Nunqd irregularitas tollat p baptismū: et in hoc est distinguēdū: qz aut talis irre gularitas puenit ex p̄cto: aut nō. Si pue nit ex p̄cto: qz qd cōmisit hōicidiū: vel mu tilationē ante qd ad fidē catholicā cōuerte ret: et tñ p baptismum tollit: qz sicut tollit

p̄cū ita et ois seq̄la p̄cū: p quo est reg. i. c. si qd viduā. l. di. op. reg. in. c. deinde. xxxvj. di. ita no. Inno. i. c. gaudeam^o de diuor. Aut irregularitas est cōtracta sine p̄cto: vt in iudice iuste occidente: talis nō tollit cū nō accedat alicui p̄cto: vt ex ei^o accessio ne tollat: ita no. glo. in. di. c. deinde et glo. in. di. c. si qd viduā hoc idē sequit Do. et ar chi. in. c. deinde. et t. Jo. an. i. di. c. gaudea m^o. s. Jo. an. Cal. et abb. ibi tenent hoc ca su talē irregularitatē nō durat post bap tismū: qz i vitate a p̄ncipio nō fuit p̄tracta: Nā irregularitas ē inducta a iure canonico: vt no. Inno. in. c. nisi cū p̄de de renūcia rione. et i. c. ad audiētiā de homi. et reg. i. di. c. is qd de sen. ex. li. vi. Ius tñ canonicū nō ligat infidelis: vt i. c. gaudeam^o de diuor. i p̄n. ergo p̄dicti infideles nō incurrūt irre gularitatē supuacū ē ergo qref: an p ba ptismū tollat irregularitas talis: cū nō fue rit p̄tracta vt p̄dictū ē. S. ego p̄stidero qd hac rōne bigam^o ante baptismū possz or dinari post baptismū: qd tñ falsum ē: vt in c. accuri^o. xxxvj. di. et in. c. deinde. ea. di. Di cēdū ergo vñ qd etiā si bigam^o vel is qd hōi. cōmisit nō cēset irregularis an baptismū p supradictā rōnē: qz tñ qd iuste factū ē p baptismū nō tollit. vt dicit reg. no. i. c. de in de. puta matrimonia q fuerūt cōtracta vñ homicidiū qd fuit iuste cōmissum. vt i iudi ce iuste iudicare adueniēte fide nouit ex il lis causat irregularitas. Nā tñ q̄litates ille inducēt irregularitatē hñt locū. Qd vñ pbari et ad. c. deinde. si diligēt inspiciaf ad qd facit id qd no. Bar. in. l. ex facto. ff. de vul. et pu. i illa materia quo tpe existen tia q̄litas p̄stideret. Et iō salua correptione tēnerē p̄trariū: imo p̄mā opinionē: et reg hac rōne dices qd nulla irregularitas pue niēs ex defectu absqz dñcto tollit p bap tismū p p̄dicta no. enī illa q cōtrahit p p̄cū vel cū p̄cto: qz cū ante baptismū fuerint cō tracta p ea q dicta sunt: et postea nō potue rit cōtrahi: cū p baptismū fuerit sublata il la q̄litas ex q poterit cōtrahi. s. p̄cū p cō

sequens illa nullo tpe p̄trahi p̄t. Illa v̄o q̄
sine p̄cto p̄trahit nō p̄t p̄ baptismū cum
ante nō fuerat p̄tracta: s̄ ē post facto p̄tra
hit p̄ substantiā illi q̄litas q̄ p̄ baptismū
nō fuit sublata: vt p̄dicti q̄d ē valde notā
dū. Alteri q̄ro an p̄ ingressum religiōis
tollat irregularitas. Iuxta hoc glo. i. c. ij.
de apostaticis distinguit: an sit p̄tracta ex p̄
p̄o delicto: tūc nō tollat: aut ex alieno: vt
p̄z i filio clerici q̄ alieno vitā laborat: tūc
p̄gressus religiōis tolli f. p̄ quo facit reg.
in. c. de. fi. p̄sby. abb. in. c. ij. t̄z p̄trarius:
nā nulli iure p̄dicta regla p̄bat: imo dicē
dū ē: q̄ p̄ ingressum religiōis tūc tollat ir
regularitas in casib⁹ exp̄ssis in iure. Que
ro an p̄ p̄nias tollat irregularitas: dicēdū
est ad hoc q̄ nō. s̄z enī p̄nia remittat p̄c̄m
in p̄stinū statū de pe. di. vj. i. c. quo vult. t̄
zv. q. vj. c. p̄sby. ita t̄z Hug. t̄ Do. in. c. mi
roz. l. di. An irregularitas tollat p̄ dispensa
tionē. In hoc dicēdū q̄ sic: nā cū sit de iur
positiuo ois irregularitas poterit tolli p̄
dispensationē. vt t̄z Inno. i. c. nisi cū p̄de d̄
renun. S̄z ē dubitatio q̄s poterit dispensa
re cū irregulari. Ad hoc dicēdū q̄ si ē irre
gularis p̄ eo q̄d excoīcat⁹ interdici⁹ v̄l su
sp̄sus celebrauit vel tpe iterdicti p̄termis
sa iuris obseruationē ad solū papā expectet
dispensatio p̄ reg. i. c. i. de re iudi. li. vj. Item
ad hoc facit illa regula ḡnalis i materia di
sp̄sationis: q̄d i maiorib⁹ criminib⁹ adul
terio nō p̄t inferior a papa dispensare: ni
sibi repit exp̄ssum: vt ē reg. i. c. ac si clerici
de iudi. i. s̄. de adulter. in p̄dictis t̄n casib⁹
nullibi repit exp̄ssum q̄ inferior disp̄set.
Dū t̄n ē: q̄ cū p̄dictis celebratib⁹ legat⁹
disp̄sat si nō in p̄ceptu celebrauerint p̄ su
p̄nā ignoratiā ita nō. hosti. t̄ Jo. an. in. c.
clerici. de cleri. ex. mi. t̄ ita h̄z stilus curie.
dicit t̄n abb. q̄ hoc dictū potit⁹ obseruat⁹
facto q̄s de iure aliquo p̄bet. Querit q̄s
possit dispensare circa irregularitatē quas
p̄trahit p̄ salū p̄mōr⁹ dicēdū ē q̄ ep̄s hoc
p̄t: p̄ hoc ē reg. i. c. vnico. de cleri. p̄ sal. p̄
mo. t̄ ibi tenet cōiter docto. Alteri q̄ro

q̄s possit dispensare p̄tra irregularitatē quā
p̄trahit homicida. Iuxta hoc est dicēdū:
q̄ aut ē homicida volūtari⁹: aut casualis
si volūtari⁹ glo. i. c. sicut dignū de homi.
dicit q̄ cū eo nō possit dispensari etiā p̄ pa
pā. S̄z hosti. t̄ cōiter docto. ibi tenet p̄tra
riū dicētes q̄ iura dicētia q̄ cū homicida
volūtario nō disp̄sat intelligant p̄ferio
rem a papa: tūc papa dispensare p̄t si vult.
Aut ē homicida casualis tūc aut q̄rim⁹ i
sacris ordinib⁹: t̄ sol⁹ papa disp̄sat: vt est
reg. i. c. p̄nebat de hom. aut i minorib⁹ or
dinib⁹: t̄ possit ep̄s dispensare. p̄ reg. i. c. ad
audiētiā. co. ti. t̄ ibi hosti. quē sequit abb.
Quātū ad b̄nficia v̄o dic q̄ ep̄s cū eo p̄t
disp̄sare: vt i. c. henricus de cleri. pug. in
due. q̄d limita v̄z in b̄nficio simplici. Se
c⁹ i curato: ita nō. hosti. ibi p̄ quo facit. nā
i materia stringibili vel exorbitate a iure
appellatiōe b̄nficii t̄n cōprehēdit simplex
vt ē reg. in. c. si. p̄ben. ita t̄z abb. i. di. c. h̄erl
cus. Circa irregularitatē v̄o cōmissa p̄ si
monia: distinguendū: q̄ aut simonia fuit
cōmissa in ordine ip̄o ordinare dante pecu
niā vel eo sciente tacite vel exp̄sse. t̄ tūc cō
muni opinio docto. est q̄ solus papa di
sp̄sat. ar. c. erga. quel. j. t̄ i. c. penultimo:
de simonia. Aut fuit cōmissa eo ignorante
nec ratū h̄it: t̄ sic hosti. t̄ Cal. distinguūt
inter manifestū t̄ nō manifestū delictū. i. p̄
mo disp̄sat sol⁹ papa. in secūdo v̄o ep̄s
S̄z abb. in. c. de simonia. co. ti. vbi tractat
ista materia dicit indistincte dispensari cū
talib⁹ ratio est: q̄ misericorditer est agen
dum cū illis q̄ alieno vicio laborāt. p̄ quo
facit reg. i. di. c. de simo. vbi indistincte p̄mit
tit disp̄satio. ergo ep̄s poterit hoc facere
Itē facit reg. i. c. p̄sentū. j. q. v. t̄ c. de regu
larib⁹. de simo. Nec ob. di. c. ex tue. q̄ ibi
ille q̄ fuit ordinat⁹ dedit pecuniā: t̄ sic p̄ se
ip̄m cōmisit simoniā. Quātū ad b̄nficiū
curatū aut dignitatē q̄ cōparant: vt i. c. de
multa de p̄bendis: aut est sciens aut igno
rans: si sciens t̄ sp̄te renūciat beneficiū
potest secus dispensare per episcopum quo

ad b̄nficiū simplex t̄ minores ordines quo
ad illā ecclīā. Quo ad aliā v̄o ecclīā disp̄
sari p̄t cū eo i executiōe oīz ordinū. Si
v̄o nō renūciavit sp̄te si expectauit suāz:
tūc ad hoc q̄d h̄eat b̄nficiū: siue i eadem ec
clesia siue i alia sol⁹ papa disp̄sat p̄ quo
facit reg. in. c. nobis. co. ti. Si v̄o eo igno
rant simonia fuit cōmissa t̄ tūc aut a suis
emulis: t̄ tūc sibi nō nocet. vt i. c. sicut tuis
co. ti. Aut ab amicis: t̄ tūc si sp̄te renūciat
p̄t secū disp̄sari ex magna nia fm Inno.
t̄ Hosti. in di. c. d̄ simoniace. S̄z intellige
hoc nō de eadē vacatione. s̄z alia v̄o b̄nfi
cia p̄t h̄re sine disp̄satione: ex quo simo
niā nō cōmisit fm Inno. ibi. Si v̄o bene
ficiū est simplex t̄ eo ignorare fuit cōmissa
simonia t̄ sp̄te renūciavit: p̄t ep̄s ē i il
lo b̄nficio dispensare p̄ reg. i. c. penul. d̄ elec
Si v̄o nō renūciavit sp̄te vel eo ignoran
te fuit simonia cōmissa: p̄t secū ep̄s disp̄
sare p̄ di. c. pe. de elec. Et oib⁹ alijs casib⁹
q̄b⁹ dictū est ep̄m dispensare posse d̄z intel
ligi dūmō nō fuerit simonia cōmissa: forte
q̄ pecunia fuit ei data p̄ quo facit glo. i. c.
p̄sentū. j. q. v. p̄dicta ponit abb. in di. c. de
simoniace i oib⁹ t̄n p̄dictis casib⁹ de papa
nō p̄t dubitari q̄n possit cum simoniaco
disp̄sare cū sit supra iura positiua q̄ i illis
canerūt oēs simoniacos ad ordines t̄ b̄nfi
ciū vt i. c. p̄posuit. de p̄ce. p̄be. ad q̄d facit
q̄d nō. Inno. c. nisi cū p̄de de renūcia. s̄. p̄
sone. ibi. t̄z q̄ cū ois irregularitas sit d̄ iu
re positiua in oī irregularitate poterit pa
pa dispensare. S̄z q̄ro circa irregularitatē
p̄p̄ crimē notoriū q̄s possit cū clerico irre
gulari dispensare. Inno. i. c. i. de corpo. vi.
colligit ar. ex illo reg. q̄d etiā in crimie val
de graue t̄ notorio disp̄sat ep̄s. S̄z fr̄a.
in. c. si. d̄ t̄po. ordi. dicit q̄ in mediocrib⁹
disp̄sant ep̄i nisi reperiat p̄hibitū: vt i. c.
at si clerici. s̄. de adulterijs de iudi. t̄ sic p̄
hoc sentit h̄ac materiā reducēdā ad dictū
s̄. t̄ ei⁹ materiā. Ego credo hoc reducē
dā ad illas regulas q̄ i materiā disp̄satio
nis tradunt in di. s̄. de adulteris p̄ abba

tē. Quaz vna ē q̄d i adulteris t̄ minorib⁹
criminib⁹ disp̄sant ep̄i nisi hoc repiat p̄
hibitū. Alia ē q̄d in maiorib⁹ criminibus
adulterio nō disp̄sant ep̄i: nisi p̄missa re
periat: t̄ d̄r p̄missum si in genere p̄mittat:
supposito q̄ non exp̄sse caueat de ep̄o: vt
no. Inno. in. c. cū dilect⁹. de t̄po. or. t̄ in. c.
p̄reco. co. ti. t̄ glo. i. c. q̄busdā de penis. t̄
in. c. postulastis. de cleri. ex. mi. inferior t̄n
ne q̄d dispensare nisi d̄ eo caueat: vt no. Inno.
i. c. veniēs de eo q̄ fur. ordi. rece. q̄d intelli
ge nisi ille h̄eat iurisdictionē episcopālē in
loco p̄ glo. in cle. j. t̄z abb. in di. s̄. de adul.
p̄missa t̄n dispensatiōe etiam inferior ep̄o
habēs iurisdictionē ordinariā poterit eā
facere p̄ glo. in. c. licet canon de elec. li. vj.
Circa irregularitatē v̄o q̄ cōtrahit ex de
fectu nataliū. Dicēdū q̄ntū ad hoc vt ad
ordines possit illegitim⁹ p̄moueri: nō t̄n
assumi p̄t ad pla. vt in. c. j. de fi. p̄sby. Pa
pa v̄o p̄t dispensare cū eo quo ad oia: ep̄s
v̄o t̄n quo ad minores t̄ simplex b̄nficiū:
vt in. c. j. de fi. p̄sby. li. vj. Ex quo inferit q̄d
etiā ad canonicatū in ecclia cathedrali po
terit cū eo dispensare: q̄z reg. in di. c. ḡnāl
loquit de b̄nficio simplici: ita t̄z archi. quē
sequit Domi. in di. c. j. Aduertendū t̄n q̄
cū iste dispensationes sint odiose: t̄ p̄ con
sequens restringēde: vt i di. c. j. t̄. ij. co. ti.
nō ampli⁹ censet in eis cōcessum q̄z est ex
pressum: v̄n si dispensat euz illegitim⁹ ad
ordines minores nō p̄t ad sacros t̄c. Et
si ad episcopatum non ad archiepiscopatu
rum p̄ ca q̄ no. glo. in. c. j. de fi. p̄sby. li. vj.
Itē docto. in. c. l̄ras co. ti. hinc est q̄ si di
sp̄sat cū laico vt fiat cleric⁹ t̄n ad mino
res ordines poterit promoueri ex hac di
sp̄satione vt di. glo. no. que approbatur
cōiter per doctores i di. c. l̄ras: P̄dicta
procedunt quando sit abilitatio per viam
dispensationis: si tamen fiat per modum
legittimationis restituendo primo nota
libus facta simpliciter completur omnia
ista. nor. abb. in. c. conuincien. de elec. ad
q̄d opti. facit q̄d not. Bar. in. l. ij. ff. d̄ vul.

7 pu. 7 sal. i. autē. Jre si qs. de natu. li. 7 abb. in di. c. qutiniē. de elec. vbi dicitur legitimato ex toto fuit pmiss natalib⁹ 7 dat legitimato oia iura legitimi. Ista tñ restitutio si pōt fieri: nisi qs illegitim⁹: qz nat⁹ ex matrimonio diuina lege phibit fm Jo. an. 7 docto. in di. c. p venerabilē q filij sūt legi. Jre aduertēdū q p qns matrimo niū legitimat antea legitim⁹: vt i. c. rāta 2 q si. sunt legi. quo ad oia. s. honores 7 ordi nes q pcedit dūmō cū illa ex q fuit habit⁹ fili⁹ potuerit eē matrimoniū tractū p illū pte illegitimū tpe pceptiōis vt ē tex. i di. c. rāta. 7 abb. i di. c. innotuit. de elec. qd pce dit ē si istrumēta dotalia i tali tractu ma trimonij nō interueniēt. vt in. c. i. q si. sunt legi. nec ē reqrit qd ex pcuria retēta i do mo fuerit genit⁹. vt ē tex. i iura glo. i di. c. i. notuit de elec. 7 ibi 7 abb. Circa illū vō q patif defectū i mēbris si essz corpore vicia r⁹: qro qs possit dispēfare. Dicēdū q sol⁹ papa: ita determinat Jnn. i. c. i. de corpo. vi. ad qd facit ille tex. 7 frā. i. c. significa uit eo. ti. Circa illū q patif defectū i etate qs possit dispēfare. Dicēdū q qntū ad bñ ficiū sol⁹ papa. vt no. glo. i. c. cū dile. d. ele. qntū ad oēs: et idē ē dicēdū: vt 7 glo. i. cle. gñalē de era. 7 qli. Circa bigamū vō glo. tagit qōnē i. c. ij. de biga. 7 finalr vī pcludi q papa possit dispēfare i minorib⁹ ordini b⁹ 7 nō i sacris s; Jnn. ibi sentit q papa in distingere possit: nā biga. phibet pmoueri ex snia pau. apli Papa vō i administratio ne maior ē paulo cū sit successor aploz. ita laic⁹ 7 ibi frā. Ep⁹ vō cū biga. ē i mino rib⁹ ordinib⁹ neqz dispēfare: p quo ē tex. 7 ibi 7 do. i. c. non pñdat. i. di. Circa irre gularitatē vō pp leprā dicēdū q soli pape ē pmissa dispēfatio cū alijs hoc nō repiat pmissuz. Arreptici⁹ vō vel morbo caduco grauat⁹ p solū papā poterit dispēfatione disponi ad ordies. Nō tñ p inferiores cū nō repit hoc eis pmissuz. S; qro circa ir regularitatē q puenit ex infamia iuris. Di cendū q ep⁹ nō pōt i ea dispēfare: nisi co

casu quo pōt infamia. eo enī casu poterit: nā sublata infamia tollit irregularitas tā qz ei⁹ seqla. Dñ pñderādū qd ep⁹ directe nō pōt tollere infamiā qz ē reseruatū pnci pi indirecte: tñ pōt i criminib⁹ in qb⁹ pōt dispēfare. ita no. glo. i. s. hic colligit. ij. qz iij. 7 abb. i. c. cū te. de re iudi. Intellego tñ q sic accessorie tollat regularitatē cū infamia incipiēdo dispēfationē a delicto: non tñ possz directe 7 pncipalē tollere irregla ritatē ad qd optime facit qd no. Do. i. c. nō pñdat. i. di. vñsamis. tñ infamia facti p moueat nō credo qd ep⁹ possit dispēfari cū sibi nō repiat pmissuz ad qd facit vt no. Do. i di. c. nō pñdat. Circa illū vō q cum essz i sacris ptragit matrimoniū qs possit dispēfare. Dicēdū q si ille pñrit⁹ ē vñ gref sus religionē ep⁹ cū eo pōt dispēfare als aut nō. ita pbat i. c. i. 7 ij. q cleri. vñ vouē. 7 7 glo. 7 abb. i di. c. ij. Ordinarī⁹ vō sine licētia epī sui ex dispēfatione eiusdē pote rit i susceptis ordinib⁹ ministrare p quo ē tex. i. c. lugdunēsis. ij. q. ij. 7 glo. i. c. signi ficasti. d. offi. archi. Circa illū vō q cū nō essz ordinari⁹: qro qs possit dispēfare. Di cēdū q circa bñficiū ep⁹ dispēfare poterit 7 vt mīstret i suscepto: vt tñ ascēdā ad ma iores ordies sol⁹ papa dispensat: ita pbat tex. 7 ibi 7 abb. i. c. 2. d. cler. nō oz. m. Cir ca illū vō q nō hz sciētiā cōpetētē. dicēdū q aut indignitas ē tāta: q nō ē tollerabilis 7 tūc ēt papa nō pōt dispēfare: vt qz essz ma gīmū pēim. Ex quo ēt sequit⁹: qd ēt sue di spēfatiōi vel mādato iudex hoc nō essz pa rēdū p ea q no. Jo. an. 7 abb. i. c. cū a deo: 7 c. si qñ de rescrip. Aut indignitas nō est tāta: 7 tūc papa indistincte poterit cū supra ius positū oia possit: vt in. c. pposuit de pcel. pben. Ep⁹ tñ nō pōt: imo talē ordi nās ē puniēd⁹. vt i. c. qñ ep⁹. xxiiij. di. Nā si essz spes q iste adisceret. ita no. host. i. c. cū i cūctis de elec. 7 vincē. in. c. illitteratos xxxvj. di. Jre si essz alias nūmū pñci⁹ eccle sie ordinari possz. ar. c. qri. de era. 7 qli. ita 7 hosti. i di. c. cū i cūctis. Predicta pce

dunt respectu ordinandoz dicendū est q dispensat episcopus cū ideora iaz ordinato vt nō deponat sed doceat: vt in. c. placuit: x. q. i. 7 in. c. null⁹. xxviii. di. ita determinat specu. in ti. de le. Nūc de epoz. v. cū. cū or dinatione vero extra tpa dñbita: sol⁹ papa dispensat. vt est tex. in. c. lras de tpo. ordi. vñ tñ in dispēfationib⁹ hñdōi est attēden dū q cū religioso sanore religionis facili us dispensat: vt in. c. ij. q cleri. vel vo. 7 in c. ij. de aposta. ad qd facit op. tex. in. c. legi xvj. q. j. circa si. Jre est aliud notandū qd il lis casibus qbus pmittit ep⁹ dispensare cū irregulari: nō poterit hoc facere his q cū ordinauit vel beneficiū ei contulit cū in hoc dñqrit: 7 ex hoc debeat puniri. ita 7 abb. in. c. si. de pur. cano Ad qd posset alle gari glo. i. c. pñtū. ij. q. v. qd valet ad mul ta. Jre ē aliud cōsiderādū q per pñates da tam de absoluendo non poterit cū hñdōi irregularibus dispensari. ita nor. Domi. in. c. miroz. i. di. ad qd facit qd nor Archi. 7 Hug. Jtes facit. c. cū illoz de sen. ex. vbi tex. dicit qd plus se hz dispensatio qz abso lutio. Ex quo inferit qd cū per has modul gencias q a sede apostolica quotidie cōse runt: tñ detur pñas absoluēdi nō poterit vigore illaz dispensari cū hñdōi irregula rib⁹ vel alijs. Et hec no. per q sit finis hu ius tractatus Christus laudet: iterum di co laudet p infinita seculoz secula. Amen.

Explicunt tractati vñ cōtra hereticas prauitate: de irregularitate: 7 etiam de su spensione: editi a Sundisaluo d Villadie go sacri palacij apostolici auditorē. Im pressi Salinātie p honorabilē virū Lau rencium honedecis Pissauriēsis. Anno alvirginis partu millesimo quingētesimo decimo nono. Die vigesimo sexto mēsis Maij. Cum repertorio.

Incipit repertoriuz

omnium questionum que in tractatib⁹ de heretica prauitate Irregularitate 7 Su spensione continentur. In quo singule qñ stiones per alphabetum facilliter reperiri possunt. vñ. quo folio. 7 quotta columna.

A Alteratio pene q est necessaria an si pōt fieri in snia: aut post. fo. xvj. co. ij. **A**n sit licitū appellare vel permissum in causa heresis. fo. xvj. col. ij. **A**culari de crimine heresis post mortē an quis possit. fo. xxj. colu. j. **A**ccusans hereticū post mortē 7 i accu/ facide succubēs q pēa puniat. fo. xxj. c. liij. **A**ctus quis dicat prestare auxilium seu fauorem hereticis. fo. xv. co. iij. **A**n administratio sacramentoz sit pbi ta tpe interdicti. fo. xxvij. co. j. **A**n aduocatus exercēs officiū aduoca tionis in causa criminali sit irregularis. vide. fo. xxij. columna. iij. **A**n si aliqs scripsit lras militi vt occide ret aliquē: 7 ille dedit lras suo capellano vt legeret: illis plectis secut⁹ ē homicidiū an ille cleric⁹ sit irregularis. fo. xxij. co. j. **A**n qs sit legitimus vel non: qz non re perit pater vel mater ei⁹ an presumatur le gitimus. fo. xxiiij. co. ij. **A**repticus a demone occupat⁹ vel mor bo detet⁹ an sit irregularis. fo. xxiiij. co. iij.

B Bona q heretic⁹ 7 i feudū vel i fiteosm ab aliquo si possint cōfiscari. fo. xv. co. j. **B**igam⁹ an sit irreglis. fo. xxiiij. c. ij. **B**igam⁹ quot modis dicat. f. xxiiij. co. ij. **B**igamus ordinatus vñ recipiat ca racterem. fo. xxiiij. co. iij. **B**igamus si gaudeat pñlegio clerica li. fo. xxiiij. co. iij.

C Contra quos possit pcedere in crimie heresis. fo. viij. colu. ij. **C**irandus est q de crimine heresis ipe/



titur. folio. x. columna. iij.
Carcer quaterplex dicat. fo. xj. col. j.
Carceratis in crimine heresis q̄s pui
debit de spensis. fo. xj. co. ij.
Corpora hereticorū post mortē si debe
ant h̄re ecclesiastica sepulturā. fo. xxi. co. iij.
Custodibus carcerum q̄s puidēbit d̄
spensis. fo. xj. co. ij.
Civitas si possit exuri seu destrui ex eo
q̄d aliq̄ heretici sint in ea. fo. xxiij. co. j.
Cleric⁹ citat⁹ p̄ iudicē ecclesiasticū si exi
tit p̄sumat demū absens et ignorās fuit ex
cōicat⁹ et post hoc celebravit an sit irregu
laris. fo. xxv. co. iij.
Contritus de peccato si d̄cessit irregula
ris supposito q̄ nō obtinuerit absolutio
nē a tali irregularitate si euolavit ad sup
nā patriam. fo. xxvj. co. iij.
Cleric⁹ notori⁹ fornicator celebrās di
uina an icurrat irreglitate. fo. xxvj. co. iij.
Celebratio diuinorū si ē p̄missa cū ecclē
sia se minis vel sanguinis effusionis ē po
luta. fo. xxvij. columna. ij.
Celebrans in loco interdicto an quem
admodū incurrit irregularitātē an sit id
q̄n cōicat i crimie criminoso puta q̄ iubar
illū q̄ celebrat i loco iterdō. fo. xxvij. c. iij.
Campana si pōt pulsari tpe interdicti
ad Aue maria. fo. xxvij. co. iij.
Cāpana si pōt tēpore interdicti pulsari
ad sermonem predicandū. fo. xxvij. co. iij.
Corp⁹ xp̄i an si possit ministrari sanis
in illis dieb⁹ in quibus tolif interdictum
ip̄o iure. fo. xxvij. co. j.
Completoriū si pōt dici in secundis vi
speris in illis dieb⁹ in q̄b⁹ interdictum tol
litur ip̄o iure. fo. xxvij. co. j.
Celebrās i loco interdicto an incurrat
irregularitatem. fo. xxvij. co. ij.
Cleric⁹ illicite exercēs rigā cū alio ami
cis vel consanguineis interueniētib⁹ si ali
us fuit occisus nunquid iste fuit irregula
ris. fo. xxx. col. iij.
Clericus missam celebrās si deficiat in
missa celebrādo pp̄ infirmitatē supueniē
tē si accedit ad verbā cōsecrationis ali⁹ cle

ric⁹ ex inde incipiet. fo. xxxij. col. j.
Cleric⁹ si patit furtū v̄l rapinā vel iniu
riā et accusat malefactorē corā iudice secu
lari: et ille mādato iudicis occidit vel muti
lat: an iste cleric⁹ sit irreglis. fo. xxx. co. iij.
Cleric⁹ p̄ntiā suā adhibēs cū aliq̄s oc
cidit vel mutilat: an peccet vel incurrat ir
regularitātē. fo. xxxj. co. j.
Cleric⁹ ministrās alicui arma in bello
ip̄is pugnātib⁹ icurrat irreg. fo. xxxj. co. j.
Cleric⁹ scribēs alicui q̄ capiat aliq̄s nō
tm̄ scribit d̄ morte tm̄ ex idē secuta ē mors
an iste sit irregularis. fo. xxxj. col. ij.
Cleric⁹ stās ad altare missam celebrās
si innadit v̄trū poterit omitta celebratiōe
defensionē iustitē et si occidat si poterit re
dire ad altare et inchoatam missam consu
mere. fo. xxxij. columna. j.
Cleric⁹ p̄ saltū p̄mot⁹ an sit irreglaris
ita q̄ nō possit in susceptis ordinibus sine
dispensatione ministrare. fo. xxxij. co. j.
Criminosus crimine notorio an sit ir
regularis. fo. xxxij. col. j.
Claudi⁹ an sit irreglis. fo. xxxij. co. iij.
Casus i q̄b⁹ q̄s efficit irre. fo. xxv. co. j.
Circa irregularitātē commissam ex simo
nia q̄s pōt dispensare. fo. xxxv. col. iij.
Casus in q̄b⁹ papa vel ep̄s pōt dispen
sare contra irregularitātē. fo. xxxv. co. iij.
D
Delictum an possit probari per instru
mentum. fo. xliij. columna. iij.
Dores mulierū si debeāt cōfiscari pp̄ d̄
lita maritorū i crimie heresis. fo. xv. co. j.
Degradatio an debeat fieri solūm q̄n
cleric⁹ tradit curie seclari morte supplicio
deputat⁹ an sit idē q̄n emancipat carcerē
perpetuo. fo. xvj. co. iij.
De cōparatione hereticorū ad alios in
fideles q̄ differentia sit. fo. iij. co. ij.
Dites aliq̄ p̄tra fidem: s; dicat se nō eg
aio digisse s; iocose vel per errores lingue
an sit puniendus. fo. ij. col. iij.
Defendere volentes hereticos mortu
os quomodo sit p̄cedendum contra eos
si admittant. fo. xxi. co. iij.

Digitū an sit mēbrū t̄p̄tē mēbrū. f. xxix. c. j.
Dans operā rei illicite si nō adhibuit dili
gēciā quā potuit adhiberi: an si sit irregu
laris. fo. xxx. co. j.
Dormiēs occidēs aliq̄n quē vidēs occi
dere cogitabat an incurrat irregularita
tem. fo. xxxj. col. iij.
Dispensare cum clerico irregulari q̄n cri
mē est notorium. fo. xxxvj. co. j.
Dispēsare cū irreglī q̄s poterit. f. xxx. c. iij.
Dispensare circa irregularitātē quā p̄tra
xit p̄ saltū p̄mot⁹ q̄s poterit. fo. xxxv. c. iij.
E
Ep̄iscop⁹ v̄trū poterit iudicare de q̄one
fidei et p̄tra hereticos p̄cedē. fo. vj. c. ij.
Ep̄s si pōt p̄cedere contra inq̄sitorē si in
heresim incurrat. fo. vj. co. iij.
Ep̄s negligēs v̄l remissus in expurgādo
hereticos sue diocesis an sit deponend⁹ d̄
dignitate ep̄ali q̄ obrinet. fo. vii. co. j.
Ep̄s q̄bz iurisdictionē ordinarīā an possit
h̄re officiales armatos ad exequēdam iu
risdictionē suam. fo. xj. co. iij.
Existens in excoicatione per annum si vt
heretic⁹ debeat cōdēnari. fo. xii. co. ij.
Executio quō debeat fieri p̄tra cōdēna
tos de crimine heresis. fo. xvj. co. iij.
Executio si debeat fieri in crimie heresis
atq̄z p̄cedat iudicis d̄claratio. fo. xvij. c. j.
Excoicat⁹ maiori vel minori excoicationē
si celebrat: an sit irregularis. fo. xxv. co. ij.
Excoicat⁹ vel suspēsus benedicēs mēsam
sit irregularis. fo. xxv. co. ij.
Excoicat⁹ nō celebrās: s; audiens diuina
officia sit irregularis. fo. xxv. co. iij.
Excoicati perturbantes diuina officia si
nollūt exi ab ecclesia an ponētes manus
violentas in eos vt extrabantur ab ecclesia
sint excoicati. fo. xxv. co. iij.
Excoicat⁹ vel suspēsus dicens horas ex
tra ecclīā officiādo aut p̄p̄m puta i nauī
in exercitu sit irregularis. fo. xxvj. co. iij.
Ep̄s vel ali⁹ potēs si intersint celebratio
ni clēci irreglis si videat ei p̄stare auctem
et si isti tales icurrāt irre. fo. xxxviii. co. ij.

Ep̄s v̄l ali⁹ potens irregularis si possint
exercere ea q̄ sūt iurisdictionis. fo. xxxviii. c. ij.

F
Frater professus exiens ex ordine si acce
pit v̄gozē an inquisitor possit d̄ hoc agno
scere. fo. viii. co. ii.
Filij hereticorū an p̄dāt ip̄o facto b̄nficia
ecclesiastica que obrinent. fo. xxi. co. j.
Furiost infantes et dormientes in se defen
dendo ebrii stulti et similes si cōmittāt ho
micidiū si incurrāt irregu. fo. xxxj. co. iij.

G
Gibol⁹ an repellat a p̄motiōe. f. xxxiii. c. j.

H
Heretic⁹ q̄s sit et q̄o faciat here. fo. ii. c. iij.
Heretic⁹ v̄si dicatur. fo. iij. co. j.
Heretici an sint tollerandi. fo. v. co. j.
Heretic⁹ in quo territorio conueniend⁹
est de crimine. fo. viii. co. j.
Hereticus citat⁹ v̄bāt p̄ inq̄sitores si ma
ner in castro v̄l territorio d̄ni r̄p̄alis: an re
quisit⁹ ab inquisitorib⁹ teneatur tradere
eis. fo. x. co. iij.
Heretic⁹ habēs bona imobilia cōfiscata
in vno loco si legitime fuerit de heresi in
alio loco p̄ inquisitorē ad quē bona illa p̄
tineant. fo. xiiij. co. iij.
Heretici si in errore p̄stāt volētes dispu
tare publice cōfirmātes suos errores: an
sit licitum seu p̄missum cum eis disputa
re. fo. xij. co. iij.
Homicida an icurrat irregul. fo. xxx. c. j.

I
Iude⁹ transiens ad sectam sarracenorū
an sit puniendus. fo. iij. co. iij.
Infoeles si tollerantur p̄ ecclesiam in in
fidelitate sua. fo. v. co. j.
Iudicat⁹ d̄ heresi ad quē spectat. fo. v. c. iij.
Inq̄sitor si potest alteri committere vices
suas. fo. vi. ca. iij.
Inquisitores vn⁹ sine alio in quib⁹ casib⁹
possint p̄cedere. fo. vii. co. iij.
Inq̄sitores an possint hereticis cōuersis
penas cōmutare et minuire. fo. vii. co. iij.
Inquisitores an possint recipere oſculēta



et populeta. fo. vii. co. iiii.
Inquisitores heresis an possint pcedere cōtra binas nuptias p̄trahētes. fo. vii. c. iiii.
Inquisitores an possint pcedere cōtra diuinatores. fo. vii. colu. iij.
Inquisitores an possint pcedere cōtra iudeos qui inducunt christianos ad eorum ritum: aut eos defendunt. fo. ix. co. ii.
Ieiunia vtrum dicantur tormēta seu questionēs tormentorum. fo. xij. co. iij.
In augendis vel minuendis penis in crimine heresis et alijs similibus que sunt cōsideranda. fo. xvj. co. j.
Inquisitores an possint absoluerē hereticos a sentencijs quas papa p̄mulgat contra tales die: iouis sancti. fo. xij. co. iij.
Iudex ecclesiasticus tradens cōdēnatū de heresi iudici seculari vt illum puniat an iudex secularis possit p̄terē ecclesiastico vt cōmunice sibi p̄cessum. fo. xvii. co. iij.
Iudex qualr debeat se habere in serēdis sentencijs v̄l penis iniungēdis redētib⁹ ad fidē et heresim adiurātib⁹. fo. xij. co. j.
Inquisitores heretice p̄auitatis si possint facere statuta v̄tpote augēdo penā cōtra hereticos vel aljs disponere circa hoc crimen. fo. xxiij. co. iiii.
Irregularitas qd sit et vñ dicat et vnde habeat originem. fo. xxiiij. co. iiii.
Irregularitas ex qb⁹ causis causet. f. xxv. c. j.
Irregularis an sit infamis infamis iuris vel facti. fo. xxv. co. j.
Irregulares dicunt oēs illi q sine dispēsa tione phibent ordinari. fo. xxv. co. iij.
Ignorantia si excuset ab irregularitate vide. fo. xxv. colu. iij.
Ignorantia crassa q dicat. fo. xxv. co. iiii.
Interdicti tpe valde reprehendere dñt q faciunt pulsari cāpanā cū in missa celebratur ostiā saluatoris. fo. xxvij. co. ii.
Interdicti tpe vel cessatiōis generalis an possunt clerici extra ecclīā in camera recitare horas cū aliquo socio. fo. xxvij. co. iij.
Interdicti tpe qb⁹ festiuitatib⁹ sit licitū celebrare diuina ianuīs apertis pulsatis cāpanis et voce alta. fo. xxvij. colu. iij.
Indicans aliquē q querebat vt caperet et postmodū fuit capt⁹ et fuit occisus vel mutilatus an is q cū indicauit incurrat irregularitatem. fo. xxij. co. ii.
Irregularitas si cōmittat ex simonia ex ordine cōmissa q dispensat. fo. xxv. co. iiii.
Illegitimi an sint irreguli. fo. xxiiij. co. ii.
Irregularitas qualr tollat. fo. xxv. co. ii.
Irregularitas an p ingressum religionis tollat. fo. xxv. co. iiii.
Irreglas an tollat p p̄nias. fo. xxv. co. iij.
Irregularitas si tollatur per dispensationem. fo. xxv. co. iij.
Irregularitatem prouenientē ex infamia iuris q dispensare poterit. fo. xxvj. co. iij.
L
Leo vel v̄sus occidēs aliquē in aliq domo si dñs dom⁹ vbi erat talis leo v̄l v̄sus si sit irregularis. fo. xxij. colu. iij.
Lingua ipedit si sit irregul. fo. xxiiij. c. iij.
Leprosus an sit irregula. fo. xxiiij. co. iij.
M
Modis qbus pcedi poterit cōtra hereticos de heresi. fo. ix. co. iij.
Mulieres non ponant in eodem carcere cū masculis sed ad aliam partē ponende sunt. fo. x. co. iiii.
Moniales ex cōicate interdicti vel suspensi ex exercendo diuina officia an sint irregulares. fo. xxv. co. iij.
Mōbrum qd sit. fo. xxij. co. j.
Maior infante impubes non doli capax occidēs vel mutilās an incurrat irregularitatem. fo. xxij. co. iiii.
Moderatum in culpatē seruare quando dicatur. fo. xxij. co. iiii.
Mōbrū supflūū qd hñs an possit ordinari. fo. xxiiij. co. iiii.
Mandans cōmitti homicidiū directe ne dum est irregularis: s; etiā mandans aliquem verberari. fo. xxii. co. iij.
O
Ordo q debet teneri per indices in pcedendo contra hereticos. fo. vii. co. ii.

Ordinē pcedendi cōtra hereticos quo ad relā iudiciariā ordinandam. fo. xij. co. j.
Obiectionibus et calūnijs hereticorū q cogat p̄ndere. fo. xxiiij. colu. iij.
Ordinib⁹ minorib⁹ cōstitutū ministrādo in ordine suo si sit irregulis. fo. xxv. co. iij.
Ordinē nullū hñs celebrando si incurrat irregularitatem. fo. xxv. co. iij.
Ordies si p̄nt p̄ferri tpe infōti. fo. xxvij. c. j.
Officiū diuinorū si poterit itra ecclīā mortuis q sepeliunt extra ecclīā. fo. xxvij. co. j.
Ordinarus an etatē legitimā an recipiat ordinem vel mortaliter peccet celebrando vide fo. xxvi. colu. iij.
Omnia cōstitut⁹ in p̄cto mortali si possit ministrare sacramenta. fo. xxv. co. j.

P
Papa errans cōtra fidē aut in hñs q sunt fidei si puniat p p̄ciliū gñalē. fo. v. co. iiii.
Papa deputās inquisitores super heresim si est v̄sus tollere facultatem ordinariis vide. fo. vi. co. iij.
Potestates dñi tpalis si possint se intro mittere ad cognoscendū de crimine heresis. fo. viij. co. j.
Probatio in crimine heresis quomodo debeat fieri. fo. xij. co. iij.
Publicatio testū in crimine heresis qn debeat fieri. fo. xxiiij. co. iiii.
Publicatio testū si poterit obmitti in criminib⁹ q vertunt piculū. fo. xxiiij. co. j.
Pena q d̄z iponi cōtra credētes fautores et receptatores hereticorū. fo. xv. co. iij.
Pena inflicta a iure cōtra hereticos si iudices q de heresi iudicant possunt penam minueri. fo. xv. co. iiii.
Pena q d̄z imponi illis q ab heresi reuertuntur. fo. xij. co. iij.
Patronus ecclīe si labit in heresim an reuersus recuperet ius patronat⁹ qd prius obtinebat. fo. xij. co. iij.
Prescriptio in crimine heresis si habeat locū vel admittat viuente heretico aut mortuo. fo. xxj. co. j.
Pena ex cōicatiōis an astringat hereticos

post mortem. fo. xxj. co. iij.
Pena que debet infligi filiis hereticorū an extendat ad bastardos. fo. xxj. co. iiii.
Pena que imponitur filiis hereticorū an si extendatur ad filios qui nati sunt anteq̄ eorum patres heresim incurrisent: vide. fo. xxij. colu. iij.
Promotus ante etatem legitimā si ministrat in ordine suscepto si incurrat irregularitatem. fo. xxvj. co. iij.
Promotus ante etatem legitimā si celebrat: an si indigeat dispensatione vide folium. xxvj. co. iij.
Promotus ante tempora a iure statuta vel absq litteris dimissorijs si promouetur ab episcopo nō suo si iste talis sit ipso iure suspensus et si predicta suspensio durante ingesserit se diuinis si incurrit irregularitatem. fo. xxvj. colu. iij.
Percussus per longum tempus si obijt p̄sumitur decessisse a predicto vulnere: vide. fo. xxij. co. iiii.
Plures percusserunt aliquem et vulnus vniuscuiusq non sufficit ad mortem sed omnia vulnera simul inflicta sufficiunt an omnes sint homicide. fo. xxj. colu. iij.
Predicatores et alij similes an teneantur consulere iudices vt illi qui sunt detempti in carcere pro criminibus vt non occidat illos: alioquin si contra faciunt si sint irregulares. fo. xxii. colu. iij.
Patiens vocari vel defecru in membris an sit irregularis. fo. xxiiij. co. iij.
Promotus ante etatem legitimā si recipit ordinem si gaudeat priuilegio ordinis suscepti. fo. xxiiij. colu. iij.
Promotus ab alio episcopo sine licentia sui episcopi an gaudeat priuilegio fori: vide fo. xxiiij. co. iij.

Q
Qñ qd dicat dare op̄ā rei illicite. f. xxj. c. j.
Quattuor homines erāt in aliqua domo et alius proiecit lapidem et occidit aliquē et nescitur quis fecit: an omnes reputabuntur irregulares vel qd eorū. fo. xxj. co. iiii.

S

Scismatici an sint iudicandi here. fo. ii. c. ii.
Species heresis quot sint. fo. iii. co. iii.
Sententia quomodo debeat fieri in cri-
mine heresis et etiam de pena huius delicti
vide. fo. xiiii. co. i.

Secreta fidei quando sit licitum occultare
vide. fo. xix. col. iiii.

Suspensus celebrans an sit irregularis
vide fo. xxvi. col. i.

Suspensus a iure si iudex suspendat si in
dubio presumitur suspensus ab homine
vide fo. xxvi. co. i.

Sepultura ecclesiastica si possit concedi in
festiuitatibus que interdicitur tollitur ipso
iure. fo. xxviii co. i.

Si aliquis non amputat alicui membrum
sed debilitat et inabilem reddit: an incurrat
irregularitatem. fo. xxix. co. i.

Si aliquis cooperatus fuit in homicidio
aliquibus occisoribus: an incurrat irre-
gularitatem. fo. xxix. co. iiii.

Si aliquis non occidit sed accelerat mor-
tem vtz si quis fuit sagitta percussus et ali-
preueniens mortem extrahit sagittam pro
pter qd ille citius moritur: an ille incurrat
irregularitatem. fo. xxix. co. iiii.

T

Testes qui alias a iure repelluntur si ad-
mittantur in fidei fauores. fo. xii. co. iiii.
Testes suspecti cum examinantur an sint
tormentis subiiciendis. fo. xiii. co. ii.
Testiculo vtroqz carens vel si careat vno
solummodo si possit ordinari. fo. xxxiii. co. iiii.

finis

Laus Deo

D

Dicarius generalis episcopi aut capitu-
lum sede vacante si possint cognoscere de
crimine heresis. fo. vii. co. iiii.

Diuersitas ciuitatis punita de heresi
si singulares persone eiusdem ciuitatis ce-
seantur puniri ad hoc vt amplius puniri
nequeant. fo. xxiii. co. iiii.

Violatores sunt interdicti qui perforant
portas ecclesie vel modicum eas aperiunt
cum corpus christi in missa celebratur: vt
ab extra a laicis videatur tempore inter-
dicti. fo. xxvii. co. iiii.

Violans interdictum an quemadmodum
incurrit irregularitatem si sit idem inuiol-
lantes cessatione diuinorum. fo. xxviii. co. iiii.

Vicium corporis an regulariter inducat
irregularitatem. fo. xxxiii. co. iiii.

¶ Presens repertorium factum fuit per
Sebastianum lopez bachalarium in vtro
qz iure: in vltimis diebus suis: cuius ani-
ma requiescat in gloria dei patris Amen:

Salmanticae - 1518 =







